

voice
ATHENS

ΣΥΛΛΑΣΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ

«Τίποτα ποτέ δεν είναι ίδιο με χτες
για κανέναν μας. Και ευτυχώς.»

Συνέντευξη στον
Γιώργο Κρασσακόπουλο, σελ. 22

**ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕΤΑ PARTY
ANIMALS ΤΩΝ 80s**

Ο Γιώργος Παυριανός
ήταν εκεί και γράφει, σελ. 24

**Β. ΒΑΜΒΑΚΑΣ,
Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**

Η Ελλάδα στη δεκαετία του '80
Της Αγγελικής Μπιρμπίλη, σελ. 28

ΕΘΝΙΚΑ ΑΘΗΝΑ

Ζουν δίπλα σου άνθρωποι από τις περισσότερες χώρες της Γης

Α.Υ. Team, σελ. 12

Όλες οι δυνατότητες που ήθελες, ακόμα πιο οικονομικά, στα χέρια σου.

Οι απεριόριστες επιλογές στην επικοινωνία και την ψυχαγωγία έχουν σημασία μόνο όταν είναι προσίτες. Για αυτό η hellas online κάνει την καθημερινότητά σου όχι μόνο πιο ενδιαφέρουσα αλλά και πιο οικονομική.

13844

www.hol.gr

hol[®]
hellas online

Δίηθα σου, κάθε μέρα

-Καλό το λιμπρέτο. Άφηνε τον Παπαδιαμάντη να αναπνεύσει. -Εκεί που είναι τώρα ο Παπαδιαμάντης δεν νομιζω να μπορεί να αναπνεύσει.

(Συζήτηση περί «Φόνισσας» της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Κυριακή βράδυ, έξω από το Μέγαρο Μουσικής)

«Εμείς πάντως στη Χαριλάου Τρικούπη φάγαμε φρεσκοτάτο ψάρι».

(Παρέα από ηλικιωμένα ζευγάρια σε σουβλατζίδικο, Μοναστηράκι, πλατεία, Παρασκευή μεσημέρι)

«...και βλέπω, φίλε, ένα Χόντα του '80... Όλο μαμίσιο ε; Ό-λ-ο μαμά σου λέω!»

(Ταρίφες συνομιλούν. Σταθμός μετρό Πανόρμου, Τετάρτη πρωί)

Μαμά με παιδάκια που μόλις έχουν σχολάσει, συναντάνε μεγαλύτερη κυρία στο δρόμο: Κυρία: Μμμμ, μοσχοβολάνε. Μαμά: Σχολείο μυρίζουνε.

(Λαϊκή Πετραλώνων, μεσημέρι Τετάρτης)

Διάλογος στο Facebook:

-Ρε κορίτσια, πόσο τρέμω με αυτόν τον ιό του τέμπολα, πώς σκατά λέγεται δεν θυμάμαι. Πολύ φοβάμαι για τα παιδιά μας. Κι αν έρθει κι από δω;;; Τρομάζω, σοκαρισμένη.

-ΙΟΣ. ΙΩΣΗ ΔΗΛΑΔΗ; ΝΟΜΙΖΑ ΣΤΟ ΦΜΠ. ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΙΟΣ;

(Στο γκρουπ μαμάδες-μέλλουσες μαμάδες, Σεπτέμβριος 2014)

«Και με πήρε τηλέφωνο η βλαμμένη και μου λέει δεν μπορούμε να βγούμε. Κι εγώ μόλις είχα πλυθεί γαμώτοσο...»

(Δεκαπεντάχρονης συζητούν στο σκόλασμα, Χαλάνδρι, Δευτέρα μεσημέρι)

ΤΟ ΞΕΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η Μάρω Γυπάκη. Γεννήθηκε στα Χανιά. Σπούδασε Φαρμακευτική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Δάσκαλόι της στη ζωγραφική ήταν οι Σπύρος Κουρσάρης, Τάσος Ρήγας και Χρόνης Μπότσογλου. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έχει πραγματοποιήσει ατομικές εκθέσεις: Αίθουσα Τέχνης Μυλωνογιάννη, Ιστοπλοϊκός Ομιλος Χανίων, Νεώριο Μόρο, (Χανιά), Αίθουσα Τέχνης Σωτηρία Αντωνοπούλου, (Βουρκάρι Κέας), Γκαλερί Χρυσόθεμις, (Αθήνα) και ομαδικές εκθέσεις: Εικαστική δημιουργία των φαρμακοποιών, Φαρμακευτικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, Πολεμικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, Les Ateliers del Oree, (Βρυξέλλες), Δήμος Χανίων, Βίλα Κούνδουρου (Χανιά) κ.ά.

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Αυτή είναι η ωραιότερη και πιο εικαστική γκαρνταρόμπα που υπάρχει αυτή τη στιγμή σε δημόσιο χώρο. Βρίσκεται στο μπαρ Rock 'n Roll της πλατείας Κολωνακίου και έχει φιλοτεχνηθεί από το street artist Billy Γρυπάρη. Κατόπιν παραγγελίας. Δείτε περισσότερα για τη δουλειά του καλλιτέχνη και συνεργάτη της ATHENS VOICE στο www.billygee.gr

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΤΑΡΙΦΑ

«Ήταν που ήταν ψόφια η νύχτα, άρχισαν να βγαίνουν και με καλάνοικοφ, σε λίγο δεν θα κυκλοφορεί κανείς στα μπαρ...»

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΙΚΟ TWEET

«Από το να με λέει ζουζούνι καλύτερα στη φυλακή, κύριε πρόεδρε» (@kyrosgnanazis)

TWEET ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

«Όχι ότι βαριέμαι, αλλά έχουμε ένα λουλούδι στο γραφείο που έχει 123 μεγάλα φύλλα, 87 μεσαία και 64 μικρά». (@Groupteamlogist)

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Ενοικιάζεται Κγγαρσονιέρα».

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΠΙΤΣΙΡΙΚΑΔΩΝ

-Ρε συ, ο μπαμπάς σου δουλεύει; -Γιατί; Ο δικός σου χάλασε;

ΠΙΝΑΚΙΔΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

«Δεν ξέρω τίποτα. Κουράστηκα να δίνω πληροφορίες. Τέλος!»

ΨΑΧΝΩ

Τη ζυγαριά που βγάζει μήνυμα: «Να ξέρεις, η προσωπικότητα μετράει».

NEW ENTRIES

Μετά τη Θεοδώρα Τζάκη και η Χρυσούλα Παταγάνη προσχωρεί στο χειμερινό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Πού θα χωρέσουν τόσοι σε μια γιγαντοαφίσα;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ 2014

Σκουπίδια στις πανεπιστημιακές έδρες και φακελάκια στις πανεπιστημιακές τσέπες.

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΕ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Το σωστό θα ήταν να έμπαιναν κι αυτοί στο περιεχόμενο της σακούλας που άδειασαν. Τόσο λίγο μέλλον σ' αυτή την παλιοϊστορία...

ΠΕΓΚΥ + NOTIS

Αγκαλιά και τραγουδάνε. Ντουμανιάζοντας τη νύχτα.

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΟΪΚΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Υπάρχει και έργο γι' αυτό: το «Shopping and Fucking».

OFFSHORE ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ

Τζάμπα το ροκ εν ρολ στα νιάτα του.

ΠΡΟΣ ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Επιστρέφουμε όχι γιατί θέλουμε κάτι να πούμε. Επιστρέφουμε γιατί έχουμε κάτι να πούμε.

Η ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο Άρης Σερβετάλης δήλωσε σε συνέντευξή του ότι δεν του αρέσουν οι συνεντεύξεις.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ
γράφει για την Α.Υ. ένα τραγούδι

SAFE SEX

Απ' τα δεκαοχτώ
ως τα ογδονταοχτώ
σ' ένα στρωματέξ
κάνε Safe Sex

Μην καθυστερείς
κι όποτε μπορείς
λύσε τα σπορτέξ
και κάνε Safe Sex

Σπίτι και δουλειά
κι ούτε μια αγκαλιά;
Πέτα το Wettex
και κάνε Safe Sex

Είναι μαγικό
κι αγχολυτικό
ας' τα Cípralex
και κάνε Safe Sex

Θες να ξεχαστείς
και να γυμναστείς;
Βγάλε το λαστέξ
και κάνε Safe Sex

Ξέχνα τα CD
και τα DVD
τις ταινίες X
και κάνε Safe Sex

Σβήσε την του-βού
κλείσε ραντεβού
πίσω από το Rex
και κάνε Safe Sex

Στις κακοτοπιές
το Viagra πιες
φτιάξε τα ρεφλέξ
και κάνε Safe Sex

Μην σ' απασχολεί
τι λένε οι πολλοί
βάλε ένα Durex
και κάνε Safe Sex

Στρέιτ, γκέι, αμφι
βρείτε επαφή
πάρτε και τον Ex
και κάντε Safe Sex

Κάνε το remake μιας ταινίας σε ένα λεπτό!

...και κέρδισε
ένα ταξίδι για δύο
άτομα στο Λονδίνο
για να βρεθείς στα
Jameson Empire
Awards.

Το **Jameson Irish Whiskey** σε καλεί να βγάλεις τον σκηνοθέτη που κρύβεις μέσα σου και να δημιουργήσεις το **remake** της αγαπημένης σου ταινίας, με διάρκεια 60 δευτερολέπτων. Ο Έλληνας νικητής θα ταξιδέψει στο Λονδίνο για να λάβει μέρος στον τελικό του **Done in 60 Seconds** και να παρευρεθεί στα **Jameson Empire Awards!** Πάρε μέρος και ίσως είσαι εσύ ο νικητής που θα βρεθεί ανάμεσα στους μεγαλύτερους stars του παγκόσμιου κινηματογράφου!

Ανέβασε την ταινία σου έως τις **31 Ιανουαρίου 2015** στο **jamesonempirediss.com**
#jamesonempireDISS

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Ιδρυτής του Facebook Group «Όσο πιο γρήγορα κουνάς το τηλέφωνο του ντους, τόσο πιο γρήγορα έρχεται το ζεστό νερό - Ναι, είναι αλήθεια!»)

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι κυβερνητικοί «τροϊκομάχοι» τύπου Ντινόπουλος, που διορίζουν τους 50χρονους σχολικούς φύλακες, σε ποιους θα αποδίδουν τις μειώσεις των συντάξεων λόγω αδυναμίας των ταμείων, όταν δεν θα έχουν την τρόικα για να ρίξουν την ευθύνη;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Μπουφαναχώρηση»: Το να μαζεύεις τα μπουφάν και τα παλιά όλης της παρέας από την άδεια θέση δίπλα σου στο σινεμά, όταν εμφανίζεται αυτός που πρόκειται να καθίσει.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Γεράσιμος Πακουμάτος (για την Τρόικα): «Να πάνε στο διάολο, να τελειώνουμε»

Μετάφραση Έχω επιθυμήσει τις εποχές που διόριζα χωρίς να με ελέγχει κανείς και που για να πληρώσουμε τους μισθούς των βυσμάτων μας δανειζόμασταν ξέγνοιαστοι, χωρίς να ανησυχούμε, και όλα πήγαιναν καλά. Καιρός να ξαναγίνουν όλα όπως πριν. Και η τζάμπα μαγκιά που πουλάμε να ξαναγίνεται πιστευτή.

ΑΠΑΘΡΟΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Καθαρίστρια στο γραφείο του αντιπρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών

▲ Πάνος Καμμένος Ο μόνος αρχηγός που χρησιμοποιεί ζωντανούς ορθοστάτες για τη σημαία του ντεκόρ

Δύο Ανεξάρτητοι Έλληνες (πίσω) έκαναν το πατριωτικό τους καθήκον όση ώρα μιλούσε ο αρχηγός τους στο συνέδριο των ΑΝΕΛ, το περασμένο Σάββατο. Όπως ειθίσται να κάνουν στα «Πουτινικού τύπου καθεστώτα» (τα οποία εξάλλου θαυμάζει ο πρόεδρος Πάνος), μπήκαν στην υπηρεσία μιας μεγάλης ιδέας: του προεδρικού image. Διότι το να μιλάει με την ελληνική σημαία στο φόντο είναι καλό για τον Πάνο Καμμένο. Και ό,τι είναι καλό για τον Πάνο Καμμένο είναι καλό και για την πατρίδα. Και μπροστά στο καλό της πατρίδας κανένας εξευτελισμός δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο! Ο Βλάντιμιρ Πούτιν θα πρέπει να είναι υπερήφανος βλέποντας τον Πάνο Καμμένο να ακολουθεί το δρόμο που χάραξε...

Τι κάνεις όταν δεν είξεις

την ευκαιρία να διορίσεις ψηφοφόρους σε ένα νομό, ώστε να αυξήσεις την εκλογική σου βάση; Είναι απλό: Πάινεις μεταγραφή κάποιον που το έχει ήδη κάνει.

● Με τον τρόπο αυτό και η Τζάκρη εκλέγεται και ο ΣΥΡΙΖΑ επωφελείται από τους πελάτες της. Απλά μαθηματικά.

Ο Ευάγγελος Βενιζέλος

θεωρεί ότι γίνεται συμπαιθής σε κάποιους όταν τον κοντράρει ο ΓΑΠ.

● Την ίδια στιγμή, ο ΓΑΠ θεωρεί ότι το να τον πολεμάει ο Βενιζέλος τον ανεβάζει στα μάτια κάποιων.

● Μόνο που οι «κάποιοι» του ενός και οι «κάποιοι» του άλλου είναι τα ίδια πρόσωπα.

Το άκρον άωτον του οπτιμισμού: Πυρηνικό καταφύγιο με τηλεόραση.

Το πρόβλημα με την υπερασπιστική γραμμή Καρατζαφέρη: Για να σταθεί η θεωρία ότι «του την έστησε ο Σαμαράς», προϋποτίθεται ότι θεωρεί τον Σαμαρά και το περιβάλλον του ικανούς να στήσουν μια παγίδα, χωρίς να τα κάνουν θάλασσα.

Τι είναι χειρότερο; Να διακόπτεται έτσι ξαφνικά το πρωτάθλημα ή να μην καταλαβαίνεις καν ότι διακόπηκε γιατί δεν σου λείπει καθόλου;

Προς τι τόσα αρνητικά σχόλια για την απόφαση του Πάνου Παναγιωτόπουλου να κάνει εκπομπή στο

κανάλι του Πύργου Κουρή;

● Δηλαδή εκείνος δεν δικαιούται να υπερασπίζεται τα συμφέροντα «δικώμενου» επιχειρηματία, όπως κάνουν οι άλλοι συνάδελφοί του της Νέας Δημοκρατίας που προόδευσαν;

Λογικά, στις προγραμματικές δεσμεύσεις συνεργασίας των ΑΝΕΛ με τον ΣΥΡΙΖΑ, θα έπρεπε να συμπεριληφθεί και η επαναφορά του Σταυρού της Ορθοδοξίας στο Εθνόσημο στις φανέλες της Εθνικής, που πήγαν να καταργήσουν και τους πρόλαβε ο Τέρενς Κουίκ. Ε;

Το σύνδρομο της Πανεπιστημίου: Το να αντιμετωπίζεις με σκεπτικισμό το σχέδιο ανάπλασης της Πανεπιστημίου, μέχρι να το

απορρίψει η Κομισιόν.

● Γιατί από τη στιγμή που το απορρίπτουν, ξαφνικά η πεζοδρομηση μοιάζει σε όλους κάτι παραπάνω από απαραίτητη.

Άραγε θα ξαναφέρει ο Νότης Μητράκης απόδειξη από το σάντουιτς που θα αγοράσει στο Παρίσι, ή το μυαλό του αυτή τη φορά είναι απορροφημένο στις διαπραγματεύσεις; ●

ΤΑ ΜΟΙΡΑΙΑ ΛΑΘΗ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ

Του ΑΝΔΡΕΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Η κρίση στο ΠΑΣΟΚ αποτυπώνει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο το πολιτικό πρόβλημα που έχει ο τόπος. Ποιο είναι το πολιτικό πρόβλημα; Η πλήρης απουσία ουσιαστικής αντιπαράθεσης επί του συγκεκριμένου και η μετατροπή της προσωπικής κόντρας σε πολιτικό ζήτημα.

Διότι, κακά τα ψέματα, μιλάμε για μια εσωκομματική κρίση που δεν έχει ιδεολογικά χαρακτηριστικά, αλλά αμιγώς προσωπικά. Για μια καθαρά προσωποκεντρική αντιπαράθεση του κ. Βενιζέλου με τον κ. Παπανδρέου, με έντονα τα στοιχεία της βεντέτας και με ανοιχτές τις πληγές από τη σύγκρουση του 2007.

Διαβάζοντας τις ανακοινώσεις που βγάζει το τελευταίο διάστημα ο Γ. Παπανδρέου αναρωτιέται κανείς ποια είναι η διαφωνία του με τις επιλογές του κ. Βενιζέλου. Δεν αποτελούν συνέχεια των όσων έπραξε ο ίδιος όσο ήταν πρωθυπουργός; Δεν έχει στηρίξει ο ίδιος με την ψήφο του στη βουλή όλες τις κυβερνητικές επιλογές, πλην αυτής για τις τράπεζες; Είναι δυνατόν ο άνθρωπος ο οποίος με το που ανέλαβε την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ το 2004 έκανε την αμφίπλευρη διεύρυνση, τοποθετώντας στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας τον κ. Μάνο, τον κ. Ανδριανόπουλο, τη Μαρία Δαμανάκη και τον Μίμη Ανδρουλάκη, να σηκώνει τείχος απέναντι στην προοπτική συγκρότησης της Δημοκρατικής Παράταξης; Ακριβώς για όλα τα παραπάνω δεν θεωρούνται από τη μεγάλη πλειονότητα του κόσμου, με εξαίρεση αυτούς που ανατριχιάζουν στο όνομα Παπανδρέου, αξιόπιστες οι κινήσεις που κάνει ο πρώην πρωθυπουργός.

Κατά την εκτίμηση του γράφοντος, θα είχαν πολύ μεγαλύτερη αξία αν ο Γ. Παπανδρέου έδινε τη μάχη στο πεδίο της πολιτικής ουσίας, εκεί που υπερέχει του κ. Βενιζέλου. Με την έννοια ότι ο Παπανδρέου είναι ένας εκσυγχρονιστής πολιτικός, εν αντιθέσει με τον Βενιζέλο που είναι ένας συντηρητικός πολιτικός.

Στην πολιτική του διαδρομή ο κ. Παπανδρέου έχει κάνει γενναίες επιλογές, όπως στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, της παιδείας, των ατομικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, των ναρκωτικών, της διαφάνειας στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος κ.ά. Σε όλα τα κρίσιμα ζητήματα που διχάστηκε η ελληνική κοινωνία ήταν με την πλευρά των προοδευτικών δυνάμεων. Όπως τολμηρή ήταν η στάση που επέδειξε την περίοδο που ήταν στο Ωνάσειο και ακολούθως στην αντιπαράθεση του Κώστα Σημίτη με τον Άκη Τσοχατζόπουλο. Για πολλούς και καταλυτική.

Αντιθέτως, ο κ. Βενιζέλος δεν ήταν ποτέ με την πλευρά των προοδευτικών δυνάμεων της χώρας. Δεν στήριξε τον Κ. Σημίτη στην εσωκομματική μάχη. Την περίοδο των ταυτοτήτων ήταν απών, για να μην πούμε τίποτα άλλο. Στα ζητήματα της παιδείας ταυτίστηκε με το κατεστημένο των καθηγητών και έδωσε μάχη για να ακυρωθεί ο νόμος της κυρίας Διαμαντοπούλου. Δεν στήριξε το σχέδιο Ανάν, δεν ήταν υπέρ του ευρωσυντάγματος, δεν ενθουσιάστηκε με τα ανοίγματα της χώρας στην Τουρκία και τη FYROM, ενώ τη δική του σφραγίδα φέρνει ο νόμος περί ευθύνης υπουργών, όπως και ο νόμος για τον τύπο. Είναι επί της ουσίας ένας πολιτικός που δεν μπορείς να τον τοποθετήσεις στον πολιτικό χάρτη. Όπως λένε εχθροί και φίλοι του, με την ίδια άνεση μπορεί να υπερασπιστεί το «α» και το «ω».

Ο κ. Παπανδρέου θα μπορούσε, θεωρητικά, να κέρδιζε αν έθετε την προοδευτική ατζέντα πάνω στην οποία θα γινόταν και ο εσωκομματικός διάλογος. Τώρα, με τη στάση που κρατάει και με την επιμονή του στη διάσωση των συμβόλων του ΠΑΣΟΚ, το μόνο που καταφέρνει είναι να ξεκόβεται από τα προοδευτικά στρώματα της κοινωνίας και να ταυτίζεται με τα πιο οπισθοδρομικά τμήματά της. Και κάτι ακόμα: Καθιστά συμπαθή τον κ. Βενιζέλο, δεδομένου ότι τον χτυπά την ώρα που δίνει την πιο κρίσιμη μάχη για τη διάσωση της χώρας! ■

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ ΑΦΟΡΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΜΕ ΕΝΤΟΝΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΒΕΝΤΕΤΑΣ

Επιστήμη
Αρχιτεκτονική/Design
Τέχνη
Μόδα

**ΕΚΘΕΣΗ
από το μέλλον
στη Στέγη**

**15 Δεκεμβρίου 2014
-31 Ιανουαρίου 2015**

ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ
ΙΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΑΣΗΜ

Εισιτήρια: 5€, μειωμένο 3€
καθημερινά 12:00-21:00
210 9005800, Συγγρού 107

sgt.gr

Επιμέλεια:

double.institute

Με την υποστήριξη

ANIMA

www.anima.gr

Ο Ραχόι, ο Σόκρατες, ο Γιοχάνις και το αίτημα των πολιτών για διαφάνεια

Το μείγμα λιτότητας και διαφθοράς μπορεί να αποδειχθεί εκρηκτικό
Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Στη Ρουμανία, την Πορτογαλία, την Ισπανία και άλλες χώρες που δοκιμάζονται από την κρίση τα ζητήματα της διαφάνειας και του πολιτικού ήθους αποκτούν το τελευταίο διάστημα ξεχωριστή σημασία.

Μεγάλη ανατροπή

Στη Ρουμανία έπεσαν έξω όλοι οι δημοσκόποι που προέβλεπαν άνετη επικράτηση του σοσιαλδημοκράτη πρωθυπουργού Βίκτορ Πόντα, στο β' γύρο των προεδρικών εκλογών. Τελικά επικράτησε με ένα ποσοστό της τάξης του 55% ο κεντροδεξιός υποψήφιος Κλάους Γιοχάνις, δήμαρχος της πόλης Σίμπιου, ο οποίος ανήκει στη γερμανική μειονότητα της χώρας.

Ο πρωθυπουργός κ. Πόντα έχασε μία σίγουρη εκλογική νίκη και τη μετάβασή του στο πολιτικά ασφαλές προεδρικό αξίωμα επειδή οι πολίτες αμφισβητούν τις διαχειριστικές πρακτικές της κυβέρνησής του. Πολλοί μάλιστα καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι σοσιαλδημοκράτες αποτελούν συνεχιστές της παράδοσης του απόλυτου κομματικού ελέγχου της οικονομίας, που χαρακτήριζε το κομμουνιστικό καθεστώς.

Η προσπάθεια των υποστηρικτών του κ. Πόντα να ελέγξουν την εκλογική διαδικασία στον α' γύρο των προεδρικών εκλογών εξόργισε τους Ρουμάνους, οι οποίοι έδωσαν μια μεγάλη νίκη στον κ. Γιοχάνις παρά το γεγονός ότι είχε, με βάση τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου, να καλύψει μια τεράστια απόσταση από τον κ. Πόντα.

Η μεγάλη ανατροπή στη Ρουμανία, οι ψηφοφόροι της οποίας προτίμησαν για το προεδρικό αξίωμα ένα μειονοτικό πολιτικό με εικόνα καθαρού και αποτελεσματικού διαχειριστή, δείχνει μια ευρύτερη τάση που αναπτύσσεται στις χώρες με μεγάλα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα.

Από τα σκάνδαλα στους PODEMOS

Δυσκολίες αρχίζει να αντιμετωπίζει και η κεντροδεξιά κυβέρνηση του κ. Ραχόι στην Ισπανία παρά το γεγονός ότι επέτυχε θεαματική βελτίωση της κατάστασης και της προοπτικής της οικονομίας, στη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών. Το κοινωνικό κόστος του οικονομικού προγράμματος που εφαρμόζεται είναι ιδιαίτερα υψηλό και οι πολίτες διεκδικούν από την ηγεσία της χώρας καλύτερη διαχείριση του δημόσιου χρήματος.

Αυτή την περίοδο έρχονται στο φως της δημοσιότητας διαχειριστικά σκάνδαλα στα οποία εμπλέκονται στελέχη τα κυβερνήσεως αλλά και κεντροδεξιοί παράγοντες της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι πολιτικοί αναλυτές εξηγούν τη μεγάλη δημοσκοπική άνοδο του αριστερού PODEMOS (Μπορούμε), το οποίο μετατράπηκε πρόσφατα από κίνημα σε κόμμα, λόγω της απογοήτευσης των Ισπανών για τις διαχειριστικές πρακτικές και το ήθος των κυβερνώντων.

Σκληρή αναμέτρηση

Ανάλογες εξελίξεις παρατηρούνται στην Πορτογαλία, όπου όμως οι αποκαλύψεις για διαφθορά αγγίζουν τόσο την κυβέρνηση όσο και την αντιπολίτευση. Η κεντροδεξιά κυβέρνηση της Πορτογαλίας κατάφερε να βγάλει τη χώρα από το Μνημόνιο. Η δημοτικότητα της όμως βρίσκεται σε πτώση εξαιτίας των κοινωνικών συνεπειών της οικονομικής πολιτικής αλλά και των σκανδάλων διαφθοράς που προκαλούν την οργισμένη αντίδραση των πολιτών.

Ο υπουργός Εσωτερικών κ. Μασέντο υποχρεώθηκε πρόσφατα σε παραίτηση εξαιτίας του σκανδάλου με τις «χρυσές βίζες». Στην Πορτογαλία, όπως και στην Ελλάδα, προσφέρονται ειδικά κίνητρα στους ξένους που θα επενδύσουν πάνω από 500.000 ευρώ για την αγορά ακινήτων. Σε πρώτη φάση τούς προσφέρεται άδεια παραμονής για μία πενταετία. Η πορτογαλική εκδοχή αυτού του προγράμματος, το οποίο εφαρμόζεται στην Ελλάδα, στην Ουγγαρία και στη Λετονία, απέφερε ξένες επενδύσεις της τάξης του 1 δισ. ευρώ και θεωρείται εξαιρετικά επιτυχημένο. Διαπιστώθηκε όμως ότι υπήρχε ένα ολόκληρο κυβερνητικό, κρατικό κύκλωμα παραχώρησης «χρυσής βίζας» στους ενδιαφερόμενους με αποτέλεσμα να εμφανίζε-

ται μεγαλύτερη από την πραγματική η τιμή της αγοράς των ακινήτων και ένας μέρος της διαφοράς να καταλήγει στις τσέπες κυβερνητικών και κρατικών αξιωματούχων.

Τα κυβερνητικά σκάνδαλα εξηγούν τη δημοσκοπική «ψαλίδα» 13 μονάδων που χωρίζει την κεντροδεξιά, που βρίσκεται στην εξουσία, με τους σοσιαλιστές, που προηγούνται. Φαίνεται όμως ότι ήρθε η σειρά των σοσιαλιστών να απολογηθούν για τον τρόπο που διαχειρίστηκαν στο παρελθόν το δημόσιο χρήμα. Συνελήφθη και κρατείται ο πρώην σοσιαλιστής πρωθυπουργός κ. Σόκρατες, ο οποίος δεν μπόρεσε να δώσει επαρκείς εξηγήσεις για τη διακίνηση σημαντικών πο-

σών στο παρελθόν μέσα από τους προσωπικούς τραπεζικούς λογαριασμούς του.

Με τις βουλευτικές εκλογές να είναι προγραμματισμένες για τα τέλη του 2015 και το νέο ηγέτη των σοσιαλιστών και δήμαρχο της Λισσαβώνας κ. Κόστα να έχει δημιουργήσει δυναμική εκλογικής νίκης, ορισμένοι καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι πίσω από τη σύλληψη του κ. Σόκρατες βρίσκεται μία πολιτική-δικαστική πλεκτάνη που έχει στόχο να εμποδίσει την επιστροφή των σοσιαλιστών στην εξουσία.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι στην Πορτογαλία, όπως και στις άλλες χώρες που δοκιμάζονται από μεγάλη οικονομική και κοινωνική κρίση, οι πολίτες φαίνονται αποφασισμένοι να δώσουν ένα σκληρό πολιτικό μάθημα σε αυτούς που θεωρούν ότι καταχράστηκαν την εμπιστοσύνη τους και το δημόσιο χρήμα. ■

ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΕΝΑ ΣΚΛΗΡΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΘΕΩΡΟΥΝ ΟΤΙ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΗΚΑΝ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΗΜΑ

ΠΑΡΙΣΙ-ΑΘΗΝΑ-ΠΑΡΙΣΙ

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Στις 29 Ιουλίου του 1946, η ελληνική αντιπροσωπεία με επικεφαλής τον τότε πρωθυπουργό Κ. Τσαλδάρη μεταβαίνει στο Παρίσι, όπου οι μεγάλες δυνάμεις συσκέπτονται για τις «επανορθώσεις» των αδικιών του πολέμου.

την Ελλάδα, αρχή του εμφυλίου, και οι Αμερικανοί έτοιμοι να πάρουν τη σκυτάλη από τους Βρετανούς. Το δίκιο πάντως μοιάζει να είναι με το μέρος μας και οι διεκδικήσεις αυτονόητες: απελευθέρωση της Βορείου Ηπείρου, επανεξέταση του θέματος των ελληνοβουλγαρικών συνόρων, επανορθώσεις ύψους 6 δις δολαρίων. Ημασταν μια χώρα με τεράστια αιμορραγία κατά τον πόλεμο, αλλά με τη μεριά των νικητών. Οι προσδοκίες μεγάλες. Το τελικό αποτέλεσμα; Σχεδόν μηδενικό. Η Ιταλία βρισκόταν υπό την προστασία των ΗΠΑ και οι βόρειοι γείτονές μας υπό την ομπρέλα της Σοβιετικής Ένωσης (άτιμοι συσχετισμοί...). Όσο για τις αποζημιώσεις, κοστολογήθηκαν μόλις σε 100 εκ. δολάρια από την Ιταλία και άλλα 45 εκ. δολάρια από τη Βουλγαρία. Τέλος. Στις μέρες μας, οι επισκέψεις της ελληνικής κυβέρνησης εις Παρίσι-ους έχουν μετατραπεί σε ένα ταξίδι προσδοκιών και αυταπατών, για μία ακόμη φορά. Τον περασμένο Σεπτέμβριο, εμφανίσαμε την τότε συνάντηση με τους τρούκανους σε ένα κτίριο του ΟΟΣΑ περίπου ως μια απόδειξη ενός ιδιότυπου «μολών λαβέ», κάτι σαν «δεν θα πατήσουν πόδι στην πατρίδα» και τα συναφή. Μια έπαρση που δεν συνοδεύεται, όπως έχει ήδη αποκαλυφθεί, από κάποια σοβαρή ατζέντα συζήτησης και προτάσεων (τουλάχιστον ο Κ. Τσαλδάρης το 1946 διέθετε ένα πακέτο διεκδικήσεων).

Ο χρόνος κύλησε από τότε δραματικά και η μη έλευση της τρούικας μέχρι σήμερα έγινε αφόρητο μαρτύριο για την κυβέρνηση – αλλά και την αντιπολίτευση. Έτσι, για δεύτερη φορά μέσα σε λιγότερο από 3 μήνες,

ΠΑΡΑΙΤΗΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ, ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΗ ΣΕ ΜΙΚΡΟΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΕΣ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΘΗΚΕ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΟΥΙΚΑ ΧΑΜΕΝΗ ΑΠΟ ΧΕΡΙ ΕΚ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ

η ελληνική αντιπροσωπεία υποχρεώθηκε να πάρει το αεροπλάνο της γραμμής για το Παρίσι σε μια διαβούλευση χωρίς αύριο. Φτάσαμε στο σημείο να συζητάμε μόνο το τι θα δώσουμε, όχι τι θα πάρουμε. Παραιτημένη από το μεταρρυθμιστικό της πρόγραμμα, παγιδευμένη στις μικροκομματικές της σκοπιμότητες και αντιθέσεις, η κυβέρνηση σύρθηκε σε μια συζήτηση χαμένη από χέρι εκ προοιμίου.

Κι όμως! Τη μέρα της αναγγελίας της συνάντησης με την τρούικα στο Παρίσι, κυβερνητικά στελέχη περίπου πανηγύριζαν για το χρονικό μιας προδιαγεγραμμένης ήττας... Δεν θα υπάρχει πρόβλημα για την ψήφιση της σχετικής συμφωνίας, έλεγε την περασμένη Δευτέρα, λίγο μετά την αναγγελία του παρισινού δράματος, η κυβερνητική εκπρόσωπος Σοφία Βούλτεψη, γιατί θα είναι αυτή «που θα βγάλει τη χώρα από το μνημόνιο. Είμαστε στο τέλος της δύσκολης διαδρομής». Κι ενώ το ασφαλιστικό έμπαινε ως προαπαιτούμενο από τους τρούικανους πριν ακόμα αρχίσει η συνάντηση του Παρισίου, ο γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ Παν. Ρήγας έλεγε πως «υπάρχουν απαιτήσεις της τρούικας που δεν προσεγγίζουν σε καμία περίπτωση τις δικές μας απόψεις, π.χ. το άνοιγμα του ασφαλιστικού»... Ο βουλευτής της ΝΔ Γιώργος Κοντογιάννης αναφωνούσε: «Αυτή η συμφωνία που θα έρθει θα είναι το διαβατήριο για να βγει η Ελλάδα από την κρίση».

Για την ιστορία: Ο Κ. Τσαλδάρης υπέστη σοκ από την απόρριψη των ελληνικών αιτημάτων και κάλεσε επειγόντως ενίσχυση από ολόκληρο τον πολιτικό κόσμο της εποχής, πλην της Αριστεράς, που έβγαине στα βουνά: Έσπευσαν οι Σοφ. Βενιζέλος, Γ. Παπανδρέου, Παν. Κανελλόπουλος, Κ. Ρέντης, Γ. Βαρβούτης και Ναπ. Ζέρβας. Όλοι μαζί συνάντησαν τον Αμερικανό υπουργό Εξωτερικών Τζ. Μπερντ, από τον οποίο προσδοκούσαν μια παραχώρηση. Η ψυχρολουσία ήταν πλήρης και η απόρριψη των αιτημάτων κάθετη.

Κι ύστερα σου λένε ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται ως φάρσα. Μπορεί να το δει κανείς και έτσι. ■

Ήταν, κάποτε, κάποιοι 58

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

Πριν από περίπου ένα χρόνο εμφανίστηκε δημόσια μια πολιτική πρωτοβουλία που θα γίνει γνωστή ως «οι 58» (αν και τελικά ήταν... 60). Σύμφωνα με το ιδρυτικό της κείμενο, στόχο έθετε την ανασυγκρότηση του ευρύτερου χώρου μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ.

Για ένα διάστημα, τα ΜΜΕ ασχολήθηκαν πλουσιοπάροχα με το εγχείρημα. Κάποιοι που αρέσκονται στις θεωρίες συνωμοσίας έσπευσαν να χαρακτηρίσουν την προβολή των δραστηριοτήτων των 58 «συστημικό δάκτυλο», «επιχείρηση αποπροσανατολισμού του λαϊκού κινήματος» ή δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο. Και όμως, έχοντας παρακολουθήσει με ιδιαίτερη προσοχή και ιδιαίτερο ενδιαφέρον την πρωτοβουλία, μπορώ να βεβαιώσω ότι η ενασχόληση των ΜΜΕ με τους 58 δεν ήταν ούτε κατευθυνόμενη ούτε αυθαίρετη. Όταν εμφανίστηκαν, έκαναν πράγματι ένα κάποιο γκελ στην κοινωνία, δημιουργώντας προσδοκίες στο διόλου ευκαταφρόνητο εκείνο τμήμα της κοινωνίας και του εκλογικού σώματος που περιλαμβάνει από την παραδοσιακά αποκαλούμενη ανανεωτική αριστερά έως το φιλελεύθερο κέντρο. Κοινός τόπος και παρονομαστής όλων αυτών των δυνάμεων, ο αδιαπραγμάτευτος φιλοευρωπαϊσμός, η πίστη στην αυταξία της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και η επίμονη απαίτηση για ριζικές μεταρρυθμίσεις.

Πράγματι, λοιπόν, οι 58 δημιούργησαν προσδοκίες σε αυτόν το χώρο, εν πολλοίς καθημαγμένο στις εκλογές 2012, και κυρίως έκτοτε. Το timing ήταν σωστό και οι άνθρωποι που πήραν τη σχετική πρωτοβουλία κατά το μάλλον ή ήττον αξιόπιστοι. Στη σύνθεση της ομάδας πρωτοβουλίας συναντούσε κανείς ιστορικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ (Αυγερινός, Μπένος), στελέχη της μεταπολιτευτικής ανανεωτικής αριστεράς (Βούλγαρης, Αλιβιζάτος, Καλογήρου), πανεπιστημιακούς με κύρος (Μουζέλης, Ροζάκης, Αργιαντώνη).

Τι έγινε λοιπόν και στράβωσε το πράγμα; Επειδή πολλά ακούγονται και γράφονται, ας είμαι σαφής από την αρχή: αυτό που εμπόδιζε την πρωτοβουλία να προχωρήσει, όσο και όπως θα ήθελε, ήταν η άρνηση της κυβερνητικής πλειοψηφίας της ΔΗΜΑΡ να ανταποκριθεί στο σχετικό κάλεσμα. Αποχωρώντας από την κυβέρνηση, η ΔΗΜΑΡ είχε κάνει ήδη το πρώτο βήμα προς τον όλεθρο (τον δικό της, πρωτίστως). Με τη στάση της απέναντι στους 58 θα αποδείξει όχι μόνο ότι και στην πολιτική μιας κουτουράδας άλλες έπονται, αλλά και ότι τους κομμουνιστές και κομμουνιστογενείς γενικότερα, όσο και αν τους... ανανεώνεις, το σαπούνι σου χαλάς. Το καταγ-

γέλλειν και το διαμαρτύρεσθαι έχουν γίνει δεύτερη φύση τους, ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούν να ασκούν πολιτική. Όλα τα άλλα, όπως η ανάληψη κυβερνητικών ευθυνών ή μια ανοιχτή συνεργασία, μη ελεγχόμενη και χωρίς προκαθορισμένη έκβαση, τους φέρνουν ζάλη, τους μπερδεύουν.

Αν οι φωνές της σύνεσης και της στοιχειώδους πολιτικής διορατικότητας είχαν τότε επικρατήσει στο εσωτερικό της ΔΗΜΑΡ, τα πράγματα θα είχαν εξελιχθεί εντελώς διαφορετικά, καθώς το όλο εγχείρημα θα είχε αποκτήσει την απαραίτητη πολιτική ισορροπία. Όμως, με τη ΔΗΜΑΡ να μην προσέρεχεται, η πρωτοβουλία ήταν αναπόφευκτο να «μπατάρει» – εξ αντικειμένου, και όχι τόσο λόγω καπελωτικών προθέσεων. Ο κίνδυνος ενός σχήματος του τύπου «ΠΑΣΟΚ και άλλες δημοκρατικές δυνάμεις» άρχισε τότε να πλανάται στις αίθουσες όπου συνεδρίαζαν οι 58 και όσοι είχαν σπεύσει να στηρίξουν την κίνησή τους. Με το κλίμα να είναι ήδη βαρύ, η καθιέρωση του σταυρού προτίμησης στις ευρωεκλογές θα επιτείνει τις καχυποψίες και θα οδηγήσει το εγχείρημα στην εξαέρωσή του.

Η πολιτική όμως, όπως και η φύση, απεχθάνεται το κενό. Το ευνοϊκό κλίμα για κάτι καινούργιο στο χώρο μεταξύ ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ θα σπεύσει να αξιοποιήσει το Ποτάμι. Είναι γνωστό ότι η βασική ιδέα υπήρχε στο μυαλό του Σταύρου Θεοδωράκη αρκετούς μήνες πριν. Ωστόσο, η δική του πρωτοβουλία εκδηλώνεται όταν οι 58 είχαν ήδη βραχυκυκλωθεί και έπνεαν τα λούισθια – άλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι και αρκετοί από τους 58 θα σπεύσουν να πλαισιώσουν το νέο κόμμα.

Αυτά ως μικρή ιστορική αναδρομή για μια πρωτοβουλία που πιστεύω βάσιμα ότι και καλύτερη μοίρα τής άξιζε, και δυναμική είχε όταν εκδηλώθηκε. Ας όψεται όμως ο Κουβέλης, με τους συμβούλους του και τους παρατρεχάμενούς του. Άραγε, είχαν ήδη από πέρυσι αποφασίσει να ακολουθήσουν το σίγουρο μονοπάτι που οδηγεί στη στοργική αγκαλιά του ΣΥΡΙΖΑ ή καθ' όδον αποφάσισαν πως αυτός είναι και ο μόνος τρόπος να επιβιώσουν πολιτικά; Δεν το ξέρω και, να πω την αλήθεια, δεν με πολυενδιαφέρει. Άλλωστε, ποτέ στην πολιτική δεν μου άρεσαν οι δίκες προθέσεων. Καθένας κρίνεται από τις πράξεις και τις παραλείψεις του, και μόνον από αυτές. Αν πάντως ζούσε ο Λεωνίδας Κύρκος, είμαι βέβαιος ότι θα είχε φριξί με τα καμώματα κάποιων που θέλουν να εμφανίζονται ως πολιτικά παιδιά του. Αν μάλιστα προσθέσει κανείς και τη σταδιακή μετάλλαξη της «Αυγής» σε «Αυγιανή», φοβάμαι ότι θα είχε χάσει κυριολεκτικά τον ύπνο του. **Α**

ΑΝ ΖΟΥΣΕ Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΥΡΚΟΣ ΘΑ ΕΙΧΕ ΦΡΙΞΙ ΜΕ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ

Όλα ξεκίνησαν με έναν Nescafé...

... και δημιουργήθηκε ένα μεγάλο δίκτυο ανθρωπιάς!

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, ο Nescafé, στα πλαίσια του TEDx Athens, στήριξε το έργο της διαδικτυακής πλατφόρμας εθελοντισμού, Human Grid.

Φέτος, με μια διαδραστική ενέργεια, ζήτησε από τους συμμετέχοντες να δημιουργήσουν το δικό τους αθηθινό δίκτυο, στέλνοντας τα προσωπικά τους μηνύματα, προς τις οργανώσεις κοινωνικής δράσης. Εκατοντάδες καρτελάκια "ύφαναν" επιτόπου έναν ιστό εθελοντισμού και η αρχή για περισσότερη ευαισθητοποίηση έγινε. Μπες στο humangrid.gr και ξεκίνα να συμμετέχεις.

It all starts with a
NESCAFÉ

Η μαγεία επιστρέφει στο Γκάζι!

www.thechristmasfactory.gr
Follow us: | @XmasFactoryGR

Προπώληση εισιτηρίων: Online: Τηλεφωνικά: **ΕΙΣΟΔΟΣ 5€**

Tickethour 210-8938111

ΧΡΥΣΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ:

ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ:

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ:

Γνωστή παρουσιάστρια στα τέσσερα!

Στα sites τα νεαρά παιδιά δουλεύουν πολύ και πληρώνονται λίγο. Η ζωή είναι σκληρή, ο καπιταλισμός άδικος και η Ελλάδα συνιστά το δεύτερο κόσμο, εκείνον που βρίσκεται ανάμεσα στον τρίτο και στον πρώτο. Ένας πισιρικός που πιάνει δουλειά σε site θα πρέπει να γνωρίζει καλά αγγλικά, να δακτυλογραφεί σαν καρδιά πάνω σε καλό σεξ (130 χτύπους το λεπτό και βάλε) και να μην έχει υπερβολικές απαιτήσεις για να δει το όνομά του πάνω ή κάτω από κομμάτι. Είναι δε εξαιρετικά πιθανό να περάσει καιρός μέχρι να γράψει το πρώτο του κομμάτι. Συνήθως η εργοδοτική απαίτηση δεν φτάνει μέχρι εκεί. Τα παιδιά πρέπει να είναι καλοί στη μετάφραση και χαμένα σε όλα τα άλλα. Για να σας το δώσω παραστατικά, φανταστείτε ότι στην Ελλάδα λειτουργούν πολλές μικρές βιοτεχνίες κειμένων που δουλεύουν φασόν πάνω στα ίδια κομμάτια. Οι πηγές δεν είναι και πολλές. Με 250 ευρώ αγοράζεις το ελληνικό δελτίο του ΑΠΕ, κάνεις rewriting και πουλάς στον πελάτη και στο διαφημιζόμενο πρωτογενή ενημέρωση. Δεν θα συζητήσουμε εδώ αν υπάρχει περίπτωση να επισκεφθεί άνθρωπος το «Κράξιμο της κουκουβάγιας» (φανταστική ονομασία που τώρα λέω να κατοχυρώσω) προκειμένου να ενημερωθεί για τις δηλώσεις του Βενιζέλου. Θέλω, όμως, να δούμε όλα τα άλλα που δημοσιεύονται γύρω-γύρω από τον Βενιζέλο. Υποτίθεται ότι η φύση του internet απαιτεί από τα site να λειτουργούν σαν νοσοκομείο σε εφημερία. Βέβαια το ελληνικό internet πάει για ύπνο έξι-επτά ώρες το βράδυ. Τη νύχτα η κίνηση υποχωρεί, ενώ κανένας δεν θέλει να πληρώνει νυχτοκάματα χωρίς αντίκρισμα. Το πρωί, όμως, το site πρέπει να σπαρταράει. Να δείχνει σαν μια τεράστια μηχανή του κιμά που αλέθει τα πάντα. Το πρωί το site πρέπει να γεμίζει με νέες ειδήσεις. Δεν θα γράψει, φυσικά, για την Αρβελέρ – αν και η έξοδος της στον Βοσκόπουλο ήταν σουρεαλιστικά υπέροχη ως είδηση. Θα γράψει για τη νύφη που ξέρασε βλέποντας έναν ιπτάμενο δίσκο. Και αυτό είναι πρόβλημα.

Παγκοσμίως το internet δημιούργησε έναν πληθωρισμό μέσω και άλλαξε τους κώδικες της δημοσιογραφίας. Παλαιότερα, αν δεν δούλευες στην τηλεόραση ή στο ραδιόφωνο, είχες την άνεση να ανάβεις τσιγάρο και να γράφεις με το πάσο σου. Τώρα καίγεται σαν το τσιγάρο. Τα μέσα είναι ασφυκτικά πολλά και τα περισσότερα προσελκύουν τους πελάτες από το Facebook ή το Twitter. Εκ των πραγμάτων, για να πάρεις πελάτη πρέπει να κάνεις ό,τι και τα κορίτσια στο πεζοδρόμιο. Να γίνεις πιο «σέξι», να ακουστείς πιο δυνατά και να σε δουν περισσότεροι. Αυτό έχει φτιάξει τίτλους του τύπου «κοίτα γνωστή τηλεπαρουσιάστρια στα τέσσερα» ακόμα και σε μέσα που τα λες σοβαρά. Το κυριότερο: νομιμοποίησε επαγγελματικά και δεοντολογικά τη χρήση της απόλυτης παπαριάς ως πρώτη ύλη ειδησεογραφικού περιεχομένου. Συμβαίνει και έξω, αλλά επειδή εδώ η αγορά είναι μικρή, το βλέπεις να σκάει μπροστά σου. Μέσα συναγωνίζονται για τον πιο πηχρό και προκλητικό τίτλο. Αντιγράφουν πρωτότυπες δουλειές χωρίς ενδοιασμούς, σερβίρουν κακότεχνες μεταφράσεις και, φυσικά, πολύ συχνά γράφουν ψέματα, διότι, απλώς, δεν γνωρίζουν ότι πρόκειται για ψέματα. Όμως όσο πιο φθηνό και όσο πιο «λαμέ» είναι αυτό που δημοσιεύεις, τόσο ισχυρότερος είναι ο θόρυβος που προκαλεί στα social media. Δεν ξέρω τι timeline έχετε, αλλά στη δική μου πατάω συχνά σε τεράστιες νησίδες βλακειάς. Όχι, οι άνθρωποι δεν υιοθετούν αυτό που δημοσιεύουν. Θέλουν να το τρολάρουν. Το κάνω και εγώ συχνά. Δημοσιεύω trash ειδήσεις και απεριγραπτες βλακειές, μόνο και μόνο για να σαρκάσω αυτούς που τις καταναλώνουν. Και τις καταπίνω πρώτος. Αυτό που προσπαθώ να σας πω είναι ότι η στρεβλή επιχειρηματική οπτική, η κρίση και η υποβάθμιση της ποιότητας στα μέσα σηκώνουν ένα τεράστιο κύμα βλακειάς, θεωριών συνωμοσίας, παραπληροφόρησης, δεισιδαιμονίας, ενίοτε και μίσους. Είναι ένα κύμα που λίγο ως πολύ μας λούζει όλους. Πάντα έτσι δεν ήταν; Στο συμβατικό Τύπο έχουμε αποδώσει τη χειραγώγηση της κοινωνίας υπέρ των συμφερόντων. Ο νέος, αποκεντρωμένος, ελεύθερος και δημοκρατικός Τύπος του δικτύου, τι ακριβώς κάνει; ●

→ giannakidis@protagon.gr

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΥΦΑΣΜΑ ΜΕ ΑΡΩΜΑ ΣΚΟΤΙΑΣ

Δύο θρυλικοί σκοτσέζικοι οίκοι, το **Johnnie Walker** και ο οίκος μόδας **Harris Tweed Hebrides**, ενώνουν τις δυνάμεις τους και δημιουργούν το πρώτο ύφασμα στον κόσμο εμποτισμένο με άρωμα από τα βασικά χαρακτηριστικά του **Johnnie Walker Black Label**. Το επόμενο βήμα θα είναι η μετουσίωσή τους σε ρούχα υψηλής ραπτικής και ιδιαίτερα αξεσουάρ.

Ένα ταξίδι στη Σκωτία. Στα πανέμορφα Highlands. Καταπράσινα τοπία, οι μυρωδιές του βορρά, ένα ποτήρι Johnnie Walker. Κλείστε τα μάτια και απολαύστε τα αρώματα μιας τέτοιας εικόνας. Αρώματα που «κλείστηκαν» σε ένα κομμάτι ύφασμα από δύο παγκοσμίου φήμης σκοτσέζικα brands, το Johnnie Walker Black Label και τον θρυλικό οίκο μόδας Harris Tweed Hebrides, χαρίζοντάς μας μοναδικές στιγμές δημιουργίας.

Είναι το πρώτο ύφασμα στον κόσμο που είναι εμπνευσμένο από τα γευστικά και αρωματικά στοιχεία του Johnnie Walker Black Label και το πρώτο βήμα της νέας καμπάνιας «Pioneer with Flavour», η οποία συνεργάζεται με πρωτοπόρους σχεδιαστές σε όλη την Ευρώπη για να μετατρέψουν το ύφασμα σε καινοτόμες δημιουργίες. Ωστε όλος ο κόσμος να γνωρίσει το δυνατό χαρακτήρα του Johnnie Walker Black Label, μέσα από ρούχα υψηλής ραπτικής έως και πρωτόπορα αξεσουάρ.

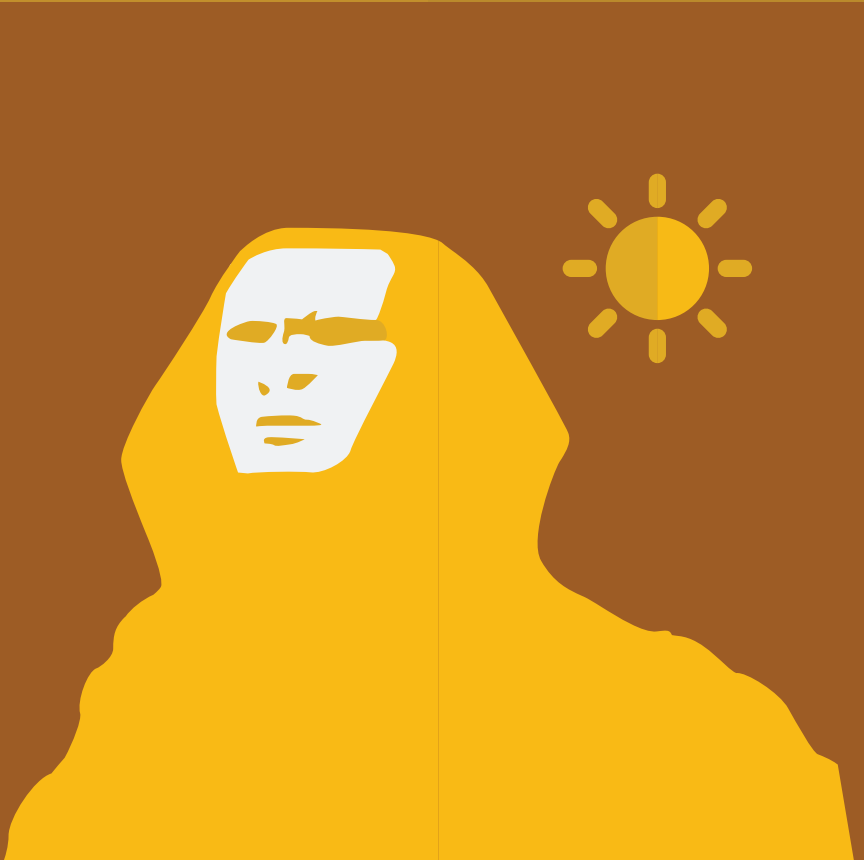
Η διαδικασία ήταν επίπονη. Χρειάστηκαν περισσότεροι από 6 μήνες. Το αποτέλεσμα, όμως, είναι εντυπωσιακό. Ο συνδυασμός χρωμάτων του υφάσματος δημιουργήθηκε αποκλειστικά για να αντιπροσωπεύει κάποιο συγκεκριμένο χαρακτηριστικό του ουίσκι, ενώ το άρωμά του σηματοδοτεί τον εορτασμό στη τέχνη του blending και θυμίζει τα σκοτσέζικα τοπία, στα οποία παράγεται το ουίσκι και τα χαρακτηριστικά του στοιχεία: τύρφη, ρέικι, ξύλο και μαλακά πράσινα βρύα. Μάλιστα, ως μια αναπαράσταση της αριστοτεχνικής διαδικασίας παραγωγής του ουίσκι, κάθε μία από τις γευστικές του νότες, όπως η βανίλια, τα κόκκινα φρούτα και οι χαρακτηριστικοί τόνοι μαύρης σοκολάτας, αντιπροσωπεύουν και ένα από τα χρώματα του μοναδικού υφάσματος. Με τη σταδιακή σύνθεση αυτών των χαρακτηριστικών, επιτεύχθηκε το Aqua Alba, το ιδιαίτερο άρωμα του Johnnie Walker Fabric of Flavour.

Το ύφασμα γιορτάζει και δίνει ζωή στη μοναδική διαδικασία του blending της παραγωγής του ουίσκι και του tweed, τα οποία ταυτίζονται με την προσεκτική τους δεξιότητα, την υψηλή ποιότητα και την τεχνολογία τους. Μια σκοτσέζικη κληρονομιά από δύο εξαιρετικά brands.

Το πρώτο βήμα είναι γεγονός, πλέον αναμένουμε τη μεταφορά του Fabric of Flavour και στην καθημερινότητά μας, μέσα από ρούχα υψηλής ραπτικής και αξεσουάρ. Μάλιστα, στην ενέργεια αυτή συμμετέχει και ένας «δικός μας», ο Άγγελος Μπράτης, ένας από τους κορυφαίους Έλληνες σχεδιαστές μόδας που πλέον εργάζεται και κατοικεί στο Μιλάνο. Ο καταξιωμένος Έλληνας σχεδιαστής σχεδίασε με το Fabric of Flavour ένα πανέμορφο two-piece σύνολο αποτελούμενο από μία επιβλητική κάπα και μία μοναδική φούστα. Το σύνολο αυτό έρχεται να ολοκληρώσει μία υπέροχη κουβέρτα τύπου σαφάρι, δημιουργημένη με το Fabric of Flavour.

JOHNNIE WALKER

ΕΤΝΙΚΑ

Α

Ήρθαν από την άλλη άκρη του κόσμου για δουλειά, για σπουδές, για να συναντήσουν τους δικούς τους και προσεγγίζουν το μισό εκατομμύριο.

ΘΗΝΑ

Δεν είναι ωραίο στην πατρίδα σου να ζουν άνθρωποι από τις περισσότερες χώρες της Γης;

Κείμενα

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΝΑΤΣΙΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΡΟΥΣ - ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΑΧΑΗ - ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ - ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΡΗ - ΜΑΪΡΑ ΠΑΓΚΑΛΟΥ - ΤΑΚΗΣ ΣΚΡΙΒΑΝΟΣ

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ

494.807

ήταν οι νόμιμα διαμένοντες μετανάστες στην Ελλάδα στις 10 Νοεμβρίου 2014. Οι **262.210** ήταν άνδρες και οι **232.597** γυναίκες.

Οι μετανάστες για λόγους απασχόλησης προέρχονται από **108 χώρες**. Σύμφωνα με το Υπουργείο Εσωτερικών, άλλοι λόγοι που δικαιολογούν τη νόμιμη διαμονή είναι η οικογενειακή επανένωση, οι σπουδές και λοιποί λόγοι.

Ο πιο εξωτικός μετανάστης ήταν από την **Παπούα Νέα Γουινέα**. Ένας άνδρας.

Μετανάστες από χώρες που δεν ήξερα: **Σάο Τομέ & Πρίνσιπε** (νησί στον κόλπο της Γουινέας, στη Δυτική Αφρική), **Άγιος Χριστόφορος & Νέβις** (νησί στην Καραϊβική), **Μπουτάν** (Ασία), **Μπεζίλε** (Κεντρική Αμερική).

Οι περισσότεροι μετανάστες προέρχονται από τις εξής χώρες: **Αλβανία 338.776**, **Ουκρανία 18.076**, **Πακιστάν 17.899**, **Γεωργία 16.602**, **Ρωσία 15.273**, **Αίγυπτος 11.421**, **Φιλιππίνες 9.300**, **Μολδαβία 8.874**, **Μπαγκλαντές 5.960**.

Με άδεια παραμονής για σπουδές βρίσκονται στην Ελλάδα **4.680** άνθρωποι. Οι περισσότεροι **2.506** είναι αλβανικής καταγωγής. Ακολουθούν **265** από την Ουκρανία και **225** από τη Ρωσία.

Οι χώρες από τις οποίες μεταναστεύουν πολύ περισσότερες γυναίκες συγκριτικά με τους άνδρες είναι: **Φιλιππίνες (6.781** γυναίκες έναντι **2.509** ανδρών), **Γεωργία (11.768** γυναίκες έναντι **4.926** ανδρών), **Λευκορωσία (1.134** γυναίκες έναντι **120** ανδρών).

Αντίθετα, περισσότεροι άνδρες έρχονται προέρχονται από: **Πακιστάν (16.565** άνδρες έναντι **1.334** γυναικών), **Ινδία (9.644** άνδρες έναντι **3.163** γυναικών), **Μπαγκλαντές (5.178** άνδρες έναντι **782** γυναικών).

Άλλες χώρες με συνολικό μεταναστευτικό πληθυσμό (ενδεικτικά): **Αργεντινή 151**, **Αυστραλία 283**, **Βραζιλία 589**, **Ιαπωνία 329**, **Μεξικό 175**, **Νέα Ζηλανδία 54**, **Τζαμάικα 6**, **Τουρκία 1.303**.

Υπάρχουν, επίσης, μετανάστες από **Τζιμπουτί, Λεσότο, Κούβα, Τόγκο, Σεϋχέλλες, Περού, Βολιβία, ΗΠΑ, Νήσο Πράσινου Ακρωτηρίου, Βιρμανία, Ουγκάντα, Νεπάλ, Ν. Κορέα, Ινδονησία, Μαλδίβες** και αλλού.

Πηγή: Γενική Γραμματεία Πληθυσμού & Κοινωνικής Συνοχής του Υπουργείου Εσωτερικών

ΤΑΚΗΣ ΣΚΡΙΒΑΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΟΙ MADE IN JAPAN

Ανθρωποι ήσυχου, τακτικού και πεντακάθαροι... Λένε για τις Γιαπωνέζες οι Έλληνες άντρες τους. Οι Γιαπωνέζοι δεν είναι άλλο ένα κύμα μεταναστών. Ζουν στην Αθήνα ανάμεσα στους Έλληνες, όπως οι Έλληνες. Παλιότερα πολλά καράβια πήγαιναν στην Ιαπωνία, οι ναυτικοί εργάζονταν Ασιάτισσες και τις έφεραν να ζήσουν μαζί τους στην Ελλάδα. Συνήθως ασχολούνται με τα οικιακά και σπάνια κάνουν ξεναγήσεις ή μεταφράσεις. Όσο για τους άντρες, τις περισσότερες φορές έρχονται στην Αθήνα για μερικά χρόνια με συμβάσεις από τις εταιρείες τους ή δουλεύουν σε γιαπωνέζικα εστιατόρια. Ζευγάρι Γιαπωνέζων θα δει κανείς σπάνια. Στην πλειονότητά τους παντρεύονται Έλληνες, ζουν για πάντα στην Ελλάδα και τα παιδιά τους μεγαλώνουν σαν ελληνοπούλα.

Οι Γιαπωνέζες σύζυγοι είναι τακτικές, τους αρέσει να φροντίζουν το σπίτι τους και τον άντρα τους και να μαγειρεύουν ελληνικά φαγητά, εκτός από κάποιες φορές την εβδομάδα που θα φτιάξουν μια γιαπωνέζικη συνταγή με ελληνικά προϊόντα. Λένε γι' αυτές ότι είναι χαμηλών τόνων αλλά και χειραφετημένες, ενώ φημίζονται για τον τρόπο που μαγειρεύουν και τα υλικά που χρησιμοποιούν, που δεν είναι συνηθισμένα στην Ευρώπη. Όλα τα φαγητά είναι μαγειρεμένα με υγιεινό τρόπο, ενώ αντί για ψωμί, τρώνε ρύζι. Το *μποκάν* είναι το συνηθέστερο. Κάποια προϊόντα, όπως το αυθεντικό πράσινο τσάι, δεν μπορούν να τα βρουν στην Ελλάδα και τα ζητούν απ' τους συγγενείς τους στην Ιαπωνία.

Στην πλειονότητά τους, οι Γιαπωνέζοι είναι μορφωμένοι άνθρωποι και γνωρίζουν την ελληνική ιστορία και τους αρχαίους Έλληνες. Στην Ιαπωνία υπάρχουν δρόμοι με ελληνικά ονόματα. Είμαστε, ωστόσο, δύο εντελώς διαφορετικοί λαοί. Αν ρωτήσεις έναν Γιαπωνέζο αν κάτι του κάνει εντύπωση στους Έλληνες, θα σου πει ότι είμαστε φασαριόζηδες και μας αρέσει να μιλάμε δυνατά. Παρ' όλα αυτά μας αγαπούν και προσαρμόζονται εύκολα στην ελληνική κουλτούρα. Αν με κάποιους δεν τα πάνε πολύ καλά, αυτοί είναι οι Κινέζοι, με τους οποίους παραπονιούνται ότι δεν μπορούν να συνεννοηθούν, ενώ τονίζουν ότι τα προϊόντα Made in Japan είναι πολύ καλύτερα από τα Made in China.

Μιλώντας για τη θρησκεία, οι Γιαπωνέζοι είναι σιντοϊστές. Ωστόσο, οι περισσότεροι βαφτίζονται για να μπορέσουν να παντρευτούν και να ζήσουν στην Ελλάδα. Τα παιδιά τους συνήθως μιλούν γιαπωνέζικα ή και γράφουν, αλλά ο τρόπος ζωής τους δεν θυμίζει σε τίποτα ένα παιδί που μεγαλώνει στην Ιαπωνία.

Τα έθιμα και οι παραδόσεις διατηρούνται ζωντανά στους συλλόγους. Μια φορά το μήνα οι Γιαπωνέζοι μαζεύονται, μιλάνε, τρώνε όλοι μαζί και κάνουν τις γιορτές τους. Η Πρεσβεία της Ιαπωνίας διοργανώνει πολύ συχνά πολιτισμικές εκδηλώσεις, διαγωνισμούς και άλλες συγκεντρώσεις. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΑΧΑΗ**

Έκο Νισιχάρα/ Βέρα Μενεγάκου

Πρόεδρος του Συλλόγου Νιπόν, πρώην μεταφράστρια σε τουριστικό γραφείο, νυν γυμνάστρια

Πού μένετε; Μένω στην Αγία Παρασκευή.

Γιατί ήρθατε στην Αθήνα; Ο άντρας μου ήταν ναυτικός. Τον γνώρισα σε ένα ταξίδι του στην Ιαπωνία. Αλληλογραφούσαμε και μετά με πήρε μαζί του στην Ελλάδα.

Πώς περνάτε τα σαββατοκύριακα; Πηγαίνουμε σε σπίτια φίλων για φαγητό ή τους καλούμε στο δικό μας. Ο άντρας μου πάει για καφέ με τους φίλους του, εγώ πηγαίνω 4-5 φορές το μήνα με την οικογένειά μου, με κάποια φίλη μου ή με τους γείτονες. Μ' αρέσει όμως να μένω να φροντίζω το σπίτι και να ακούω Πάριο.

Τι σας στέλνουν οι δικοί σας από την πατρίδα σας; Μου στέλνουν γιαπωνέζικο πράσινο τσάι, μερικά τρόφιμα και βιβλία.

Το αγαπημένο σας ελληνικό φαγητό; Τα παιδάκια.

Τι σας κάνει εντύπωση στους Έλληνες; Που χαιρετάνε πάντα το πρωί.

Ποια έθιμα έχετε φέρει μαζί σας; Έμαθα στο παιδί μου να λέει ευχαριστώ, συγγνώμη, παρακαλώ. Αυτό είναι το μόνο έθιμο για μένα.

Πηγαίνετε στην εκκλησία; Είμαι χριστιανή ορθόδοξη αλλά πηγαίνω κάθε Χριστούγεννα και Πάσχα. Υπάρχουν όμως Γιαπωνέζοι που πηγαίνουν κάθε εβδομάδα, πιο πολλοί κι από τους Έλληνες.

Η πιο απλή διαφορά Έλληνα-Γιαπωνέζου που μπορείτε να σκεφτείτε; Ο Έλληνας λέτε ό,τι σκέφτεστε, κάνετε πολλή φασαρία και κορνάρετε συνέχεια!

Μ.Κ.

ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ CHINATOWN ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ενας φίλος λέει ότι πολύ θα του άρεσε να βρει μια όμορφη Κινεζούλα και να νοικοκυρευτεί. «Φαντάζεσαι μεγαλεία; Θα τρώω εξωτικές σούπες, θα μου κάνει μασάζ με τις ώρες, δεν θα κουράζεται να παίζει με τα παιδιά, άσε που είναι και μικροκαμωμένες όπως μου αρέσουν». Ο φίλος αυτός πάει κάθε τόσο στα κινέζικα μαγαζιά για ψώνια, βόλτα και «ό,τι προκύψει», όμως μέχρι τώρα δεν έχει προκύψει τίποτα. Πειραιώς, Κεραμεικού, Αghισιάου, Κολοκυνθούς και Μυλλέρου. Είναι η περιοχή της αθηναϊκής Chinatown, εκεί όπου δραστηριοποιούνται οι περισσότεροι από τους 10.000 Κινέζους που ζουν και εργάζονται στην Αθήνα – εκεί πάει και ο φίλος για τα ψώνια του. Η Λύδια Leung είναι η διευθύντρια της εφημερίδας «China Greece Times». Την είχα επισκεφθεί στα γραφεία της εφημερίδας, στο Μέγαρο

Μυλλέρου (Αghισιάου 45). Σύμφωνα με τη Λύδια, η οποία είναι παντρεμένη με Έλληνα, μέχρι και το 2009 οι Κινέζοι στην Αθήνα ήταν σχεδόν οι διπλάσιοι, όμως η οικονομική κρίση τους ανάγκασε να αναζητήσουν το μέλλον τους αλλού: κυρίως σε Ιταλία και Ισπανία, εκεί όπου οι αντίστοιχες κινεζικές παροικίες είναι πολύ μεγαλύτερες από την αθηναϊκή. Από κάτω ακριβώς καμιά δεκαριά ηλικιωμένοι Κινέζοι παίζανε χαρτιά πάνω σε μια χαρτόκουτα, δίπλα σε μια μικρή αυτοσχέδια λαϊκή, όπου ένας πωλητής διέθετε πέντε-έξι μαρουλία, ένας άλλος καμιά δεκαριά ντομάτες, ο παρ' άλλος κάτι σέλινα. Δεν είχαν όρεξη για κουβέντες, για χαμόγελα όμως είχαν. Όπως λέει η Λύδια, λίγοι είναι οι Κινέζοι που ξέρουν αγγλικά και ακόμα λιγότεροι αυτοί που μιλάνε ελληνικά.

Στον τρίτο όροφο του Μεγάλου Μυλλέρου ήταν το εστιατόριο. Κοντοστάθηκα και είδα κάνα δυο ζευγάρια να απολαμβάνουν τη σούπα τους χαμηλόφωνα. Οι σούπες, κυρίως με λαχανικά, αποτελούν σχεδόν καθημερινό γεύμα για τους Κινέζους, που το ψωμί λίγο πολύ το έμαθαν έξω από τη χώρα τους – εκεί το ρόλο του ψωμιού έχει το ρύζι. Λίγο παραδίπλα, στην Κεραμεικού, σε ένα κατάστημα με ρούχα, ένας Κινέζος που μου συστήθηκε

ως Τζανκ, έλεγε ότι οι δουλειές έχουν πέσει, ότι το πιθανότερο είναι να γυρίσει εκείνος στο Πεκίνο, στη γυναίκα του και το γιο του, παρά να έρθουν εκείνοι στην Ελλάδα, ότι η διασκέδαση των Κινέζων είναι το φαγητό, είτε στο σπίτι είτε σε κάποιο εστιατόριο δικό τους, γι' αυτό και δεν «φαίνονται» πολύ σε άλλα σημεία της πόλης, αλλά και ότι αρκετοί κάνουν παρέα με Έλληνες, κυρίως αυτοί που έχουν χρόνια στην Ελλάδα, ενώ δεν λείπουν και οι μεικτοί γάμοι οι οποίοι όμως είναι μάλλον η εξαίρεση στον κανόνα.

Ηλεκτρικές συσκευές, κούκλες βιτρίνας, είδη προικός, ρούχα και παπούτσια, ακόμα και σούπερ μάρκετ με όλα τα προϊόντα να είναι αμιγώς κινέζικα. Όταν ένα προϊόν κατασκευάζεται σε 1 εκατομμύριο κομμάτια είναι πολύ φυσικό να είναι πολύ φθηνότερο από το αντίστοιχο που παράγεται σε περιορισμένη ποσότητα. Αυτό είναι και το μεγάλο πλεονέκτημα των κινεζικών προϊόντων, που δίνει τη δυνατότητα να πωλούνται φθηνά. Τελευταία ματιά στη βιτρίνα του μεγάλου καταστήματος με τα γυναικεία εσώρουχα στην Αghισιάου: Όλα τα χρώματα του κόσμου σε μικροσκοπικά υφάσματα, άλλα στολισμένα με φιογκάκια κι άλλα με κινέζικα ιδεογράμματα, από 1 ευρώ. **ΤΑΚΗΣ ΣΚΡΙΒΑΝΟΣ**

ΑΡΓΕΝΤΙΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η αργεντινική κοινότητα στην Αθήνα είναι μεγάλη και αποτελείται κυρίως από... Αθηναίους. Ο λόγος είναι ένα εκρηκτικό μείγμα μουσικής, ποίησης και χορού, μια ηχηρά λαϊκή έκφραση που γεννήθηκε στις φτωχικές γειτονιές του Μπουένος Άιρες. Το πνεύμα της εξωτικής Αργεντινής, μιας τεράστιας χώρας του νοτίου ημισφαιρίου που εκτείνεται από τις παγωμένες στέπες της Παταγονίας μέχρι τους ηλιόλουστους καταρράκτες του Ιγουασού στα σύνορα με τη Βραζιλία, ταξίδεψε σε μικρές και μεγάλες πόλεις σε όλο τον κόσμο και άνοιξε φτιάχνοντας πολυπληθείς κοινότητες τανγκέρων. Το Τόκιο έχει ισχυρή παράδοση στο τάνγκο, η Φινλανδία το διεκδικεί σχεδόν σαν δικό της, στο Βερολίνο υπάρχει μία από τις δυνατές σκηνές, η Κωνσταντινούπολη το ίδιο, και η λίστα δεν τελειώνει. Στην Αθήνα οι δεσμοί με το Μπουένος Άιρες είναι δυνατοί και το επίπεδο των χορευτών υψηλό. Το αργεντινικό πνεύμα ζωντανεύει τα βράδια σε αίθουσες με αέρα από Μπουένος Άιρες, στις περίπου 30 μιλόγγκες που λειτουργούν κάθε εβδομάδα στην πόλη. Οι Αθηναίοι τανγκέροι ξέρουν απέξω τις ορχήστρες που μεσουράνησαν στο Μπουένος Άιρες τις δεκαετίες 1920-40, αγαπούν τον Κάρλος Γαρδέλ και τον Πιατσόλα όσο οι Αργεντινοί και το πάθος τους είναι να βελτιώνουν την τεχνική τους και να χορεύουν όσο το δυνατόν περισσότερα κι όσο το δυνατόν καλύτερα. Αγαπημένος τους ήχος αυτός του μπαντονεόν και όνειρό τους ένα ταξίδι στην Αργεντινή. Ένας κόσμος μέσα στη νύχτα ζει με πάθος, συναντιέται, αγκαλιάζεται, χορεύει. Με μια αφοσίωση που σπανίζει, στα όρια της μονομανίας. Το τάνγκο δεν μοιάζει με κανέναν άλλο χορό, έχει μια εσωτερικότητα. Τα τραγούδια του μιλούν για το θάνατο, το χρόνο που χάνεται, την αναζήτηση ταυτότητας, για χαμένους παράδεισους, για τον έρωτα, την απώλεια, τον πόνο, το θάρρος, την αγάπη, την ελπίδα. Οι Αργεντινοί το επινόησαν, αλλά δεν τους ανήκει. Κατάφεραν όμως κάτι σπουδαίο. Χρησιμοποιώντας μια δική τους εκφραστική γλώσσα έφτιαξαν έναν ολόκληρο κόσμο που αφορά σε κάτι υπαρκτά κοινό και βαθιά ανθρώπινο. Όσοι χορεύουν καταλαβαίνουν ακριβώς τα λόγια του Αργεντινικού ποιητή Horacio Ferrer: «Το tango είναι τρόπος ζωής, να αισθάνεσαι και να συλλαμβάνεις παθιασμένα την ύπαρξη και τον κόσμο. Είναι ένα πάθος που είναι μεταδοτικό, μια χειρονομία που προσκαλεί στο συμπόσιο της ζωής».

Tango Acropolis Σε λίγες μέρες η Αθήνα επιβεβαιώνει και επίσημα την παρουσία της στο χώρο του τάνγκο διεθνώς και συσφίγγει τις σχέσεις της με την πόλη των Καλών Ανέμων. Το Tango Acropolis, ένας θεσμός που λειτουργεί τα τελευταία 5 χρόνια, φέτος μεγάλωσε, καθώς η Αθήνα επιλέχθηκε για να διεξαχθεί ο 1ος επίσημος Διεθνής Προκριματικός του Παγκόσμιου Διαγωνισμού Tango του Μπουένος Άιρες. Επαγγελματίες και ερασιτέχνες χορευτές από τις χώρες της Μεσογείου και της Ανατολικής Ευρώπης θα διαγωνιστούν προκειμένου να συμμετάσχουν στο Mundial του Tango τον Αύγουστο στο Μπουένος Άιρες. Τρεις μέρες και νύχτες γεμάτες τάνγκο, που εκτός από το αγωνιστικό τμήμα περιλαμβάνουν shows Αργεντινών και Ελλήνων χορευτών μιλόγγκες και άλλα events, αλλά και ολοήμερα δωρεάν μαθήματα, μια ανοικτή πρόσκληση για τους Αθηναίους που θέλουν να πάρουν μια γεύση Αργεντινής και να δουν από κοντά τι είναι αυτό που κάνει το τάνγκο τόσο ξεχωριστό. **ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΚΡΟΥΣ**

Πολίνα Κουρτσίδη

29 ετών, Ρωσία
Ιδιοκτήτρια του
Καλίνα Μανίγκα

Πού μένετε; Στον Πειραιά.

Γιατί ήρθατε στην Ελλάδα; Λόγω έρωτα. Γνώρισα τον άντρα μου στη Ρωσία και αφού περάσαμε ένα διάστημα μιλώντας στο ίντερνετ και τα τηλέφωνα και η ηχοεισότητα μας, αποφασίσαμε να έρθω στην Ελλάδα για να παντρευτούμε.

Πού ηγαίνετε τα Σαββατοκύριακα; Τώρα που περιμένουμε δεύτερο μωρό πουθενά. Αλλά γενικά μας αρέσουν οι βόλτες στη Βουλιαγμένη, τη Μαρίνα Φλοίσβου, αλλά και στο εξοχικό μας στη Σαλαμίνα.

Πού τρώτε; Μου αρέσουν πολύ τα TGI Friday's στη Μαρίνα Φλοίσβου και ηγαίνουμε αρκετά συχνά με τον άντρα μου, αλλά και οι ψαροταβέρνες.

Από πού ψωνίζετε; Από το κέντρο

του Πειραιά, την Αθήνα, δεν έχω ιδιαίτερη προτίμηση σε κάποιο μαγαζί ή περιοχή.

Τι σας στέλνουν οι δικοί σας από την πατρίδα; Δεν μου στέλνουν τίποτα συνήθως, αλλά όταν έρχονται να μας επισκεφτούν φέρνουν παιχνίδια και ρώσικα βιβλία για τα παιδιά.

Τι σας κάνει εντύπωση στους Έλληνες; Όταν πρωτοήρθα στην Ελλάδα μου έκανε μεγάλη εντύπωση ο τρόπος που μιλάνε, οι έντονες χειρονομίες, οι εκφράσεις του προσώπου, είναι πάρα πολύ εκφραστικοί.

Ποιες συνήθειες/έθιμα έχετε φέρει μαζί σας; Κυρίως το μαγειρέμα. Συνήθως μαγειρεύω ρώσικα φαγητά, δεν θα φτιάξω μακαρόνια με κιμά για παράδειγμα, αλλά και τον εορτασμό της «Παλιάς Πρωτοχρονιάς» στις 14 Ιανουαρίου. Είναι

μεγάλη γιορτή για εμάς τους Ρώσους. Α, και το ζεστό τσάι. Κι όταν λέω ζεστό εννοώ στους 98°C (γελάει). Αλήθεια, το τσάι στη Ρωσία το πίνουμε καυτό, εδώ το ζεστό τσάι είναι... κρύο!

Ποιες νέες συνήθειες έχετε αποκτήσει; Το μπάνιο στη θάλασσα το καλοκαίρι, τις διακοπές και το φαγητό έξω σε εστιατόρια και ταβέρνες. Στη Ρωσία συνηθίζουμε όταν ηγαίνουμε κάπου εκδρομή ή διακοπές να παίρνουμε μαζί μας μαγειρεμένο φαγητό.

Τι έχει η Αθήνα που δεν βρίσκετε στη χώρα σας ή το αντίθετο; Στην Αθήνα μπορείς να βρεις αμέτρητα μαγαζιά για να φας φρέσκα θαλασσινά, μπορείς να αγοράσεις φρέσκα λαχανικά και φρούτα όλο το χρόνο. Στη Σιβηρία το χειμώνα έχουμε μόνο κατεψυγμένα. Αυτό που δεν μπορώ να βρω εδώ και μου λείπει είναι τα μούρα. Εκεί έχουμε πολλά δέντρα με μούρα, όπως έχετε εδώ τις ελιές. Δυστυχώς εδώ τα βρίσκω μόνο σε κατεψυγμένα και μόνο σε μαγαζιά που πουλάνε ρώσικα προϊόντα.

Ε.ΜΠ.

Carlos Dall'Asta

Δάσκαλος τάνγκο, ζωγράφος

Σε ποιες γειτονιές της Αθήνας έχετε μείνει; Έχω μείνει στον Κεραμεικό και στου Ψυρρή. Τώρα μένω Άνω Πετραλώνων.

Γιατί ήρθατε στην Αθήνα; Γνώρισα στο Μπουένος Άιρες τη Μαρία και αποφασίσαμε να δουλέψουμε μαζί με το tango σαν παρτενέρ. Ακόμα συνεργαζόμαστε, έχουμε μαζί μια σχολή χορού, το Danzarín. Πάντα με ενδιέφερε να γνωρίζω τη ζωή σε μία άλλη χώρα.

Τι κάνετε τα Σαββατοκύριακα; Κάνω βόλτες με το ποδήλατο, σινεμά ή θέατρο, μουσεία, διαβάζω και ζωγραφίζω, βγαίνω το βράδυ για ποτό, παραδίδω ιδιαίτερα μαθήματα. Τις Κυριακές το απόγευμα οργανώνουμε μια μιλόγγκα στη σχολή.

Πού τρώτε; Στο σπίτι και σε παραδοσιακές ταβέρνες όπως το Δίπορτο, παλιό φαγάδικο στην πλατεία Θεάτρου, και σε άλλα μαγαζιά των Άνω Πετραλώνων. Μου αρέσουν τα «μαμαδίστικα» φαγητά, όπως τα λαδερά, που είναι υγιεινά.

Από πού ψωνίζετε; Από κάποια μικρά μαγαζιά της γειτονιάς, μου αρέσει να τους υποστηρίξω.

Τι σας στέλνουν οι δικοί σας από την πατρίδα; Mate, ένα είδος τσάι που το πίνουμε στην Αργεντινή καθημερινά, alfajores και dulce de leche.

Τι σας κάνει εντύπωση στους Έλληνες; Η μεγάλη αξία που έχει η κοινωνική ζωή, η παρέα, οι μακροχρόνιες φιλίες. Τα ξενύχτια. Το κέφι, η μουσική, ο χορός. Τα άψογα αγγλικά και ισπανικά και η μεγάλη συμπάθεια για χώρες της Λατινικής Αμερικής. Ότι υπάρχει κόσμος με καθαρά μάτια, ειλικρίνεια, μεγάλες καρδιές, όπως και από την άλλη η σκοτεινή πλευρά των ρατσιστών λόγω έλλειψης παιδείας. Η αδιαφορία και η έλλειψη ευγένειας. Η βαρεμάρα. Το «δεν γίνεται». Ο πρωινός καφές-τσιγάρο και τα μαύρα γυαλιά.

Ποιες συνήθειες/έθιμα έχετε φέρει μαζί σας; Το να πίνω μάτε, τη μουσική που ακούω και χορεύω, το αργεντινικό tango, το να αγκαλιάζω, το να περπατάω πολύ.

Ποιες νέες συνήθειες έχετε αποκτήσει; Ο ελληνικός καφές και το καπουτσίνο. Το να περπατάς χωρίς την αίσθηση της ανασφάλειας. Η απόλαυση της θάλασσας.

Τι έχει η Αθήνα που δεν έχει το Μπουένος Άιρες; Έχει τον ήλιο και τον μπλε ουρανό, έναν πιο αργό ρυθμό της καθημερινότητας. Φαγητά πιο εξωτικά χωρίς να περιέχουν πάντα κρέας, πιο κοντινές αποστάσεις, απίστευτη θέα προς την πόλη από πολλά σημεία. Τη θάλασσα δίπλα. Τον Φιλοπάππου και την Πλάκα, την Ακρόπολη και όλο το βάρος και τη γοητεία του αρχαίου παρελθόντος.

Τι έχει το Μπουένος Άιρες που δεν έχει η Αθήνα; Τον πιο πασοτικό ρυθμό μιας μεγαλούπολης, τα πολλά πάρκα και το πράσινο, εύκολη και πρακτική χρήση των μέσων μεταφοράς, τους ποδηλατόδρομους που διασχίζουν την πόλη, την παλιά γειτονιά του San Telmo και του La Boca. Το λιμάνι. Τους μεγάλους δρόμους και τα πολλά αμάξια. Τις μπριζόλες και πίτσες και το καλό κρασί. Τις βροχές. Τον αυθορμητισμό και τη νοσταλγία. **Δ.ΓΚ.**

ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΑΘΗΝΑ

Οι Αιγύπτιοι μοιράζονται στις περιοχές του κέντρου. Πλατεία Καραϊσκάκη, Ομόνοια, Μεταξουργείο, Αττική, Αμπελόκηποι, Καλλιθέα, Παγκράτι. Συχνάζουν σε πολύχρωμα μαγαζιά που μυρίζουν ένα είδος μπαχαρικού, που αδυνατεί να κατονομάσει. Η Αίγυπτος ζει στην Αθήνα και έχει άποψη, μια άποψη που δεν περιορίζεται στο ταμπούλε, το φαλάφελ και το χούμους. Γυρνάει στα σοκάκια του κέντρου επηρεάζει, επηρεάζεται και ψάχνει τη θέση της στην Αθήνα.

«Η Ένωση Αιγυπτίων Εργαζομένων, μία από τις 5 ενεργεία αιγυπτιακές κοινότητες στην Ελλάδα, συνεδριάζει σε άτακτα χρονικά διαστήματα και οργανώνει τις δράσεις πολλών Αιγυπτίων που ζουν στην Αθήνα» μου λέει ο ιδρυτής της Ένωσης Πιόσεφ Αζέρ. Θα τους δεις στην πλατεία Βικτωρίας να συζητούν διάφορα θέματα για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής τους, μέχρι και για την ίδρυση της δεύτερης χριστιανικής εκκλησίας που σκέφτονται να πραγματοποιήσουν. Τους μουσουλμάνους θα τους συναντήσεις στα διάφορα τζαμιά. Πέντε φορές τη μέρα λέει το πρόγραμμα, αλλά μόνο οι υπερβολικά θρησκόληπτοι το τηρούν. Η «κεντρική εβδομαδιαία γιορτή» τους είναι κάθε Παρασκευή. Εκεί θα τους δεις όλους. Προσεύχονται από τις 12.30 μέχρι τις 14.00 και μετά μοιράζουν γλυκά και τρώνε. Διατηρούν κανονικά, όσοι θέλουν, τη νηστεία του ραμαζανιού με αποκορύφωμα το Μπαϊράμι, τη μεγάλη θρησκευτική τους γιορτή.

Το καφενείο El pasa (Αχαρνών 50) είναι στέκι για τους περισσότερους. Εκεί κάνουν ναργιλέ, πίνουν σούμα, κακάο, σαλέπι και καρκαντέ (ένα είδος χωνευτικού κόκκινου τσαγιού). Τα βράδια κρασί και φαγητό. Η τηλεόραση με κλειστό τον ήχο δείχνει αιγυπτιακά κανάλια. Η μουσική που παίζει είναι ανατολίτικη και σε προδιαθέτει να λικνιστείς. Μου περιγράφουν τις συνήθειές τους. Το πρωί καλημερίζονται όλοι μεταξύ τους και λένε τα νέα τους. Ο Φαρούκ αγαπά την ελληνική μουσική, εργαζόταν σε νυχτερινά μαγαζιά για χρόνια. Του αρέσει ο Χρήστος Νικολόπουλος. Οι συζητήσεις δίνουν και παίρνουν: πολιτικά και κοινωνικά σχόλια, προβληματισμοί, καλαμπούρια. Ο Σαμπάν είναι στην Αθήνα από το 1973, παντρεμένος με Ελληνίδα κι ακόμα δεν έχει άδεια παραμονής. Το μεσημέρι ο Ααμπάρ πάει και παίρνει τα παιδιά του από το σχολείο. «Σήμερα μάθαμε για την Πεντηκοστή» του λέει με χαμόγελο η κόρη του. Προς το τέλος, με κερνάνε χουρμάδες και καρκαντέ. Αρχίζω να πιστεύω πως τελικά έχουμε πολλά κοινά, όταν μου λένε ατάκες της γιαγιάς μου. «Μα, καλά, 24 και δεν είσαι ακόμα παντρεμένη»

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΙΚΟΛΑΡΗ

Ταϊχίρ Χάβεζ

66 ετών, συνταξιούχος, μένει στην Αθήνα από το 1970

Πού μένετε; Στο Μεταξουργείο, στην οδό Θερμοπυλών.

Γιατί ήρθατε στην Ελλάδα; Εντελώς τυχαία. Ήμουν μικρός, τότε δεν είχα μυαλό. Είχα μια καλή δουλειά στο Κάιρο, ήμουν τεχνικός σε μια καλή εταιρεία στη χαλυβουργία. Ακολούθησα ένα φίλο μου. Αργότερα, γνώρισα τη γυναίκα μου και έμεινα μέχρι σήμερα.

Πού πηγαίνετε τα Σαββατοκύριακα; Μαζευόμαστε με φίλους εδώ στη γειτονιά, τρώμε, πίνουμε κρασί, λέμε τα νέα της εβδομάδας, τίποτα το ιδιαίτερο.

Πού τρώτε; Σπάνια τρώω έξω, δύσκολο να βρεις αυθεντικό αιγυπτιακό φαγητό στην Αθήνα. Το καφενείο «Noura» είναι ένα από τα στέκια μου.

Από πού ψωνίζετε; Από το μίνι μάρκετ «Αγάπη» στη Μεγάλη Αλεξάνδρου. Ρούχα και διάφορα προϊόντα από αγορές στην Ομόνοια, στη Σοφοκλέους ή στο Σύνταγμα.

Τι σας στέλνουν οι δικοί σας από την πατρίδα σας; Δεν υπάρχει κάτι που να μου λείπει. Ίσως ο αυθεντικός παστουρμάς, αλλά μου στέλνουν σπάνια.

Τι σας κάνει εντύπωση στους Έλληνες; Ποτέ δεν περίμενα ότι οι Έλληνες και οι Αιγύπτιοι θα είχαν τόσο πολλές ομοιότητες.

Ποιες συνήθειες/έθιμα έχετε φέρει μαζί σας; Αν και δεν είμαι ιδιαίτερα θρησκόληπτος, τηρώ ακόμα τη μεγάλη μας θρησκευτική γιορτή το Μπαϊράμι και τη νηστεία του ραμαζανιού.

Ποιες νέες συνήθειες έχετε αποκτήσει; Στο Κάιρο το Πάσχα συνηθίζαμε να τρώμε ένα είδος ψαριού σαν τουρσί. Πλέον τρώω μόνο αρνί το Πάσχα.

Τι έχει η Αθήνα που δεν βρίσκετε στη χώρα σας ή το αντίθετο; Μπορείς να βρεις τα πάντα παντού. Στην Αθήνα δεν θα βρεις Πυραμίδες, αλλά ούτε στην Αίγυπτο θα βρεις την Ακρόπολη.

A.N.

INDIAN TOWN

Οι Ινδοί είναι πιο λίγοι απ' όσο νομίζει κανείς. Η πλειονότητα των «μελαμψών» ανθρώπων που συναντάμε στο δρόμο είναι συνήθως Μπαγκλαντεσιανοί ή Πακιστανοί. Μετανάστες, ήρθαν στην Ελλάδα για οικονομικούς λόγους, αλλά τώρα φαίνεται να το ξανασκέφτονται. Πολλοί σκέφτονται να γυρίσουν πίσω. Συνήθως μένουν στο κέντρο, στην Ομόνοια, στα Πατήσια ή στα σπίτια που δουλεύουν, σε όλη την Αθήνα. Οι περισσότεροι εργάζονται ως οδηγοί ή μάγειρες σε εστιατόρια ή κάνουν διάφορες δουλειές στις αγορές του κέντρου. Οι έθνικ γεύσεις αρέσουν και τα εστιατόρια ψάχνουν αυθεντικές συνταγές και Ινδούς.

Μιλούν σπαστά ελληνικά, είναι συμπαθητικοί και στο θέμα της οικογένειας θα λέγαμε πως είναι παραδοσιακοί. Οι γυναίκες τους τις περισσότερες φορές μένουν στο σπίτι με τα παιδιά και εκείνοι δουλεύουν. Μεικτοί γάμοι μεταξύ Μπαγκλαντεσιανών και Πακιστανών πολύ σπάνια θα δεις. Οι Ινδοί προτιμούν Ινδές. Και οι Ινδές Ινδούς ή Έλληνες. Στο τραπέζι του σπιτιού τους υπάρχουν πάντα ινδική φακή, ρύζι, λαχανικά και ινδικό ψωμί. Κατά βάση μαγειρεύουν ελληνικά αλλά τους αρέσει να φτιάχνουν και κάποια δικά τους πιάτα, όπως το καρί.

Βρίσκουν τους Έλληνες ανοιχτόκαρδους και φιλικούς αλλά δεν έχουν και πολλά πολλά μαζί τους, δημιουργούν τις δικές τους «κλίκες» από Ινδούς και Μπαγκλαντεσιανούς και συναναστρέφονται μεταξύ τους στα μαγαζιά τους. Ψωνίζουν από μικρά παντοπωλεία στην Ομόνοια και αν ανταλλάσσουν κάτι με τους συγγενείς τους, αυτό είναι τοπικά προϊόντα, φωτογραφίες και γράμματα. Στη θρησκεία οι περισσότεροι είναι ινδουιστές, αλλά θα βρεις και χριστιανούς ορθόδοξους.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΑΧΑΗ

Σίντι Γκούρδιαλ

Σειφ

Σε ποιο μέρος της Αθήνας ζείτε; Μένω με τη σύζυγό μου στο σπίτι όπου δουλεύουμε στην Πλάκα.

Γιατί ήρθατε στην Ελλάδα; Για οικονομικούς λόγους, αλλά τελικά δεν είναι καλά τα πράγματα εδώ. Ήρθαμε για να μαζέψουμε κάποια χρήματα και να γυρίσουμε πίσω, στα παιδιά μας. Έχουμε ένα γιο και μια κόρη που ζουν με τους παπούδες τους στην Ινδία, γιατί δεν έχουμε την οικονομική δυνατότητα να τα έχουμε μαζί μας στην Ελλάδα.

Κάθε πότε βλέπετε τα παιδιά σας στην Ινδία; Κάθε Μάρτιο που έχουν διακοπές απ' το σχολείο, πηγαίνουμε με τη σύζυγό μου για ένα μήνα.

Είναι συχνό το φαινόμενο να χωρίζονται οι οικογένειες; Ξέρω άλλες

δύο-τρεις οικογένειες που ζουν έτσι. Τώρα όλοι θέλουν να γυρίσουν.

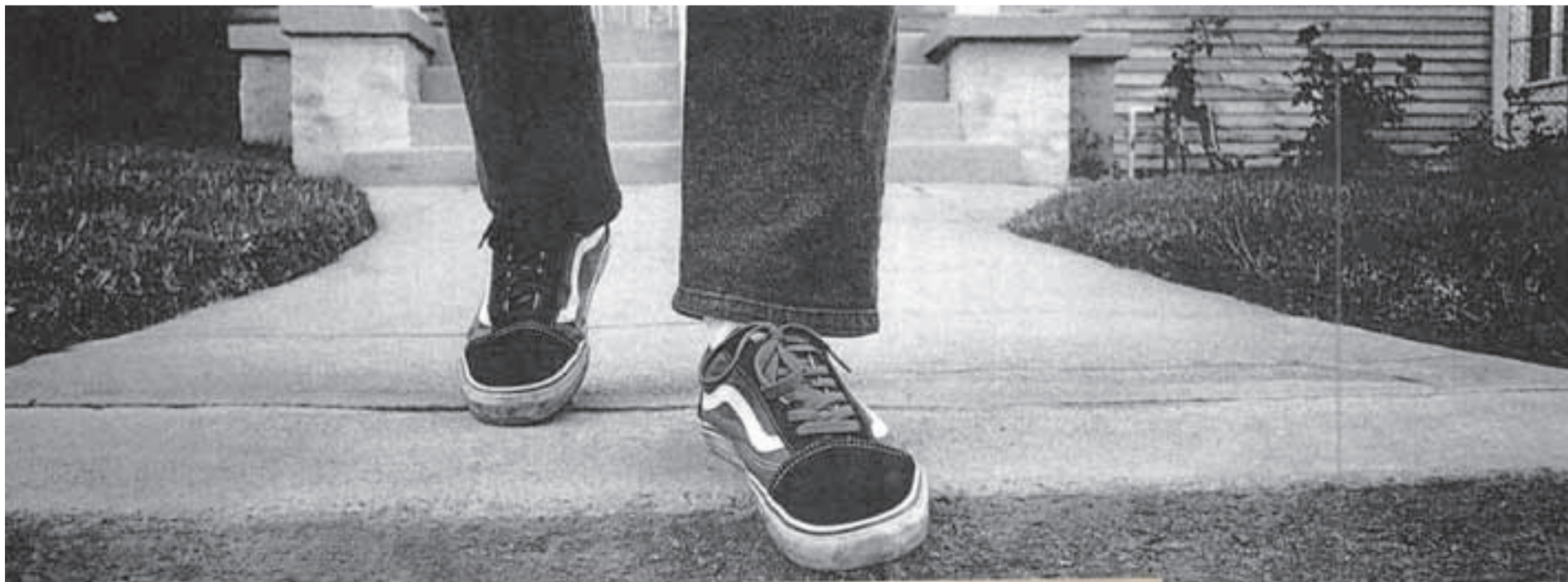
Πώς περνάτε το χρόνο σας όταν δεν δουλεύετε με τη σύζυγό σας; Πηγαίνουμε για φαγητό σε ελληνικά εστιατόρια στο Μοναστηράκι. Μας αρέσει το σουβλάκι.

Από πού ψωνίζετε; Από διάφορα αραβικά μαγαζιά στην Ομόνοια.

Κάθε πότε πηγαίνετε στην εκκλησία; Είμαι χριστιανός ορθόδοξος και πηγαίνω κάθε Κυριακή με τη γυναίκα μου.

Τι σας κάνει εντύπωση στους Έλληνες; Το γεγονός ότι ενώ κάποιοι είναι καλοί μαζί μας, κάποιοι άλλοι μας πετάνε νερό, μας βρίζουν ή μας κοιτάνε άσχημα.

M.K.

**"OFF
THE
WALL"**

CLASSIC & TIMELESS

**TIMELESS BASICS, ICONS OF STYLE:
THE SLIP-ON, SK8-HI,
AUTHENTIC & OLD SKOOL.**

WWW.VANS.COM

© 2014 VANS INC. ALL RIGHTS RESERVED. THE VANS LOGO IS A TRADEMARK OF VANS INC.

ΟΙ ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Αν είναι πολλοί γι' αυτό και έχουν ενσωματωθεί στην αθηναϊκή ζωή, ούτε μπορείς να πεις ότι έχουν δική τους γειτονιά. Είναι όμως όσοι χρειάζονται για να κάνουν αισθητή την παρουσία τους. Θα τους βρεις να διδάσκουν λάτιν χορούς και ισπανικά, να διατηρούν μεξικάνικα εστιατόρια και να απασχολούνται με επαγγέλματα αντίστοιχα των σπουδών τους. Ο κυριότερος λόγος που ένας Μεξικανός ή μία Μεξικανή βρίσκεται στην Ελλάδα είναι μάλλον γιατί... ερωτεύτηκε. Ο αριθμός τους συνολικά φτάνει σχεδόν τα 300 άτομα. Το 95% κατοικούν στην Αθήνα. Από μικροί στο σχολείο μαθαίνουν πως η Ελλάδα αποτελεί τις απαρχές του πολιτισμού, κι έτσι η διαμονή τους εδώ, αν όχι μόνιμα τουλάχιστον προσωρινά, πιθανόν ήταν μία από τις επιθυμίες τους. Παρόλα αυτά διατηρούν πιστά τα έθιμα και τις παραδόσεις της πατρίδας. Πορτάζουν την Ημέρα της Ανεξαρτησίας του Μεξικού στις 15/9 στην Αθήνα με μεγάλη γιορτή που διοργανώνεται από τη Μεξικάνικη Πρεσβεία. Τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά είναι και για εκείνους σημαντικές γιορτές, αλλά τα δώρα δεν τα φέρνει ο Αϊ-Βασίλης. Είναι οι τρεις μάγοι που στις 6 Ιανουαρίου απαντούν στα γράμματα των παιδιών και αφήνουν τα δώρα κάτω από τα χριστουγεννιάτικα δέντρα.

Όταν τρώνε μεξικάνικο θα είναι σε μαγαζί που τηρεί την παραδοσιακή γεύση στο 100%, διαφορετικά το μαγειρεύουν οι ίδιοι στα σπίτια τους. Λατρεύουν την ελληνική κουζίνα,

τη φρέτα, το λάδι, τα ελληνικά κρασιά. Διασκεδάζουν σε λάτιν κλαμπ στα οποία μπορούν να χορέψουν και να ακούσουν μουσικές από τη χώρα τους, αλλά συχνάζουν και σε τσιπουράδικα ακούγοντας ρεμπέτικα. Κάνουν παρέα με Μεξικανούς αλλά όχι περισσότερο από ό,τι με Έλληνες, με τους οποίους τα πάνε περίφημα.

Αυτό που απεχθάνονται στην Αθήνα είναι τα σκουπίδια στους δρόμους. Δεν μπορούν να καταλάβουν τη νοοτροπία του «έχω καθαρό το σπίτι μου αλλά αδιαφορώ για την πόλη μου». Αυτό που επίσης δεν μπορούν να κατανοήσουν είναι αυτή η άρρηκτη σύνδεση με-

ταξύ θρησκείας και κοινωνίας. Στο Μεξικό ένας γάμος δεν μπορεί να γίνει θρησκευτικά, αν δεν γίνει πρώτα πολιτικά. Στην Ελλάδα μέχρι σχετικά πρόσφατα ο θρησκευτικός γάμος ήταν μάλλον αναπόφευκτος, αν ήθελες να κάνεις οικογένεια. Στο Μεξικό θρησκεία και κοινωνία είναι διαχωρισμένα μεταξύ τους και με λίγα κοινά σημεία, ενώ εδώ η θρησκεία είναι συνδεδεμένη με την παιδεία, την κοινωνία, ακόμα και την πολιτική. Το θετικό είναι ότι στην Ελλάδα μπορείς να παντρευτείς τρεις φορές, ενώ στο Μεξικό μόνο μία!

Υπάρχουν μικροδιαφορές, όπως είναι φυσικό, αλλά Έλληνες και Μεξικανοί μοιάζουν σε αρκετά σημεία και ο λόγος είναι πως ξέρουν να διασκεδάζουν και να ζουν τη ζωή τους στο έπακρο. Είναι αμφοτέρωθεν επικοινωνιακοί, εξωστρεφείς, φιλόξενοι.

Όσο για τους Μεξικανούς που ζουν εδώ, όσο κι αν αγαπούν την Αθήνα, ένα είναι σίγουρο: Πατρίδα τους είναι το Μεξικό. Είναι περήφανοι για αυτό και έχουν βαθιά μέσα τους μια κρυφή ελπίδα ότι κάποια μέρα, στα βαθιά γεράματα, θα επιστρέψουν...

ΜΑΪΡΑ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Η ΤΑΪΛΑΝΔΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Είναι μόλις 450 άτομα σε όλη την Ελλάδα. Περίπου το 80% έχει κάνει γάμο με Έλληνες υπηκόους. Το συνθηθέστερο που τους συμβαίνει είναι ότι οι Έλληνες τους μπερδεύουν με τους Φιλιππινέζους. Η κ. Βασίλη Ουνγκσουκάν, research assistant της Πρεσβείας της Ταϊλάνδης, μου εξηγεί: «Οι πρώτοι Ταϊλανδοί υπήκοοι που έφτασαν στην Ελλάδα ήταν γυναίκες ναυτικών που επέστρεψαν μαζί τους σε κάποιο από τα ταξίδια. Όσοι μετράνε 20-30 χρόνια παραμονής στην Ελλάδα μένουν στον Πειραιά, γιατί εκεί έμεναν οι ναυτικοί σύζυγοί τους». Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Η Αθήνα μετράει γύρω στους 200 Ταϊλανδούς, οι οποίοι έχουν επιλέξει να ζουν κυρίως στους Αμπελόκηπους και το Ψυχικό. Εκεί, στη Σεβαστουπόλεως, έχουν ανοίξει δικά τους μαγαζιά με ταϊλανδέζικα προϊόντα, στα οποία βέβαια ψωνίζουν και πολλοί Φιλιππινέζοι και Ινδονήσιοι.

Η έλλειψη λατρευτικών χώρων, συγκεκριμένων θρησκευτικών εθίμων ή εθνικών εορτών έχει συμβάλει στη χαλαρότητα που επικρατεί στους δεσμούς της κοινότητας. Ωστόσο, κάθε χρόνο γιορτάζουν στις 5 Δεκεμβρίου τα γενέθλια του Βασιλιά της Ταϊλάνδης Μπουμμπολ Αντουλιαντέι. Εκείνη την ημέρα συγκεντρώνονται, πίνουν εις υγείαν του βασιλιά και αφού δειπνήσουν με *Tom Yum Kung* (καυτερή και ξινή σούπα με γαρίδες), *Mussaman* (μοσχάρι με κάρι) και *Som tam* (σαλάτα με παπάρια) και άλλα παραδοσιακά εδέσματα, το ρίχνουν στο χορό. Η πρεσβεία της Ταϊλάνδης επέλεξε για τη φετινή εορτή το Πνευματικό Κέντρο Ψυχικού, στις 9 Δεκεμβρίου, ενώ σχεδιάζει να φέρει και μια ομάδα 30 Ταϊλανδών χορευτών ώστε να αναδείξει στην Αθήνα τον πολιτισμό και την κουλτούρα της χώρας. **ΕΛΕΝΗ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ**

Victor Mayo

Ιδιοκτήτης των μεξικάνικων εστιατορίων
ο Μεξικανός (Γκάζι, Ιάκχου 8/ Γουδή, Ευδύλου 15)

Πού μένετε; Μένω με την οικογένεια μου για χρόνια στο Αιγάλεω.

Γιατί ήρθατε στην Ελλάδα; Πήγα να σπουδάσω στη Γαλλία. Εκεί γνώρισα τη γυναίκα της ζωής μου. Και ήταν Ελληνίδα. Όταν έφτασε η στιγμή να κάνουμε οικογένεια, σκεφτόμασταν πού να εγκατασταθούμε. Καταλήξαμε στο ότι θα ήταν πρόβλημα για το παιδί μας να βρίσκεται ανάμεσα σε τρεις χώρες. Έπρεπε να επιλέξουμε ανάμεσα στο Μεξικό και την Ελλάδα. Επιλέξαμε την Ελλάδα και για 17 χρόνια βρισκόμαστε στην Αθήνα.

Πού πάτε τα Σαββατοκύριακα; Αυτή τη στιγμή δεν προλαβαίνουμε να πάμε πουθενά. Οι δουλειές δεν μας αφήνουν ιδιαίτερο ελεύθερο χρόνο. Το μοναδικό που κάνουμε είναι να τρώμε έξω μερικές Κυριακές όλοι μαζί.

Πού σας αρέσει να τρώτε; Μη φανταστείς ότι επισκέπτομαι μόνο μεξικάνικα εστιατόρια. Δυστυχώς τα περισσότερα δεν ανταποκρίνονται στις αυθεντικές μεξικάνικες γεύσεις. Μου αρέσει πολύ η μοντέρνα ελληνική κουζίνα και το κινέζικο. Η κόρη μου αντίθετα προτιμά το ιταλικό φαγητό. Οπότε κάθε φορά πάμε και κάπου διαφορετικά.

Από πού ψωνίζετε; Επηρεασμένος από τους Αμερικανούς, μου αρέσουν τα μεγάλα σούπερ μάρκετ. Αλλά μου αρέσουν και τα μικρά μαγαζάκια, όπως μπακάλικα και μανάβικα, γιατί εκεί επιτυγχάνεται περισσότερη επαφή με τον κόσμο. Στο Μεξικό οι γονείς μου κρατούσαν ένα μικρό μπακάλικο και μου θυμίζουν αυτή τη συνεχή επικοινωνία μεταξύ πολλών διαφορετικών ανθρώπων.

Τι σας στέλνουν οι δικοί σας από την πατρίδα σας; Τίποτα το ιδιαίτερο. Νομίζω πως η Ελλάδα έχει τα πάντα. Δεν στερείται τίποτα.

Τι σας κάνει εντύπωση στους Έλληνες; Όταν χορεύουν υπάρχει μια ενόττητα. Δεν είναι όπως οι Λατίνοι που χορεύουν πάντα ζευγάρια. Οι παραδοσιακοί χοροί στην Ελλάδα χορεύονται από πολλούς. Αυτό δείχνει ένα λαό ενωμένο, υπερήφανο. Δεν βλέπεις συχνά κάτι τέτοιο πέρα από τα Βαλκάνια και με εντυπωσιάζει πολύ.

Ποια έθιμα έχετε φέρει μαζί σας; Όλα. Την Ημέρα της Ανεξαρτησίας του Μεξικού, την Ημέρα των Νεκρών και τα Χριστούγεννα, που για εμάς είναι η μεγαλύτερη γιορτή του χριστιανισμού. Έχοντας την ίδια θρησκεία με τους Έλληνες μπορούμε να γιορτάζουμε από κοινού τις θρησκευτικές εορτές. Όσον αφορά τις υπόλοιπες, η Μεξικανική πρεσβεία διοργανώνει στην Αθήνα fiestas για να τιμούμε την πατρίδα μας.

Ποια νέα έθιμα έχετε αποκτήσει; Τη γιορτή του Πάσχα. Είναι πολύ διαφορετική και εντυπωσιακή στην Ελλάδα. Εμείς τη γιορτάζουμε πολύ απλοϊκά. Με εντυπωσιάζει το πάθος για τη Μεγάλη Εβδομάδα και το γεγονός ότι εμείς γιορτάζουμε μόνο τη γέννηση του Χριστού ενώ εσείς γιορτάζεται και την Ανάστασή του, που συμβολίζει την Αναγέννηση.

Τι έχει η Αθήνα που δεν βρίσκετε στη χώρα σας; Το λάδι. Το λάδι που χρησιμοποιούσαμε στο Μεξικό είναι ισπανικό και κακής ποιότητας. Στην αρχή μου φαινόταν περίεργη η σαλάτα σας. Έμοιαζε σαν πιάνα με λάδι στην οποία κολυμπούσαν μερικά λαχανικά. Δεν μπορούσα να τη φάω. Όταν όμως δοκίμασα από το λάδι σας κατάλαβα το λόγο που το λατρεύετε! **Μ.Π.**

L'ahuri
COCKTAILS & KITCHEN

Η διασκέδαση φέρνει L'ahuri!

Μια πολύ-εθνική γευστική συμφωνία με 5 διαφορετικές κεντρικές χρονιές: ελληνική, πολίτικη, μεξικάνικη, αμερικάνικη και ιταλική. Σας περιμένει από το πρωί, για καφέ και γλυκίσματα ως αργά το βράδυ για cocktails και αξέχαστες γευστικές διαδρομές...

Λεωφ. Κωνσταντινουπόλεως 78 - 80, Περικτζί, 210 5729888
www.lahuri.gr, f L'ahuri

YOKO

SUSHI & BENTO
寿司

TAKE AWAY - DELIVERY - DINE IN
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ 39, 2103424654, yoko.gr

Altamira
ALTAMIRA RESTAURANTE SABORES COLONIALES

Μεξικό
Ινδία
Ασία
Αραβία

Κυριακή ανοικτός μπουφές στο Μαραύσι 17 ευρώ

έξυπνα μενού 2 πιάτων μαζί με ποτό 14.5 ευρώ

finger food 8 ευρώ
frozen margaritas 5 ευρώ

Κολωνάκι Τσακάλωφ 36α, 210-3614695
Κολωνάκι ανοικτά από το μεσημέρι

Μαρούσι Περικλέους 28, 210-6128841
Μαρούσι Κυριακές ανοικτά

MOMO

Αυθεντικό Ασιατικό Street Food

Πολυασιατικό street food, με παραδοσιακά πιάτα και μοντέρνες πινελιές από τους διεθνώς καταξιωμένους chef του. Άριστη ποιότητα υλικών, πρωτότυπες γεύσεις και χορταστικές μερίδες σε προσιτές τιμές. Πρέπει να δοκιμάσετε το γευστικότερο πτηναπτό κοτόπουλο με διπλό κουρκούτι (τραγανό-ζουμερότατο), τις πολύ νόστιμες «pop corn» γαρίδες τζιμπούρα αλλά και το κουνουπίδι - και τα δύο με επιλογή σκορδάτης αγιαλιά ή spicy μαγιονέζας, την ωραιότερη πράσινη σαλάτα με σάλτσα από ταχίνι, μίσο και λάδι τρούφις, καθώς και το special ramen, το καλή γιοπωνέζικο street food, με τα noodles να αερίβρονται με ζιμλό γεμάτος γεύση από κορινθό, κοτόπουλο και dashi μαζί με κρέας, σφιχτό αβγό και φρέσκα κρεμμυδάκια. Μπορείτε να απολαύσετε το γεύμα σας στο μοντέρνο pop κένο του ή αλλιώς με delivery στον δικό σας! Ώρες λειτουργίας: Τρ. - Κυρ. 13.00 - 1.00, Δευτ. κλειστά. **Αρτέμιδος 1, πλατεία Εσπερίδων, Γλυφάδα, 210 8942114, FB: momo.glyfada**

Πέρα
...ΑΠΟ ΤΙΣ 8
self service (after eight)

**Αυθεντικές Πολίτικες γεύσεις
τώρα και σε street food!**

Χειροποίητο Λαχματζούν με φρέσκο
μοσχαρίσιο κιμά που ψήνεται μπροστά σας
(και veggie με μανιτάρια)
Σκεπαστές Πολίτικες πίτες
Πεινιρλί
Πίτσα με το κορμάκι
Αϊράνι
Προφιτερόλ με την γνήσια συνταγή
της Πόλης

Δευτέρα - Πέμπτη : 7.00 π.μ. - 22.00 μ.μ.
Παρασκευή - Σάββατο : 7.00 π.μ. - 2.00 π.μ.
Κυριακή κλειστά

Λιόλου 57 & Βύσσης, Αθήνα, 210 32 32 368
fb: Πέρα Cafe

Πέρα
café

Αγ. Τρύφωνος 15, Κηφισιά
210-8018516
www.oozora.gr
fb : oozora

καλίγκα · μαλίγκα
ΡΩΣΙΚΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΠΙΡΟΣΚΙ

Πιροσκή

ΣΟΛΩΝΟΣ 81 & ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ, ΤΗΛ : 210-3388-358

Ο ΜΕΧΙΚΑΝΟΣ
Restaurant → Bar

Έκπτωση 15%
στους φοιτητές
(για φαγητό
& Μητέρα Draft)

κάθε Δευτέρα & Τρίτη

Margarita night
στις 2 Μαργαρίτες
η 3η κερασμένη

κάθε Πέμπτη

Ιάκχου 8 & Ευμελπιδών, ΓΚΑΖΙ t:2103421142
Ευδήλου 15, ΖΩΓΡΑΦΟΥ t:2107716900

ΣΥΛΛΑΣ

*Όλοι έχουμε ένα
αληθινά αδάμαστο
κομμάτι στην καρδιά μας*

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ

Από το φεστιβάλ του Λοκάρνο στις αίθουσες της Αθήνας, η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του σκηνοθέτη της «Χώρας προέλευσης» είναι τόσο δυνατή και ζωντανή σαν τη σκληρή πραγματικότητα που καθορίζει τις ζωές μας αυτές τις μέρες. Και παράλληλα περιτέχει μια πολύ πιο εσωτερική και βαθιά αλήθεια για όσα μας ορίζουν στο πιο βαθιά κρυμμένο κομμάτι του εαυτού μας. Η ιστορία μιας γυναίκας που επαναστατεί απέναντι σε όλα και βάζει φωτιά στη ζωή της για να βρει στις στάχτες κάτι άλλο είναι η ταινία της εβδομάδας κι ο δημιουργός της μας μιλάει για αυτή.

Πού μπορεί να οδηγήσει μια έκρηξη κατά τη γνώμη σου; Υπάρχει συνέχεια από κάτι τόσο δραστικό; Η είναι μια αδιέξοδη πράξη; Μια έκρηξη είναι απρόβλεπτη. Δεν μπορείς να ελέγξεις απόλυτα τις συνέπειές της και αυτή είναι και η τρομακτική ομορφιά της. Στη ζωή της ηρωίδας, η έκρηξη δημιουργεί κάποιο έδαφος εκεί που πριν υπήρχε μόνο κινούμενη άμμος.

Βλέποντας την ταινία δεν είναι δύσκολο να τη σκεφτείς σαν ένα είδος συνέχειας στη «Χώρα προέλευσης». Είναι μια σκέψη που συμμερίζεσαι; Σύνδεση υπάρχει. Η «Έκρηξη» παίρνει την ιδέα της ελευθερίας που στη «Χώρα προέλευσης» ήταν ο ανέφικτος στόχος των ηρώων, έτσι βουτηγμένοι στο αίμα κυριολεκτικά και μεταφορικά που ήταν, και τον κάνει εφικτό για έναν άνθρωπο, την κεντρική ηρωίδα. Επίσης, αρκετοί συντελεστές είμαστε κοινοί στις δύο ταινίες και είμαστε οι ίδιοι άνθρωποι που μεγαλώνουμε παράλληλα μαζί τους. Καταλαβαίνουμε τα πράγματα αλλιώς, συνεργαζόμαστε με νέους ανθρώπους, εξελίσσουμε την τεχνική, τους ήρωες, τις ιδέες. Στη δική μου αίσθηση, πάντως, η «Χώρα προέλευσης» ήταν, ας πούμε, το κεφάλαιο ένα, η Κόλαση. Η «Έκρηξη» είναι το δεύτερο, το Καθαρτήριο.

Οι ταινίες σου μιλούν για πράγματα που είναι άχρονα, εσωτερικά, αλλά περιγράφουν και μια εξωτερική συνθήκη. Κοιτάζοντας τον περίγυρο

της «Χώρας προέλευσης» σε σχέση με αυτόν της «Έκρηξης», δύο ταινίες που διαδραματίζονται σε διαφορετικό χρόνο αλλά περιγράφουν κοινές «παθογένειες», πού βλέπεις τα πράγματα να πηγαινουν; Δε μ' αρέσει η λέξη «παθογένεια» γιατί βλέπει τα πράγματα λίγο αφ' υψηλού και σαν να μη συμβαίνουν πραγματικά. Καταλαβαίνω καλύτερα την ελπίδα, τη ματαιώση, το φθόνο, το μίσος, την αγάπη, το τραύμα, όλα αυτά που συμβαίνουν στους ήρωες και στον καθένα μας. Όσο για το πού πηγαινουν τα πράγματα, για ένα μπορούμε να είμαστε σίγουροι: πως τίποτα ποτέ δεν είναι ίδιο με χτες για κανέναν μας. Και ευτυχώς. Προσωπικά, κάθε εποχή μου φαίνεται με τον τρόπο της θαυμαστή, άγρια και απρόβλεπτη.

Στην «Έκρηξη» είναι μια γυναίκα που βρίσκεται στο κέντρο της ιστορίας και έχει την τόλμη να κάνει ένα βήμα, στην προηγούμενη ταινία σου συναντάμε επίσης δυνατούς γυναικείους χαρακτήρες. Έχεις περιγράψει την «Έκρηξη» σαν μια φεμινιστική ταινία. Πιστεύεις πως οι γυναίκες έχουν μια διαφορετική δύναμη; Η ταινία είναι καθαρά και σοβαρά φεμινιστική και η πραγματικότητα δίνει πολλούς λόγους για αυτό. Και στην Ελλάδα, αλλά και γενικά. Και αναφέρομαι στη Δύση, όχι σε άλλα μέρη που συμβαίνουν ακόμα χειρότερα πράγματα. Η ηρωίδα δεν σηκώνει νταϊλίκια, ούτε το πολύ δημοφιλές εξευγενισμένο αντίστοιχο, δηλαδή την υπόκωφη de facto υποτίμηση που έχουμε μάθει να ανεχόμαστε πολύ πιο εύκολα. Φταίει η Ντόρις Λέσσιγγκ που είναι η αγαπημένη μου συγγραφέας και μου έμαθε πολλά για τα πλοκάμια του φαινομένου.

Κάποιος θα μπορούσε να περιγράψει την ηρωίδα της Αγγελικής Παπούλια στην ταινία «απεγνωσμένη». Εσύ ποιες λέξεις θα χρησιμοποιούσες; Σε ένα σημείο της ταινίας που ο χαρακτήρας πιέζεται πολύ και δεν ξέρει τι να κάνει, βυθίζεται όντως στην απόγνωση. Για μένα όμως το πιο σημαντικό είναι το πώς φτάνει και πώς βγαίνει από αυτή. Πώς, ενεργοποιώντας το θάρρος της, τη δύναμη και τη γύμνια με την οποία κοιτάζει από ένα σημείο τα πράγματα, περνάει στη δράση και βρίσκει ένα δρόμο για τον εαυτό της. Βρίσκει το κομμάτι της καρδιάς της που είναι αληθινά αδάμαστο – και όλοι μας έχουμε μέσα μας ένα τέτοιο κομμάτι.

Κάνεις ένα σινεμά που ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τη φόρμα, κυρίως για μια δημιουργική αποδόμησης της, αλλά παράλληλα κοιτάζει βαθιά τους ανθρώπους. Στηρίζεται στους χαρακτήρες και την αφήγηση. Ποιος είναι ο πρώτος στόχος του κινηματογράφου σου τελικά; Το μυαλό, η καρδιά; Η μήπως το στομάχι; Με την έννοια της γροθιάς... Δεν ξέρω, μου φαίνονται ενωμένα όλα αυτά, βλέπουμε ταινίες και με το μυαλό και με την καρδιά και με το στομάχι. Για μένα οι χαρακτήρες είναι το πιο σημαντικό απ' όλα, και από κει προκύπτουν η φόρμα ή η πολιτική και όλα τ' άλλα. Δηλαδή να γραφτούν πρόσωπα που τα θεωρώ ζωντανά, αντιφατικά, απρόβλεπτα, που να θες να περάσεις μαζί τους καιρό και να δουλέψεις για να είναι στην οθόνη όπως τα 'χεις φανταστεί και πολύ πιο πέρα απ' αυτό που είχες φανταστεί. Όλα τ' άλλα έρχονται μετά για να εξυπηρετήσουν αυτό, να φωτίσουν το χιούμορ, τις ανακολουθίες, τι πραγματικά έχουν αυτά τα πρόσωπα μέσα τους. **A**

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΙΓΟΥΡΟΙ: ΠΩΣ ΤΙΠΟΤΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟ ΜΕ ΧΤΕΣ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑΝ ΜΑΣ. ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΩΣ.

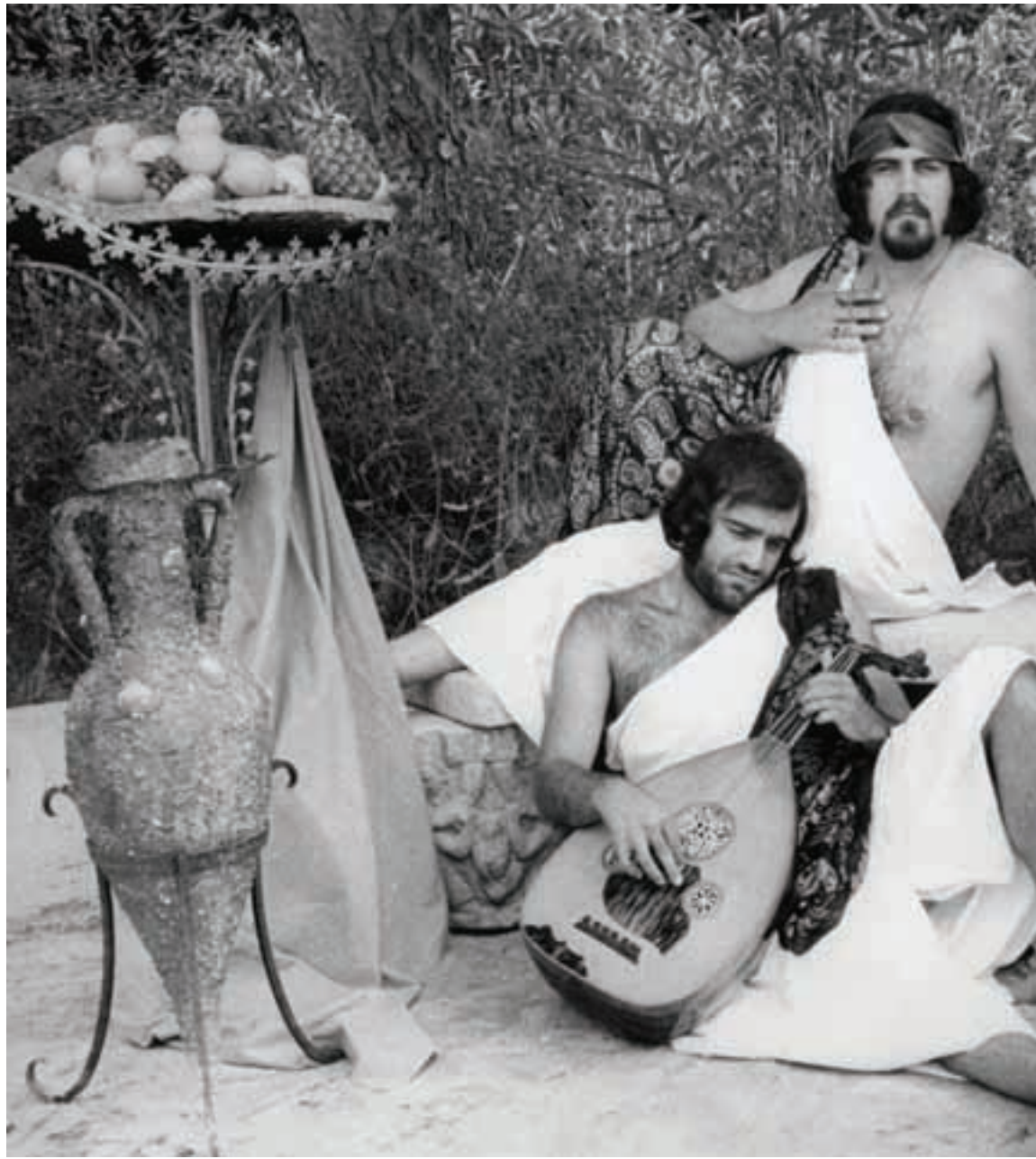
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ PARTY ANIMALS

«Κρατήσου γερά» μου λέει ο Χρήστος Ζαμπούνης και βάζει μπρος τη μηχανή του. Τον αγκαλιάζω σφιχτά, «είπαμε να κρατηθείς, όχι να μου την πέσεις!» μου φωνάζει. Γελάμε και οι δυο, διασχίζουμε τη νυχτερινή Αθήνα, πειράζουμε στο δρόμο αγόρια και κορίτσια, μιλάμε με οδηγούς που τον αναγνωρίζουν και κατευθυνόμαστε προς την γκαλερί της Ρεβέκκας Καμχή. Απόψε το βράδυ οι εκδόσεις «Φερενίκη», που διευθύνει ο Χρήστος, παρουσιάζουν ένα βιβλίο αφιερωμένο στον Άγγελο Δρούλια, μια μυθική μορφή των 80s, ένα πολυτάλαντο αγόρι που έλαμψε στις παρέες μας και τώρα είναι άγγελος πραγματικός.

Αχ, τα 80s! Την ίδια στιγμή που η γενιά του Πολυτεχνείου αναλάμβανε την εξουσία, μια άλλη γενιά, η γενιά του πολυτεχνίτη και ερμησοπίτη, αναλάμβανε να διδάξει τι είναι μόδα, τι είναι hip, τι είναι out, τι γίνεται στο Παρίσι, τι γίνεται στη Νέα Υόρκη. Δεν υπήρχαν κινητά, ίντερνετ, βίντεο, κανάλια τηλεόρασης, ψηφιακές κάμερες. Η πληροφορία αργούσε να φτάσει και, όταν έφτανε, δεν είχε τρόπο να διαδοθεί. Έτσι άρχισαν να γίνονται αλληπάλληλα πάρτι, όπου άνθρωποι που είχαν ταξιδέψει στο εξωτερικό συναντιόντουσαν με τους καπνούς και τις μυτιές για να ανταλλάξουν πληροφορίες, έντυπα, φωτογραφίες, δίσκους βινυλίου, προγράμματα θεάτρων, περιοδικά, μέχρι και ρούχα και παπούτσια. «Μπορείς να μου φέρεις μια κολόνια Armani από τη Ρώμη;» ρώταγες τον τυχερό φίλο που μπορούσε να ταξιδέψει στο εξωτερικό. Κι όταν στην έφερνε ψεκαζόσουν από την κορυφή ως τα νύχια και πήγαινες στο πάρτι να στριμωχτείς ανάμεσα σε γνωστούς και φίλους, «αγάπη μου, τι ωραία που μυρίζεις! τι κολόνια είναι αυτή;» «Η καινούργια του Armani».

Τα πάρτι ήταν σαν να μπαίνεις σήμερα στο ίντερνετ και να μιλάς με φίλους, να αγοράζεις ή να πουλάς, να μαθαίνεις τι γίνεται στον κόσμο. Τότε όμως έπρεπε να ήσουν εκεί, αυτοπροσώπως. Έπρεπε να σκωθείς, να κάνεις μπάνιο, να ντυθείς με τα πιο μοντέρνα ρούχα σου, να κάνεις μαλλιά και μακιγιάζ, να βάλεις κι ένα φτερό για εντύπωση. Και το σπουδαιότερο, να πας στο σωστό πάρτι, εκεί που θα είναι οι πιο ενημερωμένοι, οι πιο μοντέρνοι και συγχρόνως οι πιο όμορφοι, οι πιο ερωτικοί, οι πιο διαθέσιμοι.

Τέτοια πάρτι οργάνωνε ο Άγγελος. Με την ίδια δεξιοτεχνία που συνδύαζε πολύχρωμα μαντίλια, έφτιαχνε και ένα πολύχρωμο πάρτι. Εκεί μπορούσες να δεις από τη σαρ του σινεμά μέχρι το τεκνό απ' την Κυψέλη. Κι αν ήθελες να μιλήσεις με κάποιον και ντρεπόσουν, ήταν ο Άγγελος εκεί, με τα καφτά-

1

4

5

TA 80S

Η κυκλοφορία ενός φωτογραφικού άλμπουμ αφιερωμένου στον **Άγγελο Δρούλια** γίνεται η αφορμή για να ξαναβρεθούν οι «επιζήσαντες» της μποέμ Αθήνας των 80s.

Του
ΓΙΩΡΓΟΥ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ

2

3

6

νια και τα στρογγυλά γυαλιά, άλλοτε σαν Μαχάτμα Γκάντι και άλλοτε σαν Κωνσταντίνος Καβάφης να σε πιάσει από το χέρι «πάμε να σου γνωρίσω τη Μάουζι Τσαλδάρη, αγαπούλα μου. Έλα χρυσό μου, cool, be happy!»

Βλέπω τη Μάουζι να ανεβαίνει τα σκαλιά της γκαλερί και την ακολουθώ. Στον πρώτο όροφο ένας μπουφές με όλα τα καλά και κομψές φιάλες από λάδι, προσφορά του Φιλίπ Πολί, που είναι Ιταλός και ξέρει από καλό λάδι. Το δοκιμάζω, είναι εξαιρετικό, Philliros είναι η επωνυμία, το περισσότερο το εξάγει. «Φέτος», μου λέει, «είναι καλή χρονιά». Πέφτω πάνω στη Ρεβέκκα. Φοράει μια υπέροχη ινδιάνικη φούστα. Αγκαλιές, φιλιά, δίπλα η κόρη της, η Ανατολή. Θυμάμαι το τραγούδι «Ανατολή σε λέγανε κι άγγελοι σε νταντεύανε» που στη συγκεκριμένη περίπτωση κυριολεκτεί, αφού τη μικρή τη ντάντευε ο Άγγελος.

«Κουκλίτσα μου!» «Αγαπούλα μου» «Τι κάνεις χρυσό μου;» «Μια χαρά σε βλέπω, μωρό μου». Λέξεις παλιές, χαμένες στο βάθος του χρόνου, που ανασύρονται σαν σύνθημα και παρασύνθημα μιας παρέας που τα έχει δει όλα κι απόψε έχει μαζευτεί για ένα πάρτι-μνημόσυνο και για μια πρόχειρη καταμέτρηση. Δεν έχει έρθει ακόμα ο κόσμος, «πάντοτε αργούν, αγάπη μου» μου λέει η έμπειρη Ρεβέκκα. Ευκαιρία να την πέσω στον μπουφέ, σκέφτομαι, ορμάω, μπουκώνομαι με κεφτεδάκια και ντολμαδάκια, «κάνε μου χώρο στο τραπέζι να βάλω αυτή την πιατέλα» ακούω από πίσω μου μια αυταρχική φωνή. Γυρίζω, είναι η Φαίνη Ξύδη, ντυμένη με κατακόκκινο παλτό, με ένα υπέροχο καπέλο και μια πιατέλα μελιτζανοσαλάτα στα χέρια. «Φαίνη μου, αγάπη μου, τι κάνεις;» «Πέρασα μια περιπέτεια με την υγεία μου αλλά τώρα είμαι καλά. Ανοιξέ μου αυτά τα κουτιά» και μου δείχνει τέσσερα πακέτα με φρυγανιές. Τις τακτοποιεί γύρω από την πιατέλα. Την παρακολουθώ και θέλω να της πω ότι μας γνώρισε ο Άγγελος, αλλά εκείνη τη στιγμή εμφανίζεται ο Τάκης Τσαντίλης και αρχίζουν να μιλάνε.

Τους αφήνω να τα πουν και ξαναπέφτω με τα μούτρα στον μπουφέ. Με την άκρη του ματιού μου βλέπω να μπαίνει ο Τάσος Μελετόπουλος. Αυτός πια κι αν έχει να θυμηθεί πάρτι στο «Εργοστάσιο»! Με τον Άγγελο είχαν κάνει ένα homage στον Dalí. Εκεί ακούστηκε η θρυλική Έλενα να λέει στην Αλίκη Βουγιουκλάκη: «Δεν μπορώ να σας βάλω στις γυναικείες τουαλέτες, είναι μέσα η κυρία Μελίνα Μερκούρη». Και η Αλίκη να απαντά «καλά, λοιπόν, τότε κι εγώ θα πάω στις αντρικές!» Και μετά να πετάγεται αλαφιασμένος ένας τύπος και να λέει στο φίλο του: ▶

1. Παρίσι 1971. Με τον Ντέμη Ρούσοο και τον Βαγγέλη Παπαθανασίου, Aphrodite's Child.

2. Μύκονος 1979. Billy Bo και Άγγελος Δρούλιας.

3. Ο Άγγελος Δρούλιας είχε εμπνευστεί το styling της διαφήμισης της εταιρίας Guess, με τον Αντώνη Φραγκάκη και την Claudia Schiffer.

4. Αθήνα 1994. Τάκης Τσαντίλης, Άγγελος Δρούλιας, Καλλιόπη.

5. Ιούλιος 1987. Κατά τη διάρκεια του styling της διαφήμισης «Café Bravo».

6. 1994. Cathedral Club, «Επιτέλους, ένα πάρτι για μένα». Πάρτι γενεθλίων του Α. Δρούλια με Ειρήνη Μομφεράτου, Ηλία Ψινάκη και Σάκη Ρουβά. Στον κύκλο, με την ιδιοκτήτρια των Follie-Follie Καίτη Κουτσογιούτου.

Ευχαριστούμε τις εκδόσεις Φερενίκη για την παραχώρηση του φωτογραφικού υλικού

ΦΩΤΟ: ΚΟΜΙΝΗΣ

ΑΝ ΉΤΑΝ ΑΛΛΕΣ ΕΠΟΧΕΣ, ΤΟ ΠΑΡΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ ΣΤΙΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ. ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΜΠΟΥΦΕ.

«Μαλάκα, πρέπει να την έχω ακούσει πάρα πολύ. Είδα πριν από λίγο την Αλίκη Βουγιουκλάκη εκεί μέσα! Και όπως έβγαίνα, είδα και μία που ήταν ίδια η Μελίνα Μερκούρη! Α, δεν πάω καλά...»

Ενώ δοκιμάζω την καταπληκτική μελιτζανοσαλάτα της Φαίνης, ο Βασίλης Ζούλιας σκύβει στο αυτί μου και μου λέει, «αν ήταν άλλες εποχές, το πάρτι θα γινόταν στις τουαλέτες. Τώρα θα περιοριστούμε στον μπουφέ». Γέλια, αγκαλιές, φιλιά, πάντα όταν συναντάω τον Βασίλη χαίρομαι και θυμάμαι την εποχή που ήμασταν συγκάτοικοι στην Πλουτάρχου, στο Κολωνάκι. Εκεί, σε ένα πάρτι, αφού έχω δοκιμάσει όλες τις γνωστές ουσίες, χτυπάει το κουδούνι και πάω ν' ανοίξω. Είναι ο Άγγελος Δρούλιας με το μακιγιέρ Δημήτρη Ζουρντό. Πάνω στα «χρυσό μου» και στα «αγαπούλα μου» πέφτω νεκρός μπροστά στα πόδια τους. Ο Ζουρντό αρχίζει να τσιρίζει, ο Άγγελος «cool, cool, love, peace» και ευτυχώς που η έμπειρη Ματούλα Καρρέρε μαζί με τον Βασίλη με πήραν παραμάσχαλα και με έκαναν βόλτες πάνω-κάτω στο δωμάτιο μέχρι που συνήλθα. Για να καταλάβεις, οι κάλτσες μου είχαν λιώσει από το πολύ πέρα-δώθε. Περνάει ο Κωνσταντίνος Τζούμας, πάντοτε κομπός, και μου ρίχνει μια φιλική επιτιμητική ματιά σαν να μου λέει «μετά την εκδήλωση τρώνε, όχι πριν, αυτά είναι basics». Σταματάω το μπουκώμα, πηγαίνω κοντά του, έχει πιάσει κουβέντα με τον Αντώνη Φραγκάκη και τον Γιώργο Τσεμπερόπουλο, τους χαιρετάω και τους τρεις, είναι άνθρωποι που γνώρισαν καλά τον Άγγελο εδώ στην Αθήνα, στη Νέα Υόρκη, στη Μύκονο.

Στα θρυλικά 80s, το AIDS είχε αρχίσει να θερίζει, οι σεξουαλικές σχέσεις περιορίστηκαν, όλη η καταπιεσμένη σεξουαλική ενέργεια έπρεπε να εκτονωθεί κάπου. Έτσι στα πάρτι, μια γενιά ολόκληρη, με δυνατή μουσική και ποτά, δόξασε το εφήμερο, έμαθε τι σημαίνει one night stand και έκαψε τους εγκεφάλους και τα συκώτια της χαμογελώντας μπροστά σε Polaroid. Αξίζει τον κόπο όλο αυτό; Ως επιζών θα πω πως δεν γινόταν αλλιώς. Όλα έπρεπε να έρθουν όπως ήρθαν.

Η αίθουσα έχει γεμίσει, «να αρχίσουμε;» λέει ο Ζαμπούνης, «πρώτα οι κυρίες». Η Χριστίνα Πολίτη

μιλάει για το ταλέντο του Άγγελου να γίνεται αμέσως φίλος με όποιον συναντούσε. Η Καλλιόπη θυμάται τη γενναιοδωρία του, η Ρεβέκκα την καλλιτεχνική του πλευρά, η Μπαστιά την παιδικότητά του. Ο Κωνσταντίνος Τζούμας μιλάει για τον αντιφατικό χαρακτήρα του. «Natural, χρυσό μου» του έλεγε. «Όλα natural. Ούτε ναρκωτικά ούτε τίποτα» και ύστερα αν έβλεπε να κυκλοφορεί κάνα joint (έτσι έλεγαν τον μπάφο εκείνη την εποχή), έλεγε «ε, ένα joint δεν πειράζει, είναι κι αυτό natural!». Ο Αλέκος Ξυσοβίτης και ο Αντώνης Φραγκάκης, δύο άνθρωποι που βοήθησε πολύ ο Άγγελος, μίλησαν και αυτοί με ζεστά λόγια, ο Γιώργος Τσεμπερόπουλος μας διηγήθηκε ένα σπαρταριστό επεισόδιο στα gay baths της Νέας Υόρκης, ενώ ο Βασίλης Ζούλιας παραδέχτηκε, «τα 80s ήταν σκληρά για πολλούς, και για μένα, με βαριά χρήση ναρκωτικών, συλλήψεις και απόπειρες αυτοκτονίας. Κάποια στιγμή σταμάτησα, μπήκα σε ένα πρόγραμμα απεξάρτησης και προσπαθούσα να πείσω τον Άγγελο να σταματήσει κι αυτός. "Μα εγώ, χρυσό μου, δεν είμαι σαν κι εσένα, εγώ δεν πηδάω από μπαλκόνια..." κι εγώ του έλεγα: Denial is not a river in Egypt... μα είχε διαλέξει το δρόμο του και ήταν πια μονόδρομος». Ο Τάκης Τσαντίλης, που φιλοξένησε για χρόνια τον Άγγελο στο σπίτι του και ήταν φίλος του στενός, είπε πως μαζί του η ζωή ήταν ένα ατελείωτο πάρτι και πως όταν έχει δυσκολίες θυμάται τα λόγια του. «Χρυσό μου, μην κολλάς. Όλα θα περάσουν».

Τελευταία μίλησε η αδελφή του, η Αγγελική Δρούλια, επιμελήτρια του λευκώματος, «είστε όλοι φίλοι του Άγγελου και θα μιλήσω με τα λόγια του: "Επιτέλους χρυσό μου και ένα πάρτι για μένα!" Έτσι θα έλεγε αν ερχόταν σήμερα σ' αυτό το πάρτι». Έπειτα θυμήθηκε ένα περιστατικό λίγο πριν τις τελευταίες του στιγμές. Γύρισε και είπε στη νοσοκόμα: «Συγγνώμη, αγάπη μου, αυτά τα σεντόνια, αυτές τις κουρτίνες, δεν μπορείτε να τα βγάλετε και να βάλετε κάτι πιο χρωματιστό; Παθαίνω depression όταν τα βλέπω!».

Η εκδήλωση τελείωσε, βγάζω φωτογραφίες με τη Χριστίνα Πολίτη και την Μπέττυ Λιβανού και μετά με όποιον συναντάω μπροστά μου. Βγαίνω στο μπαλκονάκι να καπνίσω, μαζί με την Άβελ Σφακιανάκη, που φρόντισε με υπομονή και επιμονή τον

Άγγελο στα τελευταία του. Έρχεται στην παρέα μας και ο Άλκης Παναγιωτίδης, στην αίθουσα ακούγονται τραγούδια 80s διαλεγμένα από τη Ρεβέκκα, κανείς δεν χορεύει, όλοι έχουν στήσει πηγαδάκια γύρω από τον μπουφέ και συζητάνε. Ακούγονται δυσσιώνες λέξεις, «πέθανε», «άρρωστος», ανησυχιακές λέξεις, «σύνταξη», «λεφτά», φιλικές «θυμάσαι», «ίδιος», «αγαπούλα».

Όταν έσβησαν τα πάρτι της δεκαετίας του '80 και ήρθαν τα 90s με την τεχνολογία τους, ο Άγγελος συνέχιζε να καλεί, να οργανώνει events, αλλά μάταια. Όλοι ζούσαν το νεοπλουτιστικό όνειρο και η φράση που άκουγες παντού ήταν «να βρεθούμε στο καινούργιο μας σπίτι, να κάνουμε μια μακαρονάδα και να δούμε τηλεόραση». Μπαίναμε αργά αλλά σταθερά στον αστερισμό του καναπέ και της μπιρίμπας. Πήγαμε στα σπίτια και έβλεπε αυτούς που πριν λίγα χρόνια ξεσκιζόνταν στο χορό, να λένε την απαγορευμένη φράση «βαριέμαι σήμερα να βγω». «Χρυσό μου, Ελλάδα είμαστε, φως, ήλιος, πάμε μια βόλτα...» Δεν άντεξε για πολύ. Έκανε fade out κι έφυγε.

«Όλοι κοιτάνε την πόρτα, περιμένουν τον Άγγελο να εμφανιστεί» ακούω να λέει ο Δημήτρης Ξανθούλης στον Θοδωρή Βαρβία. Πατι ο Άγγελος, δεν ήταν η ψυχή της παρέας, ήταν ο εμψυχωτής, ο amateur, σκηνοθετούσε την παρέα. Κι όταν εμφανίζονταν όλοι ήταν σίγουροι πως θα τους ταιριάζει με τον κατάλληλο άνθρωπο, θα τους δώσει τον κατάλληλο ρόλο να παίξουν. Όμως απόψε είναι η πρώτη και τελευταία φορά που δεν θα έρθει στο πάρτι. Ήδη τα κινητά έχουν αρχίσει να χτυπάνε, αρχίζουν τα χασμουρητά, «να βρεθούμε», «να τα πούμε». Ποια παρέα να ενώσει και ποια πληροφορία να μεταδώσει;

Παίρνω το λεύκωμα, το λάδι Phillipos, φιλάω όποιον μπορώ και βγαίνω έξω. «Όπως παλιά» μου λέει ο Χρήστος Ζαμπούνης και καπνίζει το πούρο του. «Όπως παλιά» συμφωνώ. Κάνω με τα δάχτυλα το σήμα της νίκης, «love, peace» του λέω και κάνομαι στη νύχτα, ενώ από πάνω, από την γκαλερί ακούγεται το «I love to love». **A**

INFO
Το λεύκωμα «Άγγελος Δρούλιας - Μια ζωή φως» σε επιμέλεια Αγγελικής Δρούλιας κυκλοφορεί από τις εκδ. Φερενίκη, €15

Samsung GALAXY Note 4

ΤΟ ΝΕΟ SMARTPHONE

ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΗ ΤΗ ΖΩΗ

Do you Note?

Στις παλιές κινηματογραφικές ταινίες ο ήρωας καθόταν κάπου ήσυχα, συλλογιζόταν και κρατούσε σημειώσεις σε ένα μπλοκάκι που φυλούσε προσεκτικά στο σακάκι του. Πού να φανταζόταν αυτός ο σκηνοθέτης την επόμενη μέρα. Όπου ο ήρωάς του θα κρατούσε ένα smartphone το οποίο θα του επέτρεπε να σερφάρει απίστευτα γρήγορα στο Ίντερνετ, να βγάζει τις καλύτερες φωτογραφίες, ακόμα και να κρατάει χειρόγραφες σημειώσεις με τον πιο εύχρηστο τρόπο.

Η συσκευή αυτή είναι το νέο Samsung GALAXY Note 4, που μας λύνει τα χέρια κάθε μέρα σε κάθε περίπτωση. Η οθόνη του είναι κορυφαίας ποιότητας με ολοζώντανα, ρεαλιστικά χρώματα, ιδανικός σύντροφος για κάθε εργασία, από απλό σερφάρισμα μέχρι ανάγνωση ενός ηλεκτρονικού βιβλίου.

Η μεγάλη καινοτομία, όμως, είναι η γραφίδα S Pen που παραπέμπει σε γραφή με πένα ή στυλό, ενώ η νέα λειτουργία Smart Select μας δίνει τη δυνατότητα να ενώσουμε περιεχόμενα από διαφορετικές πηγές, να τα αποθηκεύσουμε και να τα μοιραστούμε. Παράλληλα, με το πρωτοποριακό χαρακτηριστικό Snap Note μπορούμε να φωτογραφίσουμε τις σημειώσεις που έχουμε κρατήσει στο χαρτί ή σε κάποιον πίνακα και να τις μετατρέψουμε εύκολα και γρήγορα σε S Note. Επιπλέον, με τη λειτουργία Voice Memo μπορούμε να αποτυπώσουμε απευθείας τις σκέψεις μας.

Όλα αυτά σε μια απόλυτα λειτουργική συσκευή, την οποία μπορεί κανείς να χειριστεί και με το ένα χέρι, αλλά και ιδιαίτερα κομψή, με premium μεταλλικό πλαίσιο και όμορφο καμπυλωτό σχεδιασμό. Είναι διαθέσιμο σε μαύρο (Charcoal Black), λευκό (Frost White) και χρυσό (Bronze Gold).

145 ειδικοί έχουν δουλέψει για το βιβλίο «*Η Ελλάδα στη Δεκαετία του '80*». Πρόκειται για ένα κοινωνικό, πολιτικό και πολιτισμικό λεξικό, μία από τις πιο ενδιαφέρουσες και εντυπωσιακές (730 σελίδες) προσπάθειες να χαρτογραφηθεί η δεκαετία του '80. Εκδόθηκε πρώτη φορά τον Μάιο του 2010. Ήταν η χρονιά της κρίσης, η χρονιά που η 30ετής μακάρια εποχή της μεταπολίτευσης τερματίζεται βίαια και οδυνηρές αλήθειες μάς κάνουν να στραφούμε με αγωνία, με θυμό, με απορία στο παρελθόν, να μιλήσουμε για λάθη και ευθύνες, να αναζητήσουμε απαντήσεις στο «πώς φτάσαμε ως εδώ». Αυτός ο δρόμος αναπόφευκτα οδηγεί πίσω στη δεκαετία του '80, τη δεκαετία όπου η ελληνική κοινωνία βιώνει βαθιές μεταλλάξεις ενώ αμφιταλαντεύεται ανάμεσα στον πολιτικό αρχαϊσμό και την απαρχή ενός κοινωνικού εκσυγχρονισμού. Ήταν τελικά τα 80s χρυσή ή χαμένη δεκαετία; Μέσα από 264 λήμματα και 770 τεκμήρια ζωντανεύει μια ολόκληρη εποχή, τόσο κοντινή, τόσο μακρινή. Η πολιτική, οι ιδεολογικές συγκρούσεις, η λειτουργία του κράτους, η поп κουλτούρα, ο καταναλωσιμος, η μαζική διασκέδαση, το life style, η τρομοκρατία, η νέα παραβατικότητα, ο λαϊκισμός, όλα όσα μεταλλάσσουν την Ελλάδα σε μια σύγχρονη μαζική-ατομικιστική δημοκρατία είναι εδώ. Με αφορμή την πρόσφατη επανέκδοσή του από τις εκδόσεις Επίκεντρο συναντήσαμε τους υπεύθυνους επιμελητές.

Πώς προέκυψε η ιδέα του λεξικού, δεδομένου ότι η λεξικογραφική παράδοση στις κοινωνικές επιστήμες δεν εκπροσωπείται πολύ στην Ελλάδα;

Βασίλης Βαμβακάς Η αλήθεια είναι ότι η ιδέα για λεξικό προέκυψε σε δεύτερο χρόνο –αν θυμάμαι καλά την είχε ο Παναγής–, αυτό που θέλαμε οπωσδήποτε να κάνουμε ήταν μία επιστημονική δουλειά γύρω από τη δεκαετία του '80.

Παναγής Παναγιωτόπουλος Στη γαλλική βιβλιογραφία υπάρχουν πάρα πολλά μη φιλολογικά, θεματικά λεξικά. Είναι μία παράδοση υπαρκτή, άσχετα αν στην Ελλάδα δεν εκπροσωπείται πολύ. Σκεφτήκαμε ότι το λεξικό θα μας επιτρέψει να φτιάξουμε ένα μωσαϊκό το οποίο δεν θα είναι μεν η οριστική αποτίμηση της δεκαετίας του '80 ή της μεταπολίτευσης, αλλά θα είναι ένα πολύ καλό εργαλείο για να γίνει κάποια στιγμή από άλλες ερευνητικές ομάδες μία αποτίμηση, με εργαλεία πραγματολογικά, δηλαδή με υλικό και γνώση καταγεγραμμένα. Επίσης νιώθαμε ότι δεν πρέπει να ιεραρχήσουμε τα θέματα. Θεωρήσαμε ότι καλύτερα να εξισώσουμε την αξία αυτών, να μη θεωρήσουμε π.χ. ότι η οικονομία ή η πολιτική είναι πιο σημαντικά από την κατανάλωση ή από τον πολιτισμό ούτε το ανάποδο.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΞΕΚΙΝΑ ΣΤΑ 80s

Ήταν τελικά χρυσή ή χαμένη δεκαετία; Το λεξικό «*Η Ελλάδα στη Δεκαετία του '80*» που επιμελήθηκαν οι κοινωνικοί επιστήμονες **Βασίλης Βαμβακάς** και **Παναγής Παναγιωτόπουλος** επιχειρεί να απαντήσει.

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Τι άρχισε και τι τελείωσε τη δεκαετία του '80;

Β.Β. Ολοκληρώνεται η πρώτη φάση της μεταπολίτευσης. Η πολύ σκληρή πολιτικοποιημένη φάση αρχίζει και ατονεί. Για πρώτη φορά εμφανίζονται νέες κουλτούρες και νέες συμπεριφορές, πολύ πιο σύγχρονες.

Π.Π. Το '74 γίνεται μία τεράστια τομή στην Ελλάδα. Εκτοτε, παρότι εξακολουθεί το πολιτικό πεδίο να «μιλά» όπως πριν, μπαίνει ένα αίτημα αποστράτευσης, ιδιώτευσης για κάποιους και από τότε αρχίζει να συντονίζεται η Ελλάδα με το κυρίαρχο δυτικό πρότυπο.

Με τι κριτήριο επιλέγατε τι θα κρατήσετε και τι θα αφήσετε έξω από όλο αυτό το υλικό;

Β.Β. Πολλοί μας έλεγαν το τάδε underground μπαράκι γιατί δεν το βάζετε; Γιατί λέτε για τον Νταλάρα και όχι για το τάδε underground συγκρότημα; Εμείς είχαμε βάλει ως φίλτρο τι αφορούσε τους περισσότερους τη δεκαετία του '80, το οποίο δεν είναι η συνήθης προσέγγιση στις κοινωνικές επιστήμες. Για παράδειγμα η καταναλωτική κουλτούρα είναι

η πρώτη φορά που μελετάται. Είναι η πρώτη φορά που μελετάμε από διατροφή μέχρι καταστήματα ή συναυλίες ή ακόμα και τον τρόπο πρόσληψης μεγάλων εγκλημάτων.

Π.Π. Υπάρχουν κάποια πεδία στα οποία δεν μπήκαμε – κι αυτό είναι δική μας ευθύνη. Δεν ασχοληθήκαμε πολύ με την οικονομία και τα πελατειακά δίκτυα. Με τα πελατειακά γιατί είχαν καταγραφεί και ήταν γνωστά, την οικονομία την υποτιμήσαμε, όπως την υποτιμούσαν όλοι έως το 2010.

Το χαρακτηρίζετε «κοινωνικό, πολιτικό και πολιτισμικό λεξικό». Δίνετε κάπου μεγαλύτερη έμφαση;

Β.Β. Ο υπότιτλος του βιβλίου δηλώνει, ουσιαστικά, την επιθυμία μας να μην τα διαχωρίσουμε αυτά, ότι το πολιτικό πολλές φορές είχε πολιτισμική συνέπεια ή ένα πολιτισμικό πρότυπο είχε και κάποιες πολιτικές παρενέργειες, από τον Αναστόπουλο και το ανδρικό πρότυπο που έφερνε εκείνη την εποχή σε φθίνουσα πορεία, μέχρι τον Μπουμπλή, όπου μια αθλητική διαδήλωση κατέληξε να είναι η πρώτη διαδήλωση κατά του ΠΑΣΟΚ.

Π.Π. Μάλιστα θεωρούμε ότι έχουμε προεκτείνει και το πολιτικό πεδίο, δηλαδή πήραμε θέματα τα οποία υπήρχαν στη βιβλιογραφία και ζητήσαμε από ανθρώπους πολύ έγκυρους να τα διατυπώσουν ξανά.

Το 2010, όταν πρωτοκυκλοφόρησε το Λεξικό, ξεσπούσε η κρίση και κυριαρχούσε το ερώτημα «πώς φτάσαμε ως εδώ». Μπορεί το βιβλίο να δώσει απαντήσεις;

Β.Β. Το 2005 με 2010 η οικονομία ήταν για τους κοινωνικούς επιστήμονες δύσκολη, θεωρούσαμε ότι δεν ήταν σημαντική. Έχουμε δύο-τρία λήμματα που μιλούν για το έλλειμμα, το χρέος κ.λπ., αλλά δεν είναι εξονυχιστικά. Σήμερα θα το γράφαμε με τελείως διαφορετική οπτική, αλλά μέσα από το λεξικό μπορεί κανείς να δει κάποιους από τους λόγους που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία.

Εννοείτε την κοινωνική χρεοκοπία;

Β.Β. Όχι, μάλλον το ανάποδο, γιατί η Ελλάδα παρά τη χρεοκοπία και παρά τα όσα λέγονται δεν βγήκε από τη δυτική σφαίρα επιρροής και από τον πυρήνα των δυτικών κρατών και θεωρούμε ότι αυτή είναι η επιτυχία και το πιο σημαντικό. Πιστεύουμε ότι δεν είμαστε συγκαλυμμένοι πρωτόγονοι, ότι το πολιτικό σύστημα, η δημοσιογραφία και ο δημόσιος λόγος περιγράφουν και κατασκευάζουν μία κατάσταση των Ελλήνων όλα αυτά τα χρόνια, η οποία υπολείπεται της πραγματικής δυναμικής των ανθρώπων και της ταυτότητάς τους.

Π.Π. Διαπιστώνουμε –στο εισαγωγικό που έχουμε γράψει– μία τεράστια ασυμφωνία που ουσιαστικά αρχίζει στη δεκαετία του '80. Δηλαδή το πολιτικό σύστημα κρατά σχεδόν όλες του τις παραδοσιακές –αρχαϊκές τις λέμε– πρακτικές οι οποίες παραπέμπουν

σε βία, σε αυτό το πελατειακό και σαθρό σύστημα, ενώ η κοινωνία και σε επίπεδο καθημερινότητας και σε επίπεδο προσλαμβανουσών από το μαζικό πολιτισμό έχει γίνει μία πολύ εξωστρεφής και πολύ πιο σύγχρονη σταδιακά κοινωνία.

Πώς να θυμόμαστε τα 80s; Σαν την εποχή που θριάμβευσε ο καταναλωτισμός, ο ηδονισμός, ο ατομικισμός ή την εποχή που ουσιαστικά μπήκαν οι βάσεις του εκσυγχρονισμού;

B.B. Για μας είναι εκσυγχρονισμός. Συγχρονισμός θα λέγαμε με τη Δύση. Θα μου πείτε από ένα σημείο και μετά με δανεικά, εντάξει. Είναι προφανές ότι εγκαθιδρύεται μία κατάσταση διάλυσης της παραγωγής και ανάπτυξη ειδικών ομάδων συμφερόντων, που αποσπούν προσόδους από το κοινωνικό σύνολο. Ο σύγχρονος ατομικισμός που είχε ήδη ξεκινήσει από τη δεκαετία του '60, τη δεκαετία του '80 πλέον εμπεδώνεται. Δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο, αλλά προφανώς το οικειοποιούμασταν με διαφορετικούς όρους.

Π.Π. Στην Ελλάδα εγκαθιδρύθηκε μία δυτικού τύπου ηδονιστική κουλτούρα, η οποία δεν περιλαμβάνει μόνο την κατανάλωση και τα μπουζούκια, αλλά και την υπονόμηση της πατρικής εξουσίας και την αναβάθμιση της μητρικής λειτουργίας στη διαχείριση των οικογενειακών υποθέσεων, το παιδί-βασιλιάς. Επίσης οι σεξουαλικές συμπεριφορές μέσα και έξω από την οικογένεια αρχίζουν να αποκτούν άλλη σημασία. Στη δεκαετία του '80 όλα αυτά πια θριαμβεύουν.

B.B. Είναι οι πρώτες εμπειρίες εκσυγχρονισμού με τρόπο ίσως όχι πολύ ριζωμένο, αλλά ευρύ, που γίνεται σε εθνικό επίπεδο. Σιγά-σιγά τελειώνει και η διαφορά ανάμεσα στον τρόπο ζωής του κέντρου και της περιφέρειας, δεν υπάρχει πια επαρχιώτικος τρόπος ζωής. Όταν η έγχρωμη τηλεόραση και το video κατακτά όλα τα σπίτια οι άνθρωποι, είτε ζουν στο Καρπενήσι είτε ζουν στο Κολωνάκι... ομογενοποιούνται.

Κάποιοι ισχυρίζονται ότι το ΠΑΣΟΚ και ο Αντρέας κατέστρεψαν την Ελλάδα. Ότι τότε τέθηκαν οι βάσεις της σημερινής κρίσης και κοινωνικής κατάπτωσης, ότι η δεκαετία του '80 ήταν το υπόστρωμα για πολλές από τις σημερινές παθογένειες. Συμφωνείτε;

Π.Π. Υπάρχουν δύο μεγάλες τάσεις, η μία είναι ότι το ΠΑΣΟΚ και ο Αντρέας κατέστρεψαν την Ελλάδα, και η άλλη ότι πρέπει να επιστρέψουμε σε αυτήν ακριβώς τη χρυσή εποχή που τα είχαμε όλα... και λόγια σοσιαλιστικά και απολαύσεις καπιταλιστικές! Εμείς πολιτικά πια ξέρουμε ότι ούτε το ένα ούτε το άλλο έχει νόημα, ούτε μπορεί να συμβεί, δηλαδή να ακούμε ύμνους του ΕΑΜ και μετά να πηγαίνουμε στα τρέντι μπαράκια. Δεν θεωρούμε ότι το ΠΑΣΟΚ και ο Αντρέας κατέ-

στρεψαν την Ελλάδα, απλά αναπαρήγαγαν και αναδιπλασίασαν τις παθολογίες, τα παθολογικά χαρακτηριστικά –σε εισαγωγικά παθολογικά– και τα επέκτειναν.

B.B. Πελατειακό κράτος υπήρχε, πρόσδοι υπήρχαν, outsiders και insiders υπήρχαν, αρχαϊσμοί υπήρχαν και κρατισμός υπήρχε, απλά αντί αυτό να εκσυγχρονιστεί από το ΠΑΣΟΚ μοιράστηκε σε περισσότερους. Έγινε ακόμα πιο πλουραλιστικό. Δηλαδή η κρατικοποιημένη Ολυμπιακή του Καραμανλή δεν είναι λιγότερο ρετιρέ της μεταπολίτευσης απ' ό,τι είναι η Ολυμπιακή των κλαδικών του ΠΑΣΟΚ, απλά η Ολυμπιακή των κλαδικών του ΠΑΣΟΚ έχει τριπλάσιο κόσμο.

Κατηγορούν τον ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι απομίμηση του λαϊκίστικου ΠΑΣΟΚ. Δεδομένου ότι οι συνθήκες είναι τελείως διαφορετικές έχει νόημα η συζήτηση; Μπορεί το παρελθόν να διδάξει;

Π.Π. Προσπαθεί να το μιμηθεί αυτό είναι σίγουρο. Έχει πολλά στοιχεία πλέον του ΠΑΣΟΚ και πραγματικά στοιχεία, πρόσωπα κ.λπ., που είναι μέσα στο παιχνίδι. Αν το δούμε καθαρά με πολιτικούς όρους δεν υπάρχει απόλυτη ταύτιση, αν είναι κάτι απολύτως το ίδιο θα το διαπιστώσουμε μόνο αν αναλάβει την κυβέρνηση. Όμως αυτό που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ να βάζει την ιδέα ότι και ο Αντρέας έλεγε τρέλες ριζοσπαστικές, υπερβολές και δεν διατάραζε τη γεωπολιτική και στρατηγική επιλογή της χώρας, άρα αφού το έκανε μία φορά ο Αντρέας και αποδείχθηκε ένας επιδέξιος δημαγωγός,

μπορεί να το κάνει και κάποιος άλλος, θεωρώ ότι είναι στα όρια του επικίνδυνου δεδομένου ότι οι συνθήκες είναι τελείως διαφορετικές. Αφ' ενός δεν υπάρχουν οι πόροι για να γίνει κάτι τέτοιο γιατί αυτό γινόταν με εξαγορά–ριζοσπαστισμό στα λόγια, αύξηση των μισθών στην πράξη και κατανάλωση–και αφ' ετέρου δεν υπάρχουν και τα διεθνή στηρίγματα. Οι σοσιαλιστικές κυβερνήσεις είναι πολύ αδύναμες και είναι κι αυτές αναγκαστικά σε μία φιλελεύθερη τροχιά στην Ευρώπη. Θριαμβεύουν παντού ιδεολογικά οι συντηρητικές δυνάμεις, παρά το γεγονός ότι δεν τα καταφέρνουν στην οικονομία.

B.B. Νομίζω ότι και η διγλωσσία, που είναι το κοινό χαρακτηριστικό που αποδίδεται στον ΣΥΡΙΖΑ και στο ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος, είναι επικίνδυνη και για έναν ακόμα λόγο: ότι εάν πράγματι είναι διγλωσσία και αποδειχτεί ότι τελικά όλα αυτά που λένε δεν τα εννοούν –όπως λίγο πολύ έκανε και ο Παπανδρέου στο παρελθόν– κάποια από αυτά τα επαναστατικά που τα σχετικοποίησε, υπάρχει σήμερα ένας πυρήνας ανθρώπων –που είναι μέσα

κι έξω από το ΣΥΡΙΖΑ– που τα πιστεύει πάρα πολύ και δεν γνωρίζουμε πώς ακριβώς θα αντιδράσει.

Π.Π. Υπάρχει αυτό το 30%, που προφανώς δεν υποψιάζεται ότι μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κάνει οτιδήποτε από αυτά τα «επαναστατικά» που εξαγγέλλει και θεωρεί ότι θα είναι απλά μία αλλαγή φρουράς. Να φύγει ο Βρούτσος και να έρθει ο Στρατούλης –και τι έγινε;–, όπως έφυγε ο Σγουρός και ήρθε ο Δούρου, δεν πέθανε κανείς.

B.B. Υπάρχει ένας κόσμος που είναι τελείως απολιτικός, κεντρογενής κ.λπ., υπάρχει όμως κι ένας κόσμος, κυρίως στελέχη και διανοούμενοι, που πιστεύουν –και αυτοί, νομίζω, κάνουν τεράστιο λάθος– ότι η κοινωνία έχει ριζοσπαστικοποιηθεί και ετοιμάζεται να κάνει σοσιαλισμό. Αυτοί θα βρεθούν σε πολύ περιεργή θέση. Υπάρχει και μία ακόμα διαφορά, ο Αντρέας ήταν αδιαμφισβήτητος ιστορικός ηγέτης, ενώ ο Τσίπρας είναι ένας άνθρωπος που άσχετα εάν είναι ικανός, είναι όμορφος, είναι καλός ρήτορας κ.λπ., είναι συνέχεια υπό αμφισβήτηση. Δεν υπάρχει, ούτε στο κόμμα, ούτε στον κόσμο, θαυμα-

σμός για τον Τσίπρα. Ακόμα κι αυτοί που θα τον ψηφίσουν δεν τον εμπιστεύονται. Οι άλλοι έλεγαν, ο Αντρέας ξέρει, είναι ο γιος του Γέρου της Δημοκρατίας, έχει πάει στην Αμερική, ήταν καθηγητής... Ο Κωστάκης, ο Γιωργάκης, ο Αλέξης, δεν είναι οι χαρισματικοί ηγέτες όπως ο Αντρέας ή ο Καραμανλής.

Μπορεί να αναβιώσει αντικειμενικά μια τόσο κοντινή εποχή την οποία ένα μεγάλο μέρος του αναγνωστικού κοινού έχει ζήσει, πιθανόν νοσταλγεί και για την οποία έχει σίγουρα άποψη;

Π.Π. Εμείς δεν την είδαμε σαν ιστορικά κοντινή εποχή. Όταν ξεκινήσαμε το εγχείρημα ήταν 35 χρόνια πλέον πίσω, από το '81. Το δικό μας πρίσμα, να το πω λίγο συνθηματολογικά, είναι ότι το παρόν ξεκινά τη δεκαετία του '80, αφού τα χαρακτηριστικά της, είτε αλλοιωμένα, είτε παραλλαγμένα, είτε σε φθίνουσα πορεία, τα ξαναβρίσκουμε και σήμερα. Υπάρχει κι ένα στοιχείο, ότι μπορούμε να μιλάμε εξίσου έγκυρα –όχι αντικειμενικά, έγκυρα– και σοβαρά για κάτι που είναι ζωντανό.

B.B. Πραγματικά, μία από τις δυσκολίες ήταν ότι υπήρχε πολύ έντονο νοσταλγικό κλίμα για τα 80s, την pop κουλτούρα και ότι συνόδευε τη δεκαετία, που εμείς θέλαμε να αποφύγουμε. Γι' αυτό είπαμε σε όλους τους συμμετέχοντες ότι πρέπει να δώσουν όσο το δυνατόν πιο αποστειρωμένα γίνεται τα βασικά στοιχεία, τις βασικές πληροφορίες για τα πράγματα που περιγράφουν. **A**

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

cosmotebooks.gr

Μία σελίδα, πάνω από 1.000.000 βιβλία.

ΜΠΕΣ ΤΩΡΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ONLINE ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ.

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

STEPHEN KING

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ

Στο τελευταίο βιβλίο του Stephen King «Ο κύριος Μερσέντες» που θα κυκλοφορήσει στα ελληνικά από τις εκδόσεις Bell στις 6/12, ο δολοφόνος με τη Μερσέντες, αφού σκοτώσει μια σειρά ανέργων στην Ημερίδα Εύρεσης Εργασίας, προ(σ)καλεί το συνταξιούχο πλέον αστυνομικό Μπιλ Χότζες να τον ανακαλύψει πριν το επόμενο χτύπημά του που θα στοιχίσει τη ζωή πολλών ανθρώπων...

Αγαπητέ Ντετέκτιβ Χότζες, Ελπίζω να μη σε πειράζει που χρησιμοποιώ τον τίτλο σου, παρότι έχεις συνταξιοδοτηθεί εδώ και έξι μήνες. Πιστεύω ότι, εφόσον ανίκανοι δικαστές, δωροδοκούμενοι πολιτικοί και πλθίοι στρατιωτικοί διοικητές κρατούν τους τίτλους τους μετά τη συνταξιοδότησή τους, το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και για έναν από τους πλέον διακεκριμένους αστυνομικούς στην ιστορία τούτης της πόλης. Ντετέκτιβ Χότζες, λοιπόν!

[...]
Σύμφωνα με την έρευνά μου, στη διάρκεια της θητείας σου ως ερευνητή της αστυνομίας, διαλεύκανες κυριολεκτικά εκατοντάδες υποθέσεις, πολλές από αυτές «πολύκροτες», σύμφωνα με τη διάλεκτο του Τύπου [...]. Έχεις τσακώσει Δολοφόνους και Αποτρίκες Συμμορίες και Εμπρηστές και Βιαστές. Σε ένα άρθρο (δημοσιευμένο ώστε να συμπέσει με την τελετή συνταξιοδότησής σου), ο από μακρού συνεργάτης σου (Ντετ. 1ης Βαθμίδας Πίτερ Χάντλι) σε περιέγραψε ως «ένα είδος αστυνομικού που συνδυάζει την προσήλωσή στους κανόνες με ένα εκπληκτικό ένστικτο».

Ωραία φιλοφρόνηση!
Αν αυτό αληθεύει, και πιστεύω πως ναι, θα έχεις ήδη καταλάβει ότι είμαι ένας από τους λίγους που δεν τσάκωσες. Για την ακρίβεια, είμαι αυτός που ο Τύπος επέλεξε να αποκαλέσει

- α) Ο Τζόκερ
 - β) Ο Κλόουν
 - ή
 - γ) Ο Δολοφόνος με τη Μερσέντες.
- Προτιμώ το τελευταίο!

Είμαι σίγουρος ότι έκανες «τα αδύνατα δυνατά», δυστυχώς όμως (για σένα, όχι για μένα), απέτυχε. Φαντάζομαι ότι, αν υπήρχε ένας στιβαρός δολοφόνος που ήθελες να πιάσεις, ντετέκτιβ Χότζες, ήταν αυτός που «θέρρισε» πέρυσι όλους εκείνους τους ανθρώπους στην Ημερίδα Εύρεσης Εργασίας, ρίχνοντας σκόπημα το αυτοκίνητό του πάνω τους, σκοτώνοντας οχτώ και τραυματίζοντας πολύ περισσότερους. (Πρέπει να πω ότι ξεπέρασα ακόμα και τις μεγαλύτερες προσδοκίες μου). Με σκεφτόσουν όταν σου έδιναν εκείνη την τιμητική πλακέτα στην επίσημη τελετή συνταξιοδότησης; [...] Πάω στοίχημα πως ναι!

Πρέπει να σου πω πόσο διασκεδαστικό ήταν. (Και σ' αυτό το σημείο είμαι απολύτως ειλικρινής). Όταν «σανιδώσα το γκάζι» οδηγώντας τη Μερσέντες της καμήνης της κυρίας Τρελόουνι σ' εκείνο το πλήθος των ανθρώπων, «μου σηκώθηκε» όσο δεν μου έχει σηκωθεί ποτέ στη ζωή μου! Κι αν αναρωτιέσαι αν είχαν ανέβει οι σφυγμοί μου στους διακόσιους το λεπτό; Ε, τότε σου απαντώ: «Όπως σε βλέπω και με βλέπεις!»

[...]
Ακόμα ξαναζώ τους γδούπους που ακούγονταν καθώς τους χτυπούσα, και όλα εκείνα τα κριτσανίσματα, και τον τρόπο που το αμάξι αναπηδούσε πάνω στις αναρτήσεις του καθώς περνούσε πάνω από τα σώματα. Για δύναμη και απόλυτο έλεγχο δεν έχω τίποτα καλύτερο από μια δωδεκακύλινη Μερσέντες! Όταν είδα στην εφημερίδα ότι ανάμεσα στα θύματά μου ήταν κι ένα μωρό, κυριολεκτικά ενθουσιάστηκα! Να θερίσεις έτσι μια

τόσο μικρή ζωή! Σκέψου όλ' αυτά που δεν πρόλαβε να ζήσει εκείνο το κοριτσάκι, ε; Πατρίσια Κρέι – αιωνία αυτής η μνήμη! Και πέτυχα και τη μαμά! Μαρμελάδα φράουλα μέσα σε υπνόσακο! Συναρπαστικό, ε; Επίσης, απολαμβάνω να σκέφτομαι εκείνον που έχασε το χέρι του, κι ακόμα περισσότερο τους δύο που έμειναν παράλυτοι. Ο άντρας μόνο από τη μέση και κάτω, αλλά η Μαρτίν Στόμπερ, αυτή είναι τώρα μια «ασώματος κεφαλή» με τα όλα της! Δεν πέθαναν, αλλά κατά πάσα πιθανότητα ΕΥΧΟΝΤΑΙ να είχαν πεθάνει! Πώς σου φαίνεται αυτό, ντετέκτιβ Χότζες;

Τώρα μάλλον σκέφτεσαι: «Τι σόι διεστραμμένος Ψυχανώματος είναι τούτος εδώ;» Λογική η σκέψη

σου, αλλά θα μπορούσαμε να τη συζητήσουμε! Πιστεύω ότι είναι πάρα πολλοί αυτοί που θα ψόφαγαν να κάνουν αυτό που έκανα εγώ, γι' αυτό και τρελαίνονται για βιβλία και ταινίες (στις μέρες μας, ακόμα και τηλεοπτικές σειρές) που παρουσιάζουν Βασανιστήρια και Διαμελισμούς, κλπ. κλπ. κλπ. Η μόνη διαφορά είναι ότι εγώ το έκανα πραγματικά. Όχι επειδή είμαι έξω φρενών όμως (και με τις δύο έννοιες του όρου). Απλώς, επειδή δεν ήξερα πώς ακριβώς θα ήταν η εμπειρία, γνωρίζοντας μόνο ότι θα ήταν απολύτως συναρπαστική και θα μου άφηνε «αναμνήσεις που κρατάνε μια ζωή», όπως λένε. Από παιδιά ακό-

μα, οι περισσότεροι άνθρωποι αναγκάζονται να φορέσουν Μπότες από Μολύβι, μπότες που πρέπει να συνεχίσουν να φορούν ώσπου να πεθάνουν. Αυτές οι Μπότες από Μολύβι ονομάζονται ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ. Εγώ δεν έχω τέτοιες μπότες να με βαρύνουν, μπορώ λοιπόν να ιπταμαι πολύ πιο πάνω από τα κεφάλια των Κοινών Ανθρώπων.

[...]
Με μεγάλη εκτίμηση,
Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ
Υ.Γ. Θέλεις να έρθεις σε επαφή μαζί μου; Να κάνουμε έναν «γόνιμο διάλογο»; Δοκίμασε το Κάτω από την Μπλε Ομπρέλα της Ντέμπι. Μέχρι και όνομα χρήστη σου έχω: «kermittfrog19». Μπορεί να μην απαντήσω, αλλά «έι, ποτέ δεν ξέρεις». ▣

INFO

Την Παρασκευή 5/12 (23.00) στο βιβλιοπωλείο IANOS θα γίνει ένα μεγάλο πάρτι υποδοχής του βιβλίου με live αναμετάδοση από τον ROCK FM (μουσική εμπνευσμένη από τα βιβλία του Stephen King), συζητήσεις, ενώ η προώθηση του βιβλίου θα αρχίσει στις 00.00 και οι πρώτοι 200 θα έχουν την ευκαιρία να αποκτήσουν ένα από τα 200 συλλεκτικά αριθμημένα βιβλία.

VARLAM SHALAMOV
ΟΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ ΜΟΥ

LAURENT MAUVIGNIER
Από πού ή'ν
ένομάζω χάρη

CARYL FÉREY
ΟΙ ΝΥΧΤΕΣ
ΤΟΥ
ΣΑΝ ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΓΡΑ
ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
2014
www.agra.gr

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ
Η ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ
Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΧΑΜΕΝΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Επαρχία, αυτή η κόλαση

Οκτώ εκατομμύρια αντίτυπα μετράει η «*Σημαδεμένη Πέμπτη/Thursday's Children*» (εκδ. Διόπτρα) της Nicci French, που έρχεται να προστεθεί στη σειρά περιπετειών της ψυχοθεραπεύτριας Φρίντα Κλάιν.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Η σειρά βιβλίων με ηρωίδα τη Φρίντα Κλάιν λογικά έχει ένα όριο, αφού κάθε τίτλος βιβλίου αναφέρεται και σε μια ημέρα της εβδομάδας (στα ελληνικά: «*Blue Monday*», «*Tuesday's Gone*», «*Σκοτεινή Τετάρτη*»). Δεν είναι αυτή η πρωτοτυπία όμως που έδωσε στη σειρά την επιτυχία, ούτε ότι πίσω από το συγγραφικό όνομα κρύβεται το ζεύγος δημοσιογράφων Nicci Gerrard και Sean French. Το ενδιαφέρον είναι πως όλα τα εγκλήματα που καλείται να εξιχνιάσει η ηρωίδα είτε αφήνουν ανοιχτές πληγές στη ζωή της είτε σχετίζονται μαζί της μ' έναν έμμεσο τρόπο. Κι αυτό διαφοροποιεί τις περιπέτειές της από αυτές των άλλων «ντετέκτιβ».

Στη «*Σημαδεμένη Πέμπτη*» η Κλάιν ανακαλύπτει πως η κόρη μιας συμμαθήτριάς της από το σχολείο έχει πέσει θύμα βιασμού. Μια φράση που ψιθύρισε ο (μασκοφόρος) βιαστής στο αυτί της κοπέλας θα την πείσει πως πρόκειται για τον ίδιο άνδρα που βίασε και την ίδια στα δεκάξι της, υποχρεώνοντάς την να εγκαταλείψει τότε τη γενέτειρά της, το Σάφολκ. Αναγκασμένη μετά από τόσα χρόνια να κοινοποιήσει το μυστικό της, θα επιστρέψει εκεί, προκειμένου να βρει ποιος είναι ο βιαστής.

Μπορεί οι ψυχιατρικές συμβουλές της Κλάιν να ακούγονται πολύ επιδερμικές, αλλά ευτυχώς είναι ένα δευτερεύον πάτο. Εδώ το πρώτο στηρίζεται σε μια πολύ γερή συνταγή, που μας την έχει σουστήσει μια μεγάλη «μαγειρίσσα», η Αγκάθα Κρίστι. Αυτό γιατί καθώς η δράση συνωστίζεται –κυρίως– στα δρομάκια της βαρετής αυτής πόλης, όπου τα κουτσομπολιά βρίσκονται σε ημερήσια διάταξη και όλοι οι ύποπτοι γνωρίζονται μεταξύ τους, στο μυαλό μας έρχονται οι περιπέτειες της Μις Μαρπλ στην αγγλική επαρχία. Μόνο που η Κλάιν δεν είναι μια αποστασιοποιημένη «ντετέκτιβ» που παρατηρεί, ακούει και επεξεργάζεται τις πληροφορίες αλλά άμεσα εμπλεκόμενη, καθώς υπήρξε και η ίδια θύμα. Ψάχνοντας θα βρεθεί αντιμέτωπη με την καχυποψία, τη μνησικακία, τις εξωραϊσμένες αναμνήσεις, τις διαψεύσεις και κυρίως με μυστικά που για χρόνια παρέμεναν κλεισμένα στην ντουλάπα.

Το «*Σάφλοκ*» θυμίζει μια κλειστοφοβική έπαυλη και όπως η Κλάιν περνάει από

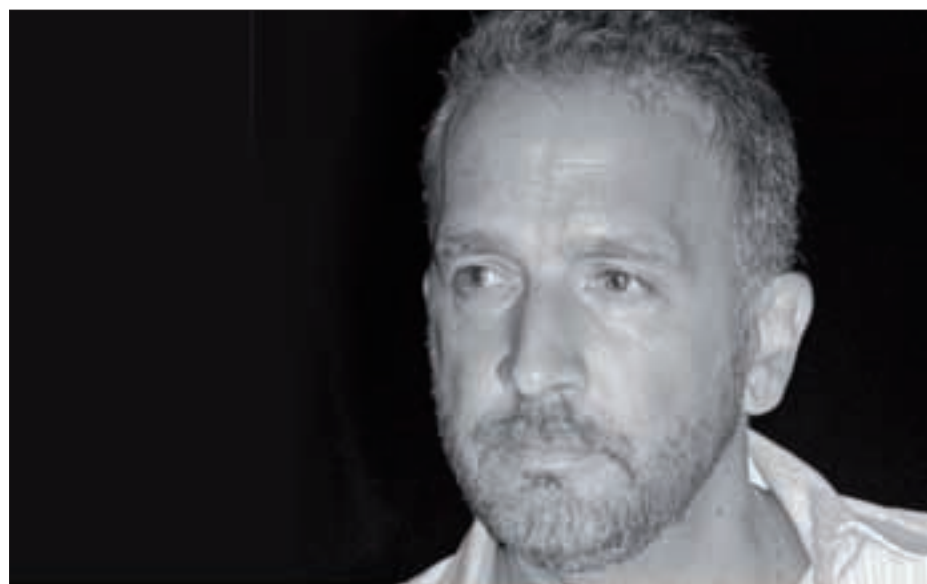
τον έναν ύποπτο στον άλλο –και με φλας μπακ στην εφηβική τους ηλικία– όλοι μοιάζουν ένοχοι, ακόμα και οι γυναίκες, κι εμείς ντετέκτιβ που αναλόγως τα στοιχεία αποφασίζουμε για το ποιος είναι ο βιαστής. Τελικά, ο ένοχος θα αποκαλυφθεί μαζί με μια (καθολική) άσχημη πραγματικότητα. Όπως σε όλες τις κλειστές κοινωνίες, έτσι κι εδώ, υπάρχουν πάντα αυτοί που γνωρίζουν και σιωπούν. Και ίσως αυτοί είναι περισσότερο ένοχοι από το θύτη – αφού ο τελευταίος (μπορεί) να οδηγήθηκε στο έγκλημα και λόγω ψυχολογικών προβλημάτων. (μτφ.: Ουρανία Τουτουτζή). ●

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΙΤΟΥΡΓΙΑΚΗΣ
**ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΟΛΙΑ
ΣΕ ΑΝΤΡΙΚΑ ΓΑΠΙΟΥΤΣΙΑ**
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΡΦΗΛΙΑΔΗΣ

**9 διηγήματα
με χιούμορ,
διεισδυτικότητα
και πάθος!**

**Έρωτας, φιλία,
κοινωνία,
στην Ελλάδα
των άκρων!**

5/12 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ώρα 18:00-20:00

GEORGE PELECANOS

ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΝΕΟ
ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ

(Σταδίου 24, Τ. 210 3217917)

Ο GEORGE PELECANOS έρχεται στην Αθήνα καλεσμένος της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών και θα βρίσκεται στον ΙΑΝΟ, για να υπογράψει το νέο του βιβλίο *Το δίδυμο*, που μόλις κυκλοφόρησε στα ελληνικά από τις ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ, σε μετάφραση ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΛΟΚΥΡΗ.

ΙΑΝΟΣ
ΑΛΤΣΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Σταδίου 24

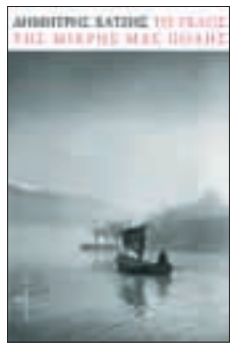
το ανώνυμο βιβλίο

Το ανώνυμο βιβλίο, ακολουθώντας τη διαδικασία της μικροέκδοσης, δίνει τη δυνατότητα στους συγγραφείς να εκδώσουν το βιβλίο τους χωρίς να επιβαρύνονται οικονομικά, μη δισταζοντας να εμπιστευτεί κι εκείνους που κάνουν τώρα τα πρώτα τους βήματα. Ο ενέλικτος αυτός τρόπος έκδοσης βασίζεται στην εκτύπωση κάθε φορά μικρού αριθμού αντιτύπων, προσαρμοσμένου στην εξέλιξη της ζήτησης του βιβλίου. Σημαντικό είναι ότι δεν παραλείπεται καμία από τις εργασίες έκδοσης όπως η επιμέλεια, η διόρθωση και οι γραφιστικές προτάσεις. Η προώθηση του βιβλίου γίνεται σε συνεργασία με τον συγγραφέα, ενώ παράλληλα του αποδίδονται τα συγγραφικά δικαιώματα από το πρώτο αντίτυπο.

Αν έχεις γραπτά στο συρτάρι...

anonymo.biblio@gmail.com
anonymo-biblio.gr
f: το ανώνυμο βιβλίο
t: 213 026 1723

oldies
but GOLDIES

ΚΛΑΣΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΕ 50 ΛΕΞΕΙΣ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Δημήτρης Χατζής «Το τέλος της μικρής μας πόλης» Ροδακίό, συνεχείς επανεκδόσεις

Πιθανότατα η σημαντικότερη συλλογή νεοελληνικών διηγημάτων, απόδειξη τού πως ένα στρατευμένο βιβλίο μπορεί, κατ' εξαίρεση, να είναι άριστη λογοτεχνία. Το βιβλίο των «ΠΛΕ» (1953) - «Θεμέλιου», αφού πέρασε από διάφορες εκδόσεις, λάμπει 61 χρόνια αργότερα στην εξαιρετική έκδοση του Ροδακίου.

→ d.fyssas@gmail.com

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

Τις εφαρμογές Cyclesafe και Athens Augmented Reality μας προσκαλεί να γνωρίσουμε η ΔΑΕΜ στο δεύτερο εργαστήριο συνδημιουργίας υπηρεσιών. Το εργαστήριο Radical, συγχρηματοδοτούμενο από την ΕΕ, για την ανάπτυξη υπηρεσιών και εφαρμογών μαζί με τους πολίτες. Παράλληλα, με τη συμμετοχή στο εργαστήριο παίρνετε μέρος σε κλήρωση για ένα tablet. Στο Ιννοναθens της «Τεχνόπολις» του Δήμου Αθηναίων (Κτίριο Αεροφυλάκιο). Το Σάββατο 29/11, 13.00-16.00.

Ο αόρατος άνθρωπος από το Σάλεμ

Κρίστοφερ Κάρλσον, εκδ. Α.Α. Λιβάνη

Ένας καινούργιος αστυνομικός με έδρα τη Στοκχόλμη, ήρωας μιας νέας σειράς αστυνομικών μυθιστορημάτων, ο Λέο Γιούνκερ, μας συστήνεται με αυτό το βιβλίο από το συγγραφέα και εγκληματολόγο Κρίστοφερ Κάρλσον. Μια νέα γυναίκα βρίσκεται δολοφονημένη σε ένα κέντρο φιλοξενίας για απόκλητους και για ανθρώπους με παρεκκλίνουσα συμπεριφορά στη Στοκχόλμη. Στην ίδια πολυκατοικία, δύο ορόφους πιο πάνω, ξυπνά ο αστυνομικός Λέο Γιούνκερ από τα γαλάζια φώτα των φάρων των περιπολικών. Ξεκινά η έρευνα για την ανεύρεση του δολοφόνου, αλλά κάθε βήμα προς τα εμπρός οδηγεί πιο βαθιά στο λαβύρινθο που έχει δημιουργήσει ο άφαντος δράστης. Είκοσι χρόνια πριν, την εποχή που ο Λέο ήταν έφηβος, γνώρισε δύο πρόσωπα που έμειναν για πάντα στην καρδιά του. Ήταν ο Τζον, που έγινε πολύ καλός του φίλος, και η αδελφή του, η Τζούλια, που έγινε κάτι παραπάνω από φίλη του. Ο άνθρωπος όμως που θα αλλάξει τα πάντα είναι αυτός που караδοκει στο σκοτάδι.

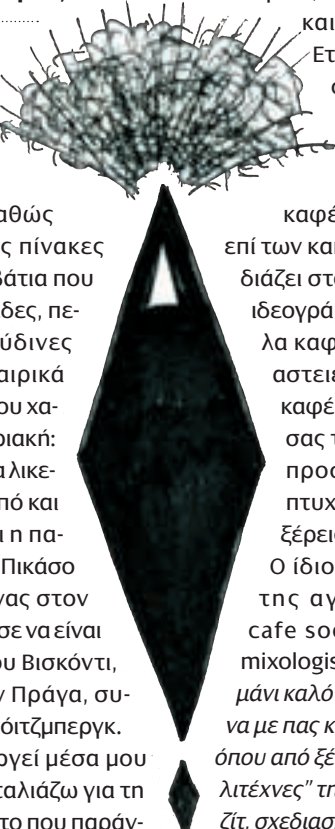
Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Από το «Αιδιολόγιο», μια έκθεση «αποκρυφιστικής» ζωγραφικής του Γιώργου Τζινούδη στην «Εφημερίδα»

Café Θεσσαλονικοςociety!

Το καφέ «Ενοχές» άνοιξε πριν από λίγες μέρες στον πρώτο όροφο του νεοκλασικού κτιρίου της γωνίας Απελλού και πλατείας Ναυαρίνου. Με το που περνάς την πόρτα του μοιάζει να τηλεμεταφέρεσαι σε στέκι κυνηγών της New Bohemia, μιλώ για εκείνο από τα δωμάτια του όπου δεσπόζουν το κεφάλι ενός βαλσαμωμένου ελαφιού και ένα τεράστιο τραπέζι προορισμένο να υποδέχεται πολυπληθείς παρέες.

Η διακόσμηση των άλλων δωματίων ποικίλλει. Θα μπορούσε να είναι μέρος της κατοικίας της Ζυράννας Ζατέλη, καθώς ζωγραφιστοί γάτοι στους πίνακες των τοίχων και παλιά κρεβάτια που μεταποιήθηκαν σε καναπέδες, περικυκλωμένοι από βελούδινες πολυθρόνες και ατμοσφαιρικά παλιοκαιρία αμπαζούρ, του χαρίζουν ατμόσφαιρα μυστηριακή: θα κερνούσε άνετα εδώ ένα λικεράκι ο Μποντλέρ τους Ρεμπό και Βερλέν και, μέχρι να έρθει η παραγγελία, θα ζωγράφιζε ο Πικάσο το πορτρέτο της γκαρσόνας στον κατάλογο. Ίσως θα μπορούσε να είναι και σκηνικό από ταινίες του Βισκόντι, κουλτουροκαφενείο στην Πράγα, συνοικιακό καταφύγιο στο Κρόιτςμπεργκ. Το καφέ «Ενοχές» λειτουργεί μέσα μου σαν χρονομηχανή, ξεροσταλιάζω για τη σοκολάτα με γεύση μπισκότο που παράγει και νιώθω μια απίστευτη οικειότητα να με πλημμυρίζει. Είμαι πάντα ορκισμένος θαμώνας στεκίων που διαφοροποιούνται από την τάση, που πάνε κόντρα στην κυρίαρχη αισθητική που μεταμόρφωσε τη Θεσσαλονικιώτικη cafe society της τελευταίας δεκαετίας σε μια θλιβερά ομοιόμορφη, από πλευράς διακόσμησης, «χώρα» του μίνιμαλ. Οι καναπέδες, οι πολυέλαιοι, τα απρόσωπα ίnox σκεύη, οι πίνακες με το Μανχάταν ή οι ταπεταρίες-απομίμηση κυριλέ παριζιάνικων μπουλανζερι, τα μοναστηριακά σουπιδικού σχεδιασμού τραπέζια, που δεσπόζουν στην πλειοψηφία των καφέ της πόλης, με ξεενερώνουν. Δεν με εντυπωσιάζουν γιαπωνέζικα κόνσεπτ και δανέζικες λεπτομέρειες που ξεπατικίζουν οι διακοσμητές, κλεψουάρ ιδέες από το «Wallpaper». Δεν μου αρέσει όμως κι ο αντίποδας – άλλη τάση κι αυτή στη Θεσσαλονίκη!

Πλέον στα καφέ της Αριστοτέλους, πρωτεύουσας της βλαχοτρεντουριάς, για να προσληφθείς χρειάζεται να έχεις πτυχίο από Καλών Τεχνών κι όχι να ξέρεις τα μυστικά της γεύσης

Και, προπάντων, για καφέ ήρθαμε, όχι για ρακές και τσίπουρα, τι τάση κι αυτή: καφεΐνες, ξύδια, Μάνου Τσάο, Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Βαρκελωνίκη σε λέω. Εμπρός λοιπόν στο δρόμο που με ευλάβεια έχουν χαράξει η «Pastaflo» και ο «Θερμαϊκός», το «Ελξατε» και το «Micromond» της Ισαύρων, ο «Φρειδερίκος» και το «Λουξ» στην Ολύμπου, τα «Ελίτ» και «Αστόρια» στο Ναυαρίνο, ο «Ιπποπόταμος» στη Ροτόντα και η «Εφημερίδα» στη Φιλικής Εταιρείας. Κι όπου αλλού έχουν στηθεί μαγαζιά με προσωπικότητα οριζιναλ, κι όχι κακέκτυπες απομιμήσεις. Ένα επίσης ατού αυτών των καφέ είναι πως δεν καλλιγραφούν επί των καπουτσίνο. Ο μάγερμν δεν σχεδιάζει στο αφρόγαλο πουλιά ή κινεζικά ιδεογράμματα, όπως συμβαίνει στα άλλα καφέ της πόλης. Ένας φίλος μου, αστειευόμενος, λέει πως πλέον στα καφέ της Αριστοτέλους, πρωτεύουσας της βλαχοτρεντουριάς, για να προσληφθείς χρειάζεται να έχεις πτυχίο από Καλών Τεχνών κι όχι να ξέρεις τα μυστικά της γεύσης. Ο ίδιος φίλος μου, μέγας εραστής της αγνής κι όχι «πειραγμένης» cafe society, έχει θέμα και με τους mixologists και τους baristas, «για μπάρμάνι καλό και καφετζή τεχνίτη ψάχνω, εκεί να με πας κι όχι στα άλλα τα μεταμοντέρνα, όπου από ξένες γλώσσες σκίζουν και οι "καλλιτέχνες" της μπάρας έχουν έως και καρτ βιζιτ, σχεδιασμένη από graphic designer, αλλά από ποτά τζιφρος!»

Κακίες! Αλλά που μέσα τους περιέχουν μια πανθομολογούμενη αλήθεια: σπάνια πλέον ανοίγουν στέκια με προσωπικότητα κι όχι ιδέα κακοδανεισμένη και εκτελεσμένη με την απαραίτητη γκλαμουριά, alternative ή mainstream. Σε μια πόλη βέβαια όπου η ανεργία χτυπάει κόκκινο και το άνοιγμα new age κομψών φραπεδερί μοιάζει με τη μόνη επιχειρηματική δραστηριότητα που ευδοκιμεί, είναι τέτοιος ο ανταγωνισμός που αναπόφευκτα ωθεί στην «εξειδικευση» και σε κάθε είδους «στιλιστικά» αποτήματα. Όμως γκώσαμε! Γι' αυτό και με ενθουσιάζουν τα μικρά, αυτόνομα, έξω από την τάση στέκια. Με εξαίρεση τις «Ενοχές», είχα να δω πολύ καιρό στη Θεσσαλονίκη να ανοίγει κατάσταση μαζικής εστίασης με αύρα αυθεντική και όχι κακή αντιγραφή βιεννέζικων, δανέζικων ή άλλων μεγαλόσχημα κακοαντιγραμμένων ιδεών που πουλούν επαρχιώτικη μίμηση κοσμοπόλης. Ο ίδιος σοφός φίλος μου επιγραμματικά συνοψίζει τη Salonique Cafe Society: πολύ concept, πολύ attitude, αλλά δημιουργία και γκαγκάν πουθενά! ▣

ΤΑ "ΕΛΕΥΣΙΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ" ΣΤΟ AB FAB
30 Νοεμβρίου, Κυριακή, 20:30

Με μεγάλη μας τιμή παρουσιάζεται το συγγραφικό έργο της Φωτεινής Κεκάγιαννου σε δύο τόμους: «Ελευσίνια Μυστήρια - Η πορεία προς την μίμηση» (εκδόσεις Ωστρία)

Παράλληλα με την παρουσίαση του σημαντικού αυτού βιβλίου θα τρέξουν και άλλα δρωμενά.

Σε οθόνη θα ποικτεί βίντεο με σκοπό την πνευματική μας μετάβαση σε αυτή την εποχή.

Απαγγέλεις Ύμνους και απόσπασμα από το βιβλίο θα ακούσουμε στα πλαίσια της εκδήλωσης από τον ηθοποιό **Βασίλη Μαργέτη**. «Μουσικά Διαλείμματα Ψυχής» με κομμάτια ερμηνευμένα ζωντανά από την **Αθηνά Ρούστα** και τη **Ρένα Ρασσούλη**. Στο πιάνο η **Άλκηστis Ραυτοπούλου**.

Την εκδήλωση παρουσιάζει ο ηθοποιός **Βασίλης Μαργέτης**.

Είσοδος ελεύθερη
* Άλλη της ημέρας θα υπάρχουν συνδυαστικά κρασιά και ποτά για όσους θελήσουν

Ab Fab: Ελευθερίου Βενιζέλου 79. Τηλ. κρατήσεις: 210 9325505

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Raphael Gualazzi, σελ. 38

ΣΒΕΤΛΑΝΑ ΖΑΧΑΡΟΒΑ Η ΑΠΟΛΥΤΗ ΜΠΑΛΑΡΙΝΑ

Με αφορμή της εμφάνισής της στο Μέγαρο, η Α.Β. μίλησε με την πρώτη μπαλαρίνα των Μπολσόι

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΠΕΖΙΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

Πρώτη χορεύτρια, μοντέλο, μέλος του κοινοβουλίου με το κόμμα του Πούτιν, μητέρα. Υπάρχει κάποιος ρόλος στον οποίο δεν είστε καλή τελικά; Όταν ασχολείσαι με κάτι που πραγματικά αγαπάς, όμως περιέργως βρίσκεις τον τρόπο να το κάνεις καλά και φυσικά να το συνδυάσεις με άλλα πράγματα και ασχολίες. Ο χορός είναι η ζωή μου. Έχω αφιερώσει, πέρα από άπειρες ώρες σε προπονήσεις, σώμα και μυαλό όλα αυτά τα χρόνια. Μεγαλώνοντας, έρχονται και άλλα πράγματα στη ζωή τα οποία δεν είχες σκεφτεί ή δεν περίμενες ότι θα σε συνεπάρουν τόσο. Κάπως έτσι έγινε και με την κόρη μου. Οι προτεραιότητες αλλάζουν, αλλά όταν ειλικρινά το θέλεις θα βρεθεί ο τρόπος να τα συνδυάσεις όλα.

Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με την πολιτική; Θέλησα να γίνω μέλος του ρωσικού κοινοβουλίου για να στηρίξω και να προωθήσω τα θέματα που αφορούν το χορό. Αυτό ήταν το ζητούμενο για μένα. Το μπαλέτο έχει μεγάλη παράδοση στη χώρα μου και σίγουρα οι κυβερνήσεις το υποστηρίζουν, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν θέματα που χρειάζονται την

υποστήριξή μας. Έτσι, όταν εκλέχθηκα, με αυτά τα θέματα ασχολήθηκα και αυτό κάνω και σήμερα που παραμένω στην προεδρική επιτροπή για τα θέματα του πολιτισμού.

Ποια είναι η άποψή σας για την πρόσφατη εξωτερική πολιτική της Ρωσίας, σε σχέση με την Ουκρανία, με δεδομένο μάλιστα πως γεννηθήκατε εκεί; Δεν θα ήθελα να δηλώσω κάτι σχετικά με αυτό. Ελπίζω μόνο να γίνονται προσπάθειες καλοπροαίρετες που να φέρνουν ένα αποτέλεσμα.

Ποια είναι η πιο σκληρή προσδοκία σας ως επαγγελματίς μπαλαρίνα; Να μη σταματώ ποτέ να γίνω καλύτερη. Αυτό με ενδιαφέρει και μόνο. Όλα τα άλλα πιστεύω έρχονται από μόνα τους. Αν κάποιος καλλιτέχνης νιώσει ότι έφτασε το στόχο του, νομίζω πως πρέπει να ξανακοιτάξει μέσα του. Να επαναπροσδιορίσει τα πράγματα και να αρχίσει από την αρχή.

Χριστούγεννα στο Μέγαρο Μουσικής

στην Αθήνα. Μπορείτε να μας δώσετε κάποια στοιχεία για την παράσταση; Είμαι πολύ χαρούμενη που επιστρέφω στο Μέγαρο γιατί είναι ένας χώρος που αγαπώ ιδιαίτερα, όπως και το κοινό της Αθήνας. Έχουμε δουλέψει πολύ το τελευταίο διάστημα για να παρουσιάσουμε μαζί με άλλους 8 σπουδαίους χορευτές ένα πρόγραμμα με πολλά κλασικά κομμάτια, όπως η «Λίμνη των κύκνων», ο «Κουρσάρος» κ.ά. Από αυτό το πρόγραμμα δεν θα λείπουν βέβαια και αρκετές σύγχρονες χορογραφίες. Έχω αρχίσει τα τελευταία χρόνια να δουλεύω αρκετά πάνω στο σύγχρονο χορό.

Τι σας αρέσει περισσότερο στην Ελλάδα; Έχω επισκεφθεί την Αθήνα αρκετές φορές, είτε για παραστάσεις είτε για διακοπές. Αυτό που μου αρέσει πολύ είναι το στοιχείο του αρχαίου πολιτισμού το οποίο υπάρχει διάχυτο παντού. Οι μικρές εκκλησίες που βρίσκονται σε κάθε σημείο της πόλης και φυσικά η θέα της Ακρόπολης από όπου και αν κοιτάξεις. Μου αρέσει πολύ επίσης η Πλάκα. Θεωρώ την Αθήνα μια πολύ ερωτική πόλη και απολαμβάνω κάθε επίσκεψή μου εδώ. ●

www.athensvoice.gr

Διαβάστε
όλη τη συνέντευξη
στο site

INFO

«Svetlana and her friends». Η Σ.Ζ. θα παρουσιάσει ένα πρόγραμμα κλασικού και μοντέρνου μπαλέτου έχοντας στο πλευρό της 8 ακόμη σούπερ σταρ χορευτές. 11, 12, 13/12, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 210 7282333, www.megaron.gr

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

→ agenda@athensvoice.gr

ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΜΙΟΣ

Η αναδρομική έκθεση με τίτλο «Ζωγραφική Απολογία» παρουσιάζει για πρώτη τα έργα που δημιούργησε τα τελευταία τέσσερα χρόνια, καθώς και μια επιλογή έργων που καλύπτουν όλη την πορεία του στη ζωγραφική και καταγράφουν τα θέματα που τον απασχόλησαν κατά καιρούς στις ατομικές του εκθέσεις. Επιμέλεια έκθεσης: Μαρία Ξανθάκου, Κωνσταντίνος Παπαχρίστου. 27/11 - 11/1, Μουσείο Μπενάκη, Κτήριο Πειραιώς, Πειραιώς 138

ART & THE CITY 5

Το City Link (Στοά Σπυρομήλιου) μεταμορφώνεται σ' ένα υπαίθριο εργαστήριο ζωγραφικής - και γκαλερί - καθώς 16 φοιτητές από 4 Σχολές Καλών Τεχνών (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Φλώρινα) φιλοτεχνούν μπροστά στα μάτια μας τα έργα τους (έως 28/11) τα οποία και θα εκτεθούν επί τόπου. «Πρώτη συνάντηση» είναι ο τίτλος της φετινής έκθεσης και την 1/12 ειδική κριτική επιτροπή αποτελούμενη από καθηγητές των Σχολών, εκπαιδευτικούς της PICAR και του Ομίλου Τράπεζας Πειραιώς, και την επιμελήτρια της έκθεσης (Ιρις Κρητικού), θα επιλέξει τρία έργα τα οποία θα βραβευθούν με χρηματικό έπαθλο. Περάστε μια βόλτα να γνωρίσετε τους νέους καλλιτέχνες από κοντά και να τους εμψυχώσετε. Το project γίνεται με τη χορηγία της Τράπεζας Πειραιώς.

MIRFESTIVAL

Εννέα διεθνή καλλιτεχνικά πρότζεκτ εμπλέκουν μια σχετικά μεγάλη ομάδα Αθηναίων πολιτών στην πραγματοποίησή τους, ενεργοποιούν καλλιτεχνικά ασυνήθιστους χώρους και βάζουν τους θεατές σε τροχιά συνειδητοποίησης. Ελληνικές παραστάσεις κάνουν την παγκόσμια πρεμιέρα τους, ομάδες από το εξωτερικό παρουσιάζουν έργα τους ζωντανά για πρώτη φορά στην πόλη σε αόρατα και ορατά σημεία της. 27/11 - 3/12 (διαβάστε το πρόγραμμα στο athensvoice.gr)

GRAVIDANZA

Το ιδιόρρυθμο Πλακιώτικο σπίτι του 19ου αιώνα με τα αρχαία θεμέλια ανοίγει τις πύλες με δύο εικαστικές-χορευτικές εγκαταστάσεις, GraviDanza I & GraviDanza II. Πρόκειται για την ιταλική λέξη για την Εγκυμοσύνη και εσωκλείει συμπτωματικά τη λέξη για το Χορό. Βασικό στοιχείο των δύο έργων είναι οι μεταμορφώσεις που προκύπτουν από την υπογράμμιση, τη μεγέθυνση και τον εμπλουτισμό της κίνησης που η διάδραση ανάμεσα στο σώμα και το ύφασμα παράγει. Χορογραφία/Σύλληψη: Αναστασία Λύρα. 29/11, 20.00, Μικροσκοπικό θέατρο, Δεξίππου 5 & Πλατεία Ταξιαρχών, Πλάκα, 6976 899269

ΣΟΥΠΕΡ ΓΥΛΚΟΣ ΠΕΡΓΑΜΟΝΤΟΣ

Η «Ha! Theatre Ensemble» μπλέκει την αισθητική των κόμικ με παραδοσιακά ελληνικά στοιχεία, ζωντανεύοντας χαρακτήρες που αφορούν στην καθημερινότητά μας. Μέσα από τη δυναμική του σωματικού θεάτρου (physical theatre), την πρωτότυπη μουσική και τους κωμικοτραγικούς χαρακτήρες, χτίζεται μια ιστορία για την ελπίδα και το θάρρος της αλλαγής. Σκην.: Μαριάννα Βαρβιάνη. Παίζουν: Θ. Κώνστας, Γ. Ρουστέμης κ.ά. Από 28/11, Olvio Theater, Ιερά Οδός 67 & Φαλαίσις 7, Βοτανικός, 210 3414118

ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ

Το αριστούργημα του Βιτσένζου Κορνάρου παρουσιάζει η παιδική σκηνή Ηλία Καρελλά με νέα σκηνοθετική και εικαστική ματιά και επιρροές από τον Ελ Γκρέκο και άλλους κορυφαίους δημιουργούς. Κούκλες και ηθοποιοί σε μια παράσταση όπου το σαντούρι της Αρετής Κετιμέ συναντά τη λύρα, το λαούτο, τη μαντούρα και άλλα παραδοσιακά όργανα ζωντανά επί σκηνής. Σκην.: Ηλ. Καρελλάς. Παίζουν: Αρ. Κετιμέ, Ζ. Κληματοάκη, Έκτ. Κυριάκου κ.ά. Κυρ. 11.30, Κάππα, Κυψέλης 2, 210 7777104 -124

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούνη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr

www.athensvoice.gr

ΤΙ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ:

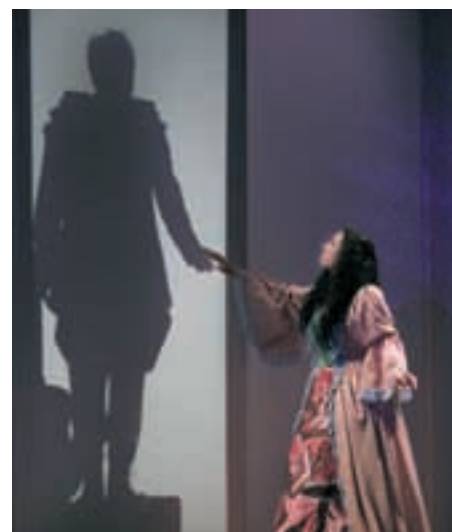
“210 Guide”, ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

Παύλος Σάμιος

«GraviDanza»

«Ερωτόκριτος»

Art & The City 5

ΕΡΡΙΚΟΣ Ο Ε' ΔΩΡΟ 5 ΔΙΠΛΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

73 χρόνια μετά τη μοναδική παρουσίασή του στην Ελλάδα, η ομάδα ΚαταγίTeater ανεβάζει ξανά το κλασικό έργο του Σέξπιρ, που περιγράφει τη σύγκρουση του Ερρίκου του Ε' με το γαλλικό παλάτι. Σκην.: Β.Ι. Παπάς. Παίζουν: Μ. Μανόνα, Ν. Παρασκευόπουλος, Ν. Τσάβεζ, Δ. Φούντα, Κ. Χολή. Θέατρο «Αβατον» (Ευπατρίδων 3, Γκάζι, 210 3412689, www.theatroavaton.gr), Σάβ. & Κυρ. (21.00), έως 21/12.

Η ATHENS VOICE εξασφάλισε για τους αναγνώστες της πέντε (5) διπλά εισιτήρια για την παράσταση στις 6/12. Στείλτε SMS: AVAV (κενό) 1 και το ονοματεπώνυμό σας στο 54121, μέχρι την Τρίτη 2/12, στις 10 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με sms και τα ονόματά τους θα βρίσκονται σε λίστα στο ταμείο του θεάτρου. Κάθε μήνυμα χρεώνεται €1,23 με ΦΠΑ.

ΠΡΕΜΙΕΡΑ

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΜΑΡΤΙΝΟ ΔΩΡΟ 15 ΔΙΠΛΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Μια μακάβρια γκροτέσκα αλληγορία, μια ελεγεία για την επιβίωση του ανθρώπου μέσα από την φυγή είναι το έργο του Θαλή Σταθόπουλου. Θέμα του το πώς βιώνεται η κρίση που περνάμε σαν χώρα, σαν άτομα, σαν ομάδα. Το τρένο για τον Άγιο Μαρτίνο κλείνει τις πόρτες του και ξεκινά, εγκλωβίζοντας μέσα του τέσσερις αγνώστους και όμως τόσο γνωστούς μεταξύ τους ανθρώπους, μπλέκοντάς τους σε ένα ανθρωποφάγο παιχνίδι. Σκην.: Δήμητρα Αράπογλου. Παίζουν: Στ. Κοσμιδής, Φ. Λούβαρη, Ινώ Μενεγάκη, Γ. Χατζηγιάννης. Κυρ. 20.15, Δευτ. & Τρ. 21.15

Η ATHENS VOICE εξασφάλισε για τους αναγνώστες της δεκαπέντε (15) διπλά εισιτήρια για την πρεμιέρα στις 7/12. Στείλτε SMS: AVAV (κενό) 2 και το ονοματεπώνυμό σας στο 54121, μέχρι την Τρίτη 2/12, στις 10 π.μ. Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με sms και τα ονόματά τους θα βρίσκονται σε λίστα στο ταμείο του θεάτρου (Αθηναίς, Καστοριάς 34-36, Βοτανικός, 210 3480080, www.athinais.com.gr). Κάθε μήνυμα χρεώνεται €1,23 με ΦΠΑ.

Τραγουδούν

Γιάννης Κότσιρας
Γιώτα Νέγκα
Ανδριάννα Μπάμπαλη
Χάρης Ανδριανός
Άγγελος Παπαδημητρίου

ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

**Κώστας
Γιαννίδης**
«Να γιατί ακόμα σ' αγαπώ»

Παρουσίαση Άγγελος Παπαδημητρίου
Καλλιτεχνική επιμέλεια - Ενόρχηστρώσεις Δαυίδ Νοχμιάς

3 & 4.12.2014

Εισιτήρια από 7,50€

210 72 82 333 | megaron.gr
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

VARIOUS ARTISTS Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

1.220 Βαθμοί Φαρενάιτ

Δεν την γλίτωσε μόνο το χρυσόψαρο... Όταν έφτασα στην Α.Υ. λίγο μετά τη φωτιά και είδα τα πρόσωπα των φίλων μου όπως εύχεσαι να μην είναι ποτέ τα πρόσωπα των ανθρώπων, με περίμεναν μαρτυροκαπνισμένα και μερικά cd που γλίτωσαν. Καθώς τα ακούω μυρίζουν ακόμα θάνατο αλλά εμπεριέχουν ζωή. Φωτίζουν το σκοτάδι της καταστροφής. Σκέφτομαι αμέσως το βιβλίο του Ρέι Μπράντμπερι «*Fahrenheit 451*» που ο Τρυφό έκανε ταινία το 1966. Στους 451 βαθμούς Φαρενάιτ το χαρτί αναφλέγεται και στο βιβλίο η εξουσία καίει τα βιβλία που είναι είδος απαγορευμένο. Οι εμπρηστές μπαίνουν στα σπίτια, καίνε βιβλιοθήκες και κάποιιοι για να αντισταθούν αποφασίζουν να απομνημονεύσουν το περιεχόμενό τους. Οκ, σκέφτομαι, καμιά 100στή δισκάκια τα ξέρω απ' έξω κι ανακατωτά... Ψάχνω να βρω το σημείο τήξης του αλουμινίου: 1.220 βαθμοί Φαρενάιτ, αλλά τα cd τη γλίτωσαν. Όπως είχε πει και ο Μπράντμπερι: «*Δεν προσπαθώ να περιγράψω το μέλλον αλλά να το αποφύγω*». Αυτό το μέλλον που προσπαθούσε να ξερκίσει είναι ήδη εδώ.

Επιστρέφω και διασχίζω τη χώρα της ανυποληψίας. Όλες οι μετρήσεις λένε πως οι άνθρωποι δεν εμπιστεύονται τους πολιτικούς, δεν εμπιστεύονται τους δημοσιογράφους, δεν εμπιστεύονται το μέλλον και πρωθυπουργός μας είναι ο «κανένας». Το καπάκι από τους υπονόμους του ποδοσφαίρου έχει ανοίξει, η δυσσομία έχει απλωθεί παντού. Έχουμε γίνει ο περίγελος του κόσμου, κανείς δεν θέλει να είναι σαν και μας, κανείς δεν θέλει να μας κάνει παρέα. Περιμένουμε από τις ανασκαφές να μας δώσουν λίγη εθνική υπερηφάνεια. Οι άσπονδοι φίλοι μας αναρωτιούνται αν αυτοί που έμειναν εδώ τότε έχουν κάποια σχέση με όσους μένουμε τώρα. Σε έναν κόσμο που αλλάζει γρηγορότερα απ' ό,τι καταστρέφεται από την κλιματική αλλαγή, με το κεφάλι στην άμμο παίζουμε το παιχνίδι «180-120». Είμαστε η κωμικοτραγική εκδοχή του «γαλατικού χωριού», μόνο που δεν υπάρχει μαγικό φίλτρο και οι δικοί μας Οβελίξ δεν έπεσαν μέσα στη μαρμίτα όταν ήταν μικροί. Έπεσαν μέσα στα σκατά... Σε αυτά τα cd καταφεύγω για να βρω παρηγοριά. Σε αυτά που οι δημιουργοί τους δούλεψαν νύχτες για να τα τελειώσουν, δούλεψαν Σαββατοκύριακα, δούλεψαν χωρίς πολλές προσδοκίες μίας ανταμοιβής και δεν ανήκουν σε αυτές τις κατηγορίες που τις καθορίζει η ανυποληψία. Άσε που δεν κινδυνεύω να με κάψουν, αν δεν τους αρέσουν αυτά που γράφω για τον κόπο τους.

»Ο κιθαρίστας Μπάμπης Παπαδό-

πουλος δικαιώνει απολύτως τον τίτλο του καινούργιου του δίσκου: «*Μέσα στον πόνο είν' η χαρά, μέσ' στη χαρά είναι ο πόνος*». Ένα πολυδιάστατο μουσικό ταξίδι που πατάει στην Ελλάδα και κοιτάζει τον κόσμο με ένα πολύχρωμο καλειδοσκόπιο συναρπαστικής πλοκής.

Μία θαυμάσια άσκηση ύφους με τη βοήθεια εξαιρετικών μουσικών που κάνουν αυτό το ινστρουμένταλ άλμπουμ ένα αποκομμένο αισθητικής αξιοπρέπειας. » **Οι My Drunken Haze** με το πρώτο τους άλμπουμ (με τίτλο το όνομά τους) μας διακτινίζουν με ευκολία στις πιο ευχάριστες στιγμές του garage και της ψυχεδέλειας της δεκαετίας του '60 αλλά όχι με vintage διάθεση, καθώς δημιουργούν ένα δίσκο σύγχρονο, με δυνατές μελωδίες, κεντρική στιχουργική ιδέα, θαυμάσια φωνητικά και διεθνή υπόσταση. » **Η Λένα Πλάτωνος** βρίσκεται σε εξαιρετική φόρμα και ξέρει πώς να δημιουργεί ένα γοητευτικό σύμπαν όπου η παιδική αθωότητα και το σκότος των ενήλικων κάνουν παρέα. Τα ποιήματα του Πύργου Χρονά είναι το κατάλληλο υλικό και ο «Ιερός πόνος» ακούγεται μονορούφι. » **Όσο για την επιστροφή** των Σigmatropic και του Άκη Μπογιατζή με το «*Dead/Computer/Blues*» είναι πραγματικά το άλμπουμ της ωριμότητας, που φέρει όλη τη μουσική κουλτούρα της ροκ ιστορίας και το αδιαφιλοκίητο ταλέντο του δημιουργού του. Τέσσερα θαυμάσια άλμπουμ που προέρχονται από αυτή την περιοχική της χώρας όπου η έρμηος δεν έχει φτάσει και ακόμη φυτρώνει χορτάρι.

→ makismilatos@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

RAPHAEL GUALAZZI

Η φαντασία στα ιταλικά

Ο 30χρονος Ιταλός που συστήθηκε με το «*Reality and Fantasy*», αναμειγνύοντας την jazz και τη soul με την παραδοσιακή ιταλική pop, έρχεται στην Αθήνα για την Get Up, Stand Up Friday του Pepper 96.6. Λίγο πριν την άφιξή του μας δίνει το σήμα του.

Ποια είναι η ιστορία πίσω από τη δημιουργία του πιο γνωστού κομματιού σου «Reality and Fantasy»; Η μουσική πάντα ζει ανάμεσα σε αυτά τα δύο. Εκεί άλλωστε βρήκα την έμπνευση για τη σύνθεση του άλμπουμ. Κάπου ανάμεσα στην πραγματικότητα των ταξιδιών και τη φαντασία των ονείρων.

Περίμενες την επιτυχία του όταν το πρωτοέγραψες; Πραγματικά δεν ξέρω τι σημαίνει επιτυχία. Αυτό που με κάνει χαρούμενο πάντα είναι να παίζω τη μουσική μου μπροστά στο κοινό. Όταν οι συναυλίες πολλαπλασιάστηκαν και το κοινό μεγάλωνε ένιωσα ακόμη πιο ευτυχής. Αυτό είναι όλο.

Πώς προέκυψε το ρεμίζ από τον Gilles Peterson; Του άρεσε πολύ το τραγούδι στην αυθεντική του μορφή και δούλεψε πάνω σε αυτό, δημιουργώντας ένα καταπληκτικό ρεμίζ.

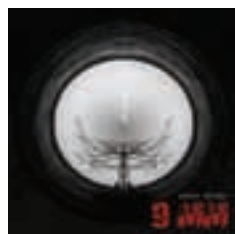
Ποια είναι η σχέση σου με την παραδοσιακή μουσική της Ιταλίας; Μου αρέσει πολύ. Από τον Caruso ως τη Mina, από τον Carosone ως τους Buscaglione και Natalino Otto. Θεωρώ επικές κάποιες από τις μελωδίες τους.

Είσαι ικανοποιημένος από το «ευτυχισμένο σου λάθος»; Φυσικά. Είναι το παιδί μου. Και συνεχίζει να εξελίσσεται μέσα από την περιοδεία μου στον κόσμο. Μπορώ να πω ότι είμαι περήφανος για αυτό.

Τι ετοιμάζεις για την Αθήνα; Είναι ένα σόλο ρεσιτάλ με piano-vox και τραγούδια από το Happy Mistake, μερικές ενδιαφέρουσες διασκευές και φυσικά το «*Reality and Fantasy*».

Gazarte, Βουτάδων 32-34, Γκάζι, Εναρξη 22.00. Είσοδος από €15 ως €36. Προώθηση: Gazarte, Public, Ιανός, Παπασωτηρίου, Seven Spots, Reload Stores και τηλεφωνικά στο 11876, www.gazarte.gr | www.public.gr | www.viva.gr. Στις 29/11. After show party με τους παραγωγούς του Pepper 96.6

ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΑΡΦΙΤΣΑ ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ «ΑΥΓΗ»

Το μουσικό ένθετο της «Αυγής» «*Κόκκινη Καρφίτσα*» κυκλοφορεί το τελευταίο Σάββατο κάθε μήνα εστιάζοντας στα κρυμμένα μυστικά της εγχώριας μουσικής σκηνής. Με τίτλο από στίχο της Λένας Πλάτωνος φιλοξενεί κείμενα εκλεκτών αρθρογράφων, με χρόνια παρουσίας στο χώρο. Ταυτόχρονα λειτουργεί σαν εταιρεία παραγωγής, προσφέροντας κάθε φορά ένα ακυκλοφόρητο

CD Έλληνα καλλιτέχνη. Με την «Αυγή» έχουν ήδη κυκλοφορήσει τα άλμπουμ «*Σαμάς*» των Τρίο Τεκκέ, «*Μολύβια Κομάντος*» της Νεφέλης Λιούτα και η πρώτη ομώνυμη δουλειά των Κάτω Από Το Δέντρο. Με το επερχόμενο τεύχος, πέρα από τις συνεντεύξεις με τους Θάνο Μικρούτσικο, Mohammad, 9MM, την πλούσια θεματολογία και την εκτεταμένη δισκοπαρουσίαση, το περιοδικό προσφέρει το νέο CD του ροκ συγκροτήματος 9MM με τίτλο **Μαύρο Ποτάμι** (φωτό). Η επόμενη «Κόκκινη Καρφίτσα» κυκλοφορεί με την «Αυγή», το Σάββατο 29 Νοεμβρίου.

«Έχω ζήσει μια γελοία ζωή. Και δεν ξέρω τι να κάνω για να την αλλάξω»
 Η Μαρία της Αγγλικής Παπούλια λέει αυτά που κανείς δεν τολμά στην «Έκρηξη»

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
 ** ΜΕΤΡΙΑ
 *** ΚΑΛΗ
 **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
 ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

← A Blast

critic's CHOICE

Η έκρηξη ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σύλλας Τζουμέρκας
 ΠΑΙΖΟΥΝ: Αγγελική Παπούλια, Βασίλης Δογάνης, Θέμις Μπαζάκας

Μια συνηθισμένη γυναίκα, μπτέρα κι ερωτευμένη σύζυγος, θα φτάσει στα άκρα

από τις συνθήκες της ζωής της, θα κάνει μια απεγνωσμένη πράξη, θα φτάσει στο σημείο της έκρηξης.

Η δεύτερη μεγάλη μήκους του Σύλλας Τζουμέρκας είναι μια συγγενής εμπειρία με τη «Χώρα προέλευσης» που μας τον

σύστησε ως έναν από τους πιο δυναμικούς σκηνοθέτες του σημερινού ελληνικού σινεμά. Η «Έκρηξη» έχει όλη την ένταση και την αμεσότητα που περιμένεις από ένα σινεμά βαθιά, ουσιαστικά και τολμηρά πολιτικό σε μια χώρα σαν την Ελλάδα του σήμερα και μαζί την α-

ξιοθαύμαστα ιδιότυπη ικανότητα του Τζουμέρκας να πατά γερά πάνω σε μια αφηγηματική παράδοση ενός κλασικού σινεμά αποδομώντας την ταυτόχρονα. Το φιλμ μοιάζει από τα πρώτα κι όλας πλάνα με ένα συμπιεσμένο ελατήριο που ζητά εκτόνωση, αναπνέει με μια υπόγεια ένταση που σε σφίγγει σχεδόν στο λαιμό. Όχι με τρόπο «τεχνικό» μα με την απόλυτα κατανοητή πραγματικότητα μιας ηρωίδας που βουλιάζει στα προβλήματα των άλλων: της οικογένειάς της, της εφορίας, της χώρας της, ολόκληρης της ζωής της. Η Αγγελική Παπούλια δίνει εδώ ίσως την καλύτερη ερμηνεία μιας σπουδαίας καριέρας και δίπλα της όλοι οι ηθοποιοί σπίνουν μέσα από την εξαιρετική δουλειά τους μια πινακοθήκη ρόλων επώδυνα αναγνωρίσιμων. Ο Τζουμέρκας ενορχηστρώνει το όλον σε μια ταινία που χτίζεται σαν θρίλερ: ερωτικό, προσωπικό, κοινωνικό, ψυχολογικό, μα που πάνω απ' όλα μοιάζει να είναι υπαρξιακό. Μια διερώτηση για το πώς συνεχίζεις να υπάρχουνες σ' έναν κόσμο που σε τραβά από το πόδι σε μια μίζερη άβυσσο απάθειας και συνηθισμένης. Μια παραβολή για πράγματα που θα αναγνωρίσετε, ειπωμένη με τρόπο συναρπαστικό. Μια ταινία που μοιάζει να «συνεχίζεται κι εκτός της οθόνης» και την αλήθεια της οποίας οφείλουμε όχι μόνο να δούμε, μα να την κοιτάξουμε επιτέλους θαρραλέα στα μάτια.

Τα θαύματα (LE MERAVIGLIE) ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλίτσε Ρορβάχερ
 ΠΑΙΖΟΥΝ: Άλμπα Ρορβάχερ, Αλεξάντρα Λούινγκου, Μόνικα Μπελούτσι

Ένα κορίτσι που μεγαλώνει στην ιταλική επαρχία θα δει τη ζωή της να αλλάζει ένα καλοκαίρι που ο πατέρας της θα πρέπει να βελτιώσει το μελισσοκομικό του εργαστήριο για να συνεχίσει να λειτουργεί και η ίδια θα θέλει όσο τίποτα άλλο να λάβει μέρος σε ένα reality.

Η πρώτη ταινία της Αλίτσε Ρορβάχερ «Corpo Celeste» ήταν ένα μείγμα μαγικού ρεαλισμού, λαϊκού παραμυθιού, μυθοπλασίας και ντοκιμαντέρ, ένα ιδιότυπο δείγμα κινηματογραφικού υβριδίου που εντυπωσίασε στα φεστιβάλ του πλανήτη. Η δεύτερη μεγάλη μήκους, που βρέθηκε τον περασμένο Μάιο στο διαγωνιστικό των Καννών, κινείται σε ένα ανάλογο κλίμα, αλλά βρίσκεται πολύ πιο κοντά σε μια παραδοσιακή μυθοπλασία δίχως όμως να χάνει την ιδιότυπη μαγεία της. Οι ήρωες μιας οικογένειας που ζει στη δική της αρμονία με τη φύση και κυρίως η έφηβη ηρωίδα γίνονται στα χέρια της ιδανικοί ξεναγοί μας σε μια παραβολή για τη χαμένη ισορροπία ανάμεσα στον τρόπο που ζούμε και σε αυτόν που θα έπρεπε να ζούμε, αλλά και για το πώς το όνειρο επιβιώνει σε μια καθημερινότητα που γίνεται όλο και πιο σκληρή και κυνική.

Samba **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ερίκ Τολεντανό, Ολιβιέ Νακάς
 ΠΑΙΖΟΥΝ: Ομάρ Σι, Σαρλότ Γκενσμπούργκ, Ταχάρ Ραχίμ

Μια επιχειρηματίας που μετά από burn out δουλεύει σαν εθελόντρια σε ένα κέντρο μεταναστών, γνωρίζει έναν άντρα από την Σενεγάλη, ο οποίος μετά από δέκα χρόνια στην Γαλλία κινδυνεύει να απελαθεί.

Οι Ερίκ Τολεντανό κι Ολιβιέ Νακάς είναι υπεύθυνοι για την τεράστια επιτυχία των «Αθικτων» πριν από δύο χρόνια και τώρα δοκιμάζουν να την επαναλάβουν έχοντας ξανά τον Ομάρ Σι στον πρωταγωνιστικό ρόλο και αγγίζοντας ένα ευαίσθητο θέμα από την πιο «αστεία» ή τρυφερή πλευρά του. Εδώ θίγουν το μεταναστευτικό, αλλά και την κουλτούρα της επιτυχίας που μαστίζει τα στελέχη των επιχειρήσεων στο δυτικό κόσμο. Η συνύπαρξη των δύο μοιάζει μάλλον βεβιασμένη και παρά τις προσπάθειες του σεναρίου να τις ενώσει σε ένα διστακτικό ρομάντζο μεταξύ της Γκένσμποργκ και του Σι, δεν πετυχαίνει σ' αλήθεια. Το ίδιο ισχύει και με την απόπειρά του να κοιτάξει με ελαφρότητα κάτι τόσο σοβαρό όσο η παράνομη μετανάστευση και η κατάσταση των μεταναστών στη Γαλλία. Παρά τις κάποιες γοητευτικές στιγμές, τις καλές ερμηνείες και μερικές όντως αστείες σκηνές, το φιλμ μοιάζει αμύηνο ειδικά στον τρόπο με τον οποίο κλείνει τη μάλλον αδιέξοδη ιστορία του.

ΑΚΟΜΗ

>>> Μια παρέα αποφασίζει να επικοινωνήσει με το πνεύμα της φίλης τους που αυτοκτόνησε μέσω ενός πίνακα Ουίτζα, με τραγικά αποτελέσματα στο «Ουίτζα: Πίνακας πνευμάτων» (Ouija) του Στάιλς Γουάιτ, ένα θρίλερ που δεν πάει βήμα πέρα από τα αναμενόμενα. >>> Οι πιγκουίνοι της ταινίας κινουμένων σχεδίων «Μαδαγασκάρη» αποκτούν τη δική τους ταινία, μια... κατασκοπική περιπέτεια που ακούει στον τίτλο «Οι πιγκουίνοι της Μαδαγασκάρης» (The Penguins of Madagascar) σκηνοθετημένη από τους Ερίκ Νταρνέλ και Σάιμον Τζ. Σμιθ. >>> Στο «Αφεντικά για σκότωμα 2» (Horrible Bosses 2) του Σον Αντερς, οι τρεις ταλαίπωροι υπάλληλοι της πρώτης ταινίας αποφασίζουν να ανοίξουν τη δική τους επιχείρηση και να γίνουν επιτέλους αφεντικά των εαυτών τους. >>> Ένας Έλληνας δικηγόρος ηγείται μιας προσπάθειας για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα στον «Πρόμαχο» ½ των Κέρτε και Τζον Βόρχες, κάτι ανάμεσα σε διαφημιστικό μεγάλης διάρκειας και ταινία «προπαγάνδας» που δυστυχώς προκαλεί μάλλον το γέλιο με το στόμφο και το εξωφρενικά πομπώδες ύφος της. >>> Ένας λαστής αναγκάζει έναν πρώην οδηγό αγώνων να γίνει οδηγός διαφυγής του μετά από μια ληστεία στο «Drive Hard» ½ του Μπράιαν Τρένσαρντ Σμιθ, που θυμίζει βιντεοταινία ή τηλεοπτική σειρά του '80. >>> Το ντοκιμαντέρ του Νίκου Βεντούρα «Παλικάρη: Ο Λούης Τίκας και η σφαγή του Λάντλοου» αφηγείται την ιστορία της δολοφονίας του Έλληνα μετανάστη και συνδικαλιστή Λούη Τίκα το 1914, μία από τις κομβικές στιγμές του αμερικανικού εργατικού κινήματος. >>> Με αφετηρία το μύθο της Ηλέκτρας, η «Electra» του Πέτρου Σεβαστίκογλου είναι η αυτοσχεδιαστική απόπειρα καταγραφής της ταυτότητας μιας γυναίκας που ταξιδεύει από την Αφρική στην Ευρώπη μα που στην πραγματικότητα είναι ξένη παντού. Από τη Δευτέρα 1η Δεκεμβρίου σε ειδικές προβολές στην Ταινιοθήκη της Ελλάδας.

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

NEA SMART FORTWO & FORFOUR

Νέα εποχή για το αυτοκίνητο - ορόσημο

Κυκλοφορούν πλέον και στην Ελλάδα τα νέα smart fortwo και forfour. Το smart fortwo είναι πλέον στην 3η γενιά του και προσφέρει περισσότερα από ποτέ. Νέα συστήματα ασφαλείας και περισσότερους χώρους για επιβάτες και αποσκευές, σχεδόν στο ίδιο «πακέτο» διαστάσεων και με περισσότερες αισθητικές επιλογές (συνολικά 40) από κάθε άλλη φορά. Και πλέον δεν είναι μόνο του. Στην γκάμα των smart προστίθεται και τετράθυρη έκδοση, με την ίδια κορυφαία ποιότητα και ασφάλεια. Είναι ένα γνήσιο smart με τέσσερις πόρτες και αντίστοιχα πολλές επιλογές σε διάκοσμο και χρώματα. Και στα δύο ο νέος κινητήρας κάνει τη διαφορά, χάρη στη δύναμη και τη χαμηλή κατανάλωση. Δείτε περισσότερα στο www2.smart.com/gr/el/index.html

ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

elements of style

SHOPPING / SOUL / BODY / MIND / MARKET

SWATCH

Από τη συλλογή High-Lands Mix, όπου τα μοτίβα αντλούν έμπνευση από τη γοητεία της οφθαλμαπάτης. Π.Α.Τ. €60 (αριστερά), €112 (δεξιά).

NIKE

Το νέο Air Max Lunar1 BR, από τη συλλογή Breathe, είναι ενισχυμένο με αφρό Lunarlon, την απόλυτη τεχνολογία της Nike, που προσφέρει ανάλαφρη αντικραδαμική προστασία και ενισχύει την άνεση, την ευκαμψία και την υποστήριξη του ποδιού.

THE NOISE FIGURES

Οι The Noise Figures επιστρέφουν από την ευρωπαϊκή τους περιοδεία με ένα μοναδικό live και την κυκλοφορία του νέου τους single Run/When Everybody's Gone σε βινύλιο 45 στρωφών. Οι πόρτες ανοίγουν στις 20.00 με το Create your Own Converse και custom made δημιουργίες για όσους φορούν All Stars. Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3-5), 28/11.

FOX LIFE

Το δικηγορικό θρίλερ «How To Get Away With Murder», της Shonda Rhimes, κάνει πρεμιέρα στο FOX Life, την Πέμπτη 4 Δεκεμβρίου (21.50). Πρωταγωνιστές της σειράς μια ομάδα πανέξυπνων και φιλόδοξων φοιτητών νομικής και η μυστηριώδης δικηγόρος και καθηγήτρια εγκληματολογίας Annalise Keating (Viola Davis). Το FOX Life είναι διαθέσιμο μέσω NOVA, OTE TV και Cyta Hellas.

ΧΡΥΣΟΣ ΣΕ ΕΥΡΩ

Κόσμημα από την ιταλική σειρά Πλέγματα σε ασήμι 925' και ημιπολύτιμες πέτρες (€69). Η σειρά διαθέτει και βραχιόλια Oro in euro hellas. Συγγρού 37, 210 9228553 / Κηφισίας 26, 210 7706155 / Πατησίων 113, 210 8820780

ΣΕ ΕΙΔΑ...

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ

11/11. Τα πράσινα μάτια σου με βύθισαν στον παράδεισο και το χαμόγελό σου είναι το ναρκωτικό μου... την έχω πατήσει μαζί σου τρελά.

ΛΕΩΦ. ΠΑΠΑΓΟΥ

Γύρω στις 8 το απόγευμα στις 21/11 την ανέβαινες...

ΜΕΤΡΟ ΣΥΓΓΡΟΥ-ΦΙΣ

Παρασκευή 21/11 βράδυ, μου ζήτησες οδηγίες για Νεραντζιώτισσα. Ευγενικός και πανέμορφος. Για να στέλνω εδώ, καταλαβαίνεις...

ΜΕΤΡΟ

21/11 από Άλιμο, κατέβηκα Νέο Κόσμο. Σκούρα μαλλιά και κραγιόν. Καθόσουν απέναντί μου και κοιτάζομασταν συνέχεια fgalanhs@gmail.com

ΜΕΤΡΟ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

13/11, 19.55. Κατέβηκες στον Άλιμο, φορούσες μπλε κοστούμι και καφέ παπούτσια, είχες μπλε μάτια. Ήμουν με τη φίλη μου...

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

19/11, 19.50, πήρες μετρό για Δουκ. Πλακεντίας, μελαχρινή, μαύρο παλτό, με απίστευτα μάτια και στην αγκαλιά σου φρωτοτυπημένα βιβλία. Κατέβηκα Ευαγγελισμό. 6979 274999

ΜΕΤΡΟ

Συντάγματος 19/11. Στην αρχή νόμιζα ότι το βλέμμα σου ήταν τυχαίο, μετά όμως με το χαμόγελό σου κατάλαβα ότι θα 'θελα να σε γνωρίσω. Είμαι ο μελαχρινός με την γκρι φόρμα. spyro210@hotmail.com

251 ΓΝΑ

12/11, ζήτησες αναπτήρα έξω απ' τα επειγόντα. Φορούσες καφέ παντελόνι, είμαι η κοπέλα με τη ροζ μπλουζά. delliria@hotmail.com

CARGO

Με τρέλανε το βλέμμα σου γοητευτικές μπάρμαν στο Cargo. Αν με πρόσεξες και θέλεις να γνωριστούμε, στείλε εδώ. Δευτέρα βράδυ, η καστανή με τα κοντά μαλλιά.

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Πρόπερι πήρα 2 κιλά από τις επισκέψεις μου στο Φρογο και φέτος έπαθα υπερβηπαίνωση από τους χυμούς του loving family. Δεν σε βλέπω όμως πια...

Αν δεν δοκιμάσεις δεν θα μάθεις ποτέ αν μου ατζίζεις K.

Επίσης δεν είναι καθόλου ανάγκη ο υπέροχος άντρας που εννοώ να έχει γένια, εκείνος είχε συγκεκριμένο λόγο, εκτός που του ταίριαζαν και πάρα πολύ... 6945 313177

Παρακαλώ να μην απαντούν γκέι στα μηνύματά μου περί του γενειοφόρου στα προηγούμενα τεύχη. Γιατί εγώ είμαι γυναίκα με τα όλα μου! 6945 313177

Ακόμα σε θυμάμαι. 19/4 Άγιος Ανδρέας Πάτρα...

Αν θέλεις πραγματικά να μάθεις, στείλε κάτι συγκεκριμένο, κάτι χειροποίητο. Γιατί από μεγάλα λόγια χορτάσαμε...

Θανάση, αν είσαι εσύ, είσαι πολύ όμορφος, αλλά να είσαι πιστός στην κοπέλα σου.

Γιώργο, αν είσαι αυτός που είπε ότι ο ζητιάνος έχει πολυκατοικία, είσαι πολύ ωραίο παιδί αλλά δεν σε εμπιστεύομαι.

Μαρίνα, θα περιμένω το όχι σου να γίνει έλα και μη φύγεις... T

Εσύ που μου έκλεψες το κινητό στο 051, του σου και τοίχο-τοίχο.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. «Μια Θέση στην Καρδιά σου». Μια εκπομπή του ΠΙΡΡΟΥ ΠΑΠΠΑ με θέμα Συμβίωση-Γάμος-Οικογένεια-Εκδηλώσεις Γνωριμιών. Συνεργασία επαρχια-εξωτερικό-γονείς. Επικοινωνία κάθε Κυριακή στο EXTRA στις 8.30-9.30 μ.μ., και κάθε Σάββατο στο AB 12.30-1.30. Πληροφορίες: 210 3623.294-295, www.pappas.gr, www.g.papas.gr

Αβαντάζ. Γιατρός 40χρονος γλωσσομαθής, διορισμένος, με μεγάλα περιουσιακά στοιχεία, εισοδήματα €4.000, extra από ενοίκια και διαμερίσματα, Ι.Χ., καλής και ευκατάστατης οικογένειας της Θεσσαλονίκης, εμφρανίσμος, μετρίου αναστήματος, ζητά νέα από 28 έως 36 χρόνων ελεύθερη, καλλιφερμένη, για δημιουργία ευτυχισμένης οικογένειας. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, καθημερινά 9:00-21:00, Σάββατο 10:00-14:00, www.pappas.gr

Ημιδιαμονή από **19€**

HOTEL LACOBA

Ταγμ. Πλέσσα 19-21-25 • Καλλιθέα • 210 94.07.755

Εχω ένα όνειρο στο κουτί.

Αυτά τα Χριστούγεννα το δώρο σου το κάνει η Χρυσός σε Ευρώ!

ΕΚΤΙΜΑΤΑΙ Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΟΥ ΕΩΣ 80€ ΕΠΙΠΛΕΟΝ

Ανταλλάσσοντας τουλάχιστον 20 γραμμάρια από τον πολύ σου χρυσό, μπαράκις να πάρεις, σχετικά με την κανονική τιμή, 30 ΕΥΡΩ περισσότερο σε μετρητά ή 80 ΕΥΡΩ για αγορά νέου κοσμήματος.

ΧΡΥΣΟΣ σε ΕΥΡΩ
Oro in Euro HELLAS

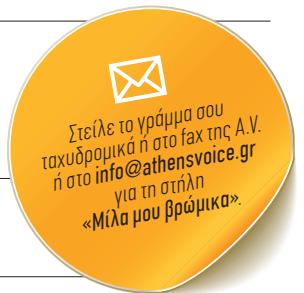
Η προσφορά ισχύει από 20/11 έως 20/12/2014. Δεν προστίθεται σε άλλες ισχύουσες προσφορές. Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στο προσωπικό του καταστήματος.

Όνειρα που γίνονται πραγματικότητα.
Κοσμηματοπωλείο · Εργαστήριο Χρυσοσκίας · Αγορά Χρυσού

Τα καταστήματά μας: Λεωφ. Συγγρού 37, Αθήνα τηλ. 210 9228553
Λεωφ. Κηφισίας 26, Αθήνα τηλ. 210 7706155
Πατησίων 113, Αθήνα τηλ. 210 8820780

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Μυρτώ, φοβάμαι! Είμαι 20 ετών κι όσο μεγαλώνω αισθάνομαι ότι αλλάζω... Μέχρι τώρα δεν είχα ποτέ δεσμό με άτομο του αντίθετου φύλου, ούτε καν φιλικό (πόσο μάλλον ερωτικό), κυρίως λόγω ανασφάλειας ότι ο ενδεχόμενος σύντροφός μου θα προδώσει την εμπιστοσύνη μου. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι πλέον δεν εμπιστεύομαι ούτε τις φίλες μου! Τις προάλλες εξομολογήθηκα στην ξαδέρφη μου κάτι τρομερό: ότι εκτός από την οικογένειά μου δεν αγαπώ κανέναν, ούτε την πιο επιστήθια φίλη μου! Αν και στο παρελθόν το δόσιμό μου στους άλλους με πλήγωσε, η πρόσφατη συναισθηματική μου αγκύλωση με τρομάζει... Κι αν η ασθένειά μου εξελιχθεί σε μόνιμη αναπηρία; Κι αν δεν ξαναδώ ποτέ την ουσία; Κι αν είμαι καταδικασμένη να βλέπω στο εξής τον κόσμο μόνο με τα μάτια κι όχι με την ψυχή;

Πού να δημιουργήθηκε άραγε η ανασφάλεια ότι ο ενδεχόμενος σύντροφός σας (αλλά και όλος ο άλλος κόσμος) θα προδώσει την εμπιστοσύνη σας; Και τι αμετάκλητο θα συμβεί αν προδώσει κάποιος την εμπιστοσύνη σας; Και τέλος πάντων τι διαφορετικό έχετε εσείς απ' όλους εμάς τους προδότες-προδομένους του πλανήτη για να μην προδοθείτε ούτε μια φορά σ' αυτή τη ζωή;

Αγαπητή Μυρτώ... και εκεί που πιστεύεις ότι έχεις γνωρίσει τον πιο ψυχαναγκαστικό παπάρα και ότι έχεις δει πολλά ώστε να αντέξεις τα χάλια του επόμενου, έρχεται εκείνη η ώρα που σου έρχονται όλα τούμπα πλάκα και πρέπει να κάτσεις να νταντέψεις άλλον έναν παρτάκια που σε φλομώνει με τις γνωστές παπάτζες, «σε θέλω αλλά δεν μπορώ να αφήσω και την άλλη την περικοκλάδα την κακομοίρα που είμαι τόσο καιρό μαζί της γιατί θα πληγωθούμε όλοι μαζί...» και αναρωτιέμαι λοιπόν και εγώ με τη σειρά μου... Να σου ριξω, φίλτατε, δέκα φάσκελα και να γυρίσω στον πρώην (ο οποίος κάνει guest, όποτε θυμάται χαιρετάει, αλλά απαλλάσσεται λόγω πρώτου εφηβικού έρωτος), αλλά να μου πεις και αυτός τα ίδια σκατά ήταν (που πανάθεμα την ώρα που τον γνώρισα σε εκείνο το κωλομάγαζο), ή να κάτσω να υπομείνω τις γνωστές παπάρες ενώ το έργο το έχω ξαναδεί πιο πολλές φορές και από το Κωνσταντίνου και Ελένης... Και έχω να προσθέσω τούτο... για κάτι τέτοια φυντάνια ο άμοιρος πατέρας φταιει που ΔΕΝ τραβήχτηκε και εννιά μήνες μετά καμάρωνε τα μούτρα σας... κατά τ' άλλα η ζωή μου σκόρος...

© KATERINA MANOLESSOU www.iamonejeet.com

Στο μέλλον, αδελφές μου, στο μέλλον...

Για καιρό μονή μου (μέχρι πριν λίγους μήνες), ευκόμουν όσο τίποτε άλλο να ζήσω έναν αληθινό και δυνατό έρωτα. Απογοητευμένη από την πρώτη απόπειρα σχέσης μου και από έρωτες χωρίς ανταπόκριση, κάποια στιγμή είπα να πάψω να ψάχνω τον ιδανικό άντρα και να δώσω μια ευκαιρία σ' αυτόν που θα με αγαπήσει για αυτό που είμαι. Έτσι, πριν λίγους μήνες τα έφτιαξα με τον Κ. Με κυνήγησε απ' την πρώτη στιγμή και επέμεινε, παρά τα όσα άκυρα του είχα δώσει. Διαφέρουμε σε πολλά, όμως έχει αλλάξει αρκετές από τις συνήθειές του για χάρη μου. Ωριμος, περιποιητικός, σε κάνει δίπλα του να νιώθεις σιγουριά και ασφάλεια. Ωστόσο είναι φορές που δεν νιώθω ιδιαίτερα ικανοποιημένη μαζί του.

Λίγο καιρό πριν, βγαίνοντας για ποτό, γνώρισα κάποιον άλλον, που δεν πτοήθηκε από το ότι έχω σχέση και ήθελε να με ξαναδεί. Βγήκαμε για καφέ και από τη πρώτη στιγμή ήταν τόσο τρυφερός μαζί μου, κάτι που με τράβηξε σε εκείνον και δέχτηκα να ξαναβρεθούμε. Όσο πιο πολύ μιλούσαμε ανακάλυπτα ένα παιδί γλυκό, αστείο, γεμάτο αισιοδοξία και τρέλα. Μέχρι που άρχισε να γίνεται πιο διαχυτικός και επίμονος, για κάτι που εγώ (καθώς σκεφτόμουν τι κάνω στο φίλο μου), μόνο να το ευχαριστηθώ δεν μπορούσα. Από τότε και μετά κάθηκε, λέγοντάς μου πως «αν δεν νιώθω ελεύθερη όταν βρισκόμαστε είναι δύσκολο». Και εγώ πίστευα πως δεν θα τον ξαναδώ μέχρι προχθές, που απάντησε θετικά στο μήνυμά μου. Κάτι όμως με κρατάει! Γιατί μπορεί με το φίλο μου να μην είμαι τρελά ερωτευμένη, αλλά τον αγαπάω και δεν θέλω να τον κοροϊδέσω (ακόμα κι αν χωρίσω). Από την άλλη, ο άλλος ξυπνάει τον ενθουσιασμό μέσα μου. Αν όμως το μόνο που θέλει είναι να περάσει καλά και τέλος; Αξίζει να το ρισκάρω;

Τι συζητάμε τώρα; Αν θα χωρίσετε τον ένα για να τα φτιάξετε με τον άλλο; Σε λάθος βάση το θέτετε - αν είναι να ρισκάρετε, ρισκάρετε. Το ρήμα τα λέει όλα από μόνο του.

Υ.Γ. 1 Βασικά, η προτεραιότητα του γλυκού, αστείου, γεμάτου αισιοδοξία και τρέλα παιδιού είναι ολοφάνερη. Η προτεραιότητα αυτή μπορεί στο μέλλον να αλλάξει - προς το παρόν πάντως παραμένει απολύτως πηδηκτική.
Υ.Γ. 2 Αυτός που μας μπαλαμουτιάζει και μετά εξαφανίζεται γιατί δεν του κάτσαμε (και μας το λέει κιόλας) μάλλον δεν έχει την υπομονή να περιμένει θεωρώντας μας κάτι ξεχωριστό που αξίζει να δώσει χρόνο. **Ε; Λ**

Ούτε στον πρώην, ούτε στον νυν (vuv my ass).

Ζεφάνης

Τα δώρα βρίσκουν το δρόμο τους με την ACS.

- Δώρα και embάσματα
- Γρήγορα και αξιόπιστα
- Έως και 50% έκπτωση στο κόστος της αποστολής σου,
με την κάρτα ACS Member.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 801 500 1111, 210 8190000
fax: 210 8190311, www.acscourier.gr

...σημαίνει καλές γιορτές!

Σκέφτεσαι τρόπους να κάνεις οικονομία;
Ξεκίνα από πιο απλά πράγματα.

Real Display of Mother

COSMOTE + ΟΤΕ Double Play

Τώρα, μειώνεις το πάγιο του κινητού σου έως και **20%**, απλά αν έχεις COSMOTE και ΟΤΕ Double Play.

Για πάγια Συμβολαίου COSMOTE από 25€ και άνω.

COSMOTE
ο κόσμος μας, εσύ.

www.cosmote.gr